

ปีนสูง 1

ศูนย์องค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace Center)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

อาคารศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี

แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

ปีนสูง 1

ปีนสูง 1

ປັນສຸນ 1

1

คำนำ

ISBN	978-616-7790-02-2
ผู้ปรึกษา	นพ. ชาญวิทย์ วสันต์นารินทร์
บรรณาธิการ	กรพินธุ์ คชรัตน์ นพพร ทิแก้วศรี อุทัยวรรณ ค้วงโคตะ สาธิต ศิเมืองซ้าย พรหม กระเป่าทอง บุษยมาส ทองทรัพย์เจริญ
ออกแบบปกและรูปเล่ม	เพิ่มศักดิ์ ฟองสายชล
ครั้งที่พิมพ์	ครั้งที่ 1 วันที่ 16 มีนาคม 2556 จำนวน 2,000 เล่ม
จัดพิมพ์โดย	ศูนย์องค์กรสุขภาวะ (Happy workplace Center) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ อาคารศูนย์เรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ : 0 2617 0155 www.happy8workplace.com
โรงพิมพ์	บริษัท สONGXAKRI เอชเอ็น จำกัด 59/33 หมู่ 3 ม.เปี่ยมสุขรัตนาธิเบศร์ ถ.รัตนาธิเบศร์ ค.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11110 โทรศัพท์ : 0 2925 6699 โทรสาร : 0 2925 6706

หนังสือ "ปันสุข เล่ม 1" นี้ เป็นเรื่องเล่าของคนที่มีความสุขในการทำงาน มาเล่าประสบการณ์ของการทำงานในองค์กรแห่งความสุขหรือมาเล่าวิธีการที่ทำให้ตนเองมีความสุขในการทำงาน ซึ่งเรื่องเล่านี้คัดมาจากเรื่องเล่าของ "โครงการคนปันสุข" ของศูนย์องค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace Center) ซึ่งในปี 2555 มีพนักงานจากองค์กรต่างๆ ส่งเรื่องเล่าของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กว่า 400 เรื่อง

สำหรับพนักงานที่ทำหน้าที่สร้างองค์กรแห่งความสุข การอ่านหนังสือเล่มนี้จะทำให้ทราบว่า องค์กรควรทำอะไรเพื่อให้พนักงานประทับใจและมีความสุขในการทำงาน? ขณะที่พนักงานจะได้ทราบว่าควรทำอะไรเพื่อให้ตนเองมีความสุขในการทำงาน?

กว่า 400 เรื่องที่พนักงานจากองค์กรต่างๆ ส่งเรื่องเล่าการทำงานอย่างมีความสุขมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ศูนย์องค์กรสุขภาวะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีความมั่นใจว่า ทุกองค์กรสามารถพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งความสุขได้ และศูนย์องค์กรสุขภาวะ www.happy8workplace.com ยินดีให้ความช่วยเหลือในการสร้างองค์กรแห่งความสุข

คณะผู้จัดทำ
16 มีนาคม 2556

สารบัญ

คำนำ	
สารบัญ	
"สุข" จากใจ	8
ครึ่งหนึ่งของชีวิต...รักผูกจืดคือบำรุงราษฎร์	14
เอเชียพรีเมียมคือความภูมิใจ	19
ความสุขจากบริษัทเล็กๆ	21
องค์กรในฝัน	26
ความรักในช่วงสั้นๆ	27
ความสำเร็จที่ยั่งยืน	29
สุขได้ด้วยหลักคิด	31
ความสุขเริ่มที่ตัวเรา	37
ปั้นความดี	39
สอนให้รู้จักคุณค่าของ "คน"	41
อ้อมกอดแห่งความสุข	43
คนสำราญ งานสำเร็จ	46

สารบัญ

สุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของผู้อื่น	48
ความสุขอยู่ที่ใจ ไม่ใช่เงินทอง	50
ประสบการณ์การทำงานในบำรุงราษฎร์	52
ความสุขเกิดขึ้นได้ทุกวัน	56
ใจปันสุข	58
ความสุขที่เราสร้างเอง	60
สุขแบบเต็มเปี่ยม	61
ความสุขเกิดจากความสำเร็จ	65
ความสุขจากใจบริการ	68
KTC สร้างความสุข ความสุขสร้างพลัง	70
บ้าน (ซีพี ออลล์) แห่งความสุข	72
แนะแนวทาง ปรับเปลี่ยนชีวิต	76
กิจกรรมขององค์กร	78
บ้านพยาบาล...บ้านแห่งความสุข	80
บ้านหลังใหญ่ อบอุ่นกว่าใคร	84

สารบัญ

สุขใจ สุขกาย สุขที่สัมผัสได้	86
หัวใจนำสุข	89
หนึ่งปีกับสิบสองวัน ฉันทันกับบำรุงราษฎร์	91
ความสุขสามารถมีควบคู่ไปกับการทำงานได้เสมอ	94
"วัฒนธรรมองค์กร" หล่อหลอมให้เป็นหนึ่งเดียว	96
ไม่ทอดทิ้งพนักงาน	100
สัมพันธภาพแห่งสุข	102
โอกาสสร้างสุข	104
ความสุขจากการทำงาน	107
หัวหน้าเจ้าระเบียบ กับการสร้างความสุขให้ตนเอง	109
ยั่งยืน ยิงผูกพัน ยิงมีสุข	111
กายภาพบำบัด บำรุงราษฎร์ บ้านแห่งความสุข ในองค์กรระดับ WORLD CLASS	116
KTC ทำให้เข้าใจว่า ความรู้มีได้มีอยู่แคในตำราเรียน	118
เพื่อวันที่ดีกว่า	120

สารบัญ

ความประทับใจ	122
ชีวิตใหม่สร้างสุข	124
แบ่งสรรปันสุข	126
ประสบการณ์อันมีสุข	128
แบ่งกัน คือ ปันสุข	132
KTC ส่งต่อความสุขถึงคนในครอบครัว	134

“สูง”

จากใจ

ภคกฤษ สุวรรณมา¹

เริ่มต้นจากการเป็นเด็กร้าน สู่การเป็นวิทยากรในปัจจุบัน

เริ่มจากหยดน้ำตาที่เหน้อยล้า และอ่อนแรง สูหยคน้ำตาแห่งความภาคภูมิใจ และยินดีที่ได้ทำงานภายใต้ บริษัทที่ชื่อว่า ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ผมเข้าใจผิดว่าการทำงานที่ เซเว่น อีเลฟเว่น คงไม่มีอะไรมากเพียงแค่นำขายสินค้าอยู่หน้าร้าน ทักทายลูกค้า รับชำระค่าสินค้า และกล่าวขอบคุณตามมารยาทเท่านั้น แต่ความจริงแล้วไม่ใช่อย่างที่คิดได้เลย เพราะผมยังได้พบเรื่องราวที่ไม่คาดคิด บางเรื่องก็ทำให้หัวเราะ บางเรื่องก็กระตุ้นต่อมน้ำตาได้เมื่อนึกถึง

เมื่อประมาณปี 2546 ณ สาขา ร้าน 0547 อรุณอัมรินทร์ หน้าแรกที่แรกของวัน อันแสนตื่นเต้นคือ การเข้าไปเคมสินค้าในห้อง Vault ซึ่งตอนแรกได้แค่สงสัยว่าคือห้องอะไร จนผู้จัดการแถลงไขว่า ก็คือตู้เย็นขนาดใหญ่ที่อยู่หลังร้านนั่นไง พนักงานต้องเข้าไปเคมน้ำและสินค้าแช่เย็นจากข้างใน จึงเริ่มเข้าใจ แต่ก็ยังหวั่นใจและกลัวอยู่นิดหน่อย เพราะก็ยังคงสงสัยว่าจะเข้าไปอยู่ข้างในตู้เย็นได้อย่างไร

เมื่อมีโอกาเจ้าก้านยาวๆ แนวขวางที่อยู่บนประคูลงแล้วผลักออก เท้าซ้ายก็ก้าวเข้าไปในห้องนั้น สัมผัสแรกที่ผมรู้สึก คือ "พระเจ้า...สุขยอดแห่งความเย็น เย็นสบาย น่าอยู่อะไรเช่นนี้" แต่เมื่อผมเรยงนำอัครมอยู่ประมาณ 30 นาที ก็เริ่มรู้สึกหนาวสะท้าน จึงเดินตรงมาที่ประตูเพื่อจะออกจากห้องอันเย็นเยือกนี้ แต่แล้วก็ต้องทใจ เพราะ

ที่ประตูค้ำในไม่เหมือนกับค้ำนอกตอนที่เปิดเข้ามา ค้ำนอกเป็นก้านยาวแนวขวาง แต่ค้ำในเป็นก้านเกลียวยาวๆ แล้วมีปุ่มสีแดง แม้จะไม่เหมือนกันแต่ด้วยความฉลาดและมั่นใจของตัวเอง ทำให้คิดว่าอะไรเป็นเกลียวก็ต้องหมุนเอาไว้ก่อน ว่าแล้วก็หมุนปุ่มสีแดง มือหมุนก็แล้ว ปากหมุนก็แล้ว ก็พบว่ามันขยับแม้แต่น้อย และแล้วเวลาก็ผ่านไปกว่า 20 นาที

ห้วงเวลานั้น น้ำตาแห่งความพยายามเริ่มไหลออกมา พร้อมกับความกลัว ตัวเริ่มสั่นและเริ่มมีไอออกมาจากปาก ในสมองมีแต่คำถามประเดประดังเข้ามาว่า "ทำไมเปิดไม่ออก? จะทำยังไงดี?" ลูกค้ำก็ไม่เดินมาซื้ออะไรที่ค้ำหน้าเลย ว่าแล้วก็คิดขึ้นได้ว่าต้องตะโกนเรียกคนค้ำนอก จะต้องมีคนได้ยื่นสักคนหนึ่งแน่ แล้วผมก็ตะโกนจนสุดเสียง "ช่วยผมด้วย ช่วยผมด้วย ช่วยผมด้วย" แต่ไม่มีใครได้ยินเลย

โชคดีที่มีน้องผู้หนึ่งซึ่งผมจำได้ว่าเขาเป็นลูกของป่าที่ขายของอยู่หน้าร้าน เห็นน้องเดินตรงมาที่หน้าห้อง Vault ผมก็ใจชื้นขึ้นมาทันทีว่าน้องคนนี้จะช่วยเหลือผมได้ ทันใดนั้นน้องเขาเปิดประตู เพื่อจะหยิบน้ำผลไม้ ผมเห็นจึงตะโกนออกไปว่า "ชะชะช่วยผมด้วย" (อยากจะทำแต่มันสิ้นหมดแล้วตอนนี้) ยังไม่ทันขาดคำน้องเขาหันซ้ายหันขวา แล้วรีดรีดวิ่งออกนอกร้านไปเลย และผมก็ตกอยู่สภาพเช่นเดิม โดดเดี่ยวเดียวดาย ว้าว และเย็นเยือก (น้องเขารีดรีดขนาดนี้ทำไมไม่มีใครวิ่งมาดูแลนะว่าเกิดอะไรขึ้น) ผมตกใจมากกับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วจะทำอย่างไรละที่นี้ ว่าแล้วก็ตะโกนต่อครับ "ชะชะช่วยด้วย ช่วยด้วย ช่วยด้วย" แต่โชคร้ายที่ยังไม่มีใครได้ยินเหมือนเดิม ในที่สุดโชคก็เข้าข้างผมครบอีกครั้ง มีป่าคนหนึ่งรูปร่างสันทัด ผมจำได้ว่าแกขายกล้วยแกอยู่หน้าร้าน (และก็นั่นใจว่าป่าต้องจำผมได้เช่นกัน) ป่าแกเป็นลูกค้ำประจำจะซื้อเครื่องคีมชูกำลังยี่ห้อหนึ่งอยู่บ่อยๆ ซึ่งสินค้าชนิดนี้จะถูกเรียงไว้ชั้นบนสุดของตู้เย็นปรากฏว่าป่าแกหยิบไม่ถึง ทุกครั้งก็จะเปิดประตูด้วยมือซ้ายและจับขอบประตูไว้ แล้วจึงปีนขึ้นบนขอบตู้ แต่แกก็ยังหยิบไม่ถึงนะครับ แกต้องเขย่งด้วย (ผมเห็นความพยายามของป่าแล้วผมก็อดลุ้นเอาใจช่วยไม่ได้) ผมสังเกตพฤติกรรมและพยายามเพ่งกระแสดิจไปที่ป่า เพื่อให้ป่ามองมาที่ผมบ้าง ไม่กล้าพูด ไม่กล้า ส่งเสียงใดๆ ทั้งสิ้น เพราะกลัวป่าตกใจวิ่งหนีไปเหมือนน้องคนเมื่อก็้อ

ระหว่างที่ป่าก็ใช้มือไล่แตะเครื่องคีมยี่ห้อนั้นไปที่ละขวด ขวดแรก...ผ่านไปขวดสอง...ก็ยังไม่เอา เพื่อให้ได้ขวดที่เย็นถูกใจ เมื่อไล่แตะจนถึงขวดกลางของชั้นวางซึ่งคงได้ขวดที่เย็นโดนใจป่าแล้ว (แต่จากที่ผมสังเกตคือคงสุดมือแกแล้วจริงๆ) แต่แกก็ยังไม่เห็นผมอยู่ดี เห็นทีผมต้องทำอะไรซักอย่าง เมื่อคิดได้ดังนั้นผมจึงคว้ามือป่าเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่เหตุการณ์กลับตาลปัตรครับ ป่าสะบัดมือ แคมดินด้วย แกลปล่อยมือจากที่จับขอบประตูอยู่ แล้วคืนสุกดุทธิ์ พร้อมร้องตะโกนว่าช่วยด้วยผีหลอก!!!

¹ วิทยากร ฝ่ายฝึกอบรมมาตรฐานร้าน ปัญญธารา เจ้าของโรงงานผลิตกำลังใจ, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ช่วยด้วยผีหลอก!!! ผมตั้งมือป่า ป่าแก่ก็คืนสู่นางของตกลงมาแตก กว่าจะทำให้ป่ารู้เรื่อง ได้ว่าผมไม่ใช่ผีเล่นเอาเหมือนเหมือนกัน

จังหวะนั้นไม่ต้องเรียกใครแล้วครับทั้งผู้จัดการ ทั้งผู้ช่วยมาคู้ Vault ว่า เกิดอะไรขึ้น พร้อมกับเปิดประตูให้ผม เมื่อผมออกมาได้ ผมถึงกับทรุดลงกับพื้นเลยครับ น้ำตาไหล ผู้จัดการกับผู้ช่วย หัวเราะก๊ากเลย ป่าก็ชี้หน้าคู้ว่า "เอ็งไปเล่นอะไรในนั้น ถ้าข้าหัวใจวายขึ้นมา ใครจะรับผิดชอบ ข้าก็นึกว่าผีหลอก" ผมได้แต่ร้องไห้และขอโทษป่า ที่สำคัญ แค่ทำงานวันแรกผมก็ต้องจ่ายค่าของที่แตกประมาณ 500 บาท (แต่ก็คุ้มชีวิตผมแหละครับ)

วันนั้นผมกลับบ้านมาแล้วตัดสินใจไม่ถูกครับว่าพรุ่งนี้จะลาป่วยหรือลาออกดี ผมโทรบอกแม่ว่าไม่ทำแล้ว เซเวน อีเลฟเว่น งานอะไรก็ไม่รู้ ไม่เคยเจออะไรแบบนี้มาก่อน แต่วันรุ่งขึ้นผมก็ตัดสินใจว่าจะขอลองอีกสักวัน ปรากฏว่าวันนั้นผมคบกับโคตอนยกถังใส่น้ำยาปรับผ้านุ่มขึ้นไปบนชั้น 3 ถังน้ำยาปรับผ้านุ่มหล่นใส่เต็มหน้าผมเลยครับ ผมทนไม่ไหวแล้ว ตัดสินใจเดินไปหยิบกระเป๋าคะเดินออกจากร้านโดยไม่เก็บน้ำยาปรับผ้านุ่ม เสียด้วยซ้ำ น้องที่ร้านถามผมว่าจะไปไหน ผมจึงบอกว่าจะไปลาออก น้องเขาเลยตะโกนใส่ผมว่า "ทำไมพี่จ๋แพ้งัง มาแค่สองวันจะออกแล้ว" ผมมองหน้าน้องคนนั้น แล้วน้องเขาก็พูดว่า "ดูอย่างหนูสิทำงานมา สองปีแล้ว ยังไม่เคยคิดจะลาออกเลย ตัวก็เล็กกว่าพี่ อายุก็น้อยกว่าพี่ ความรู้ก็น้อยกว่าพี่ แล้วพี่เป็นใคร ทำไมพี่จ๋แพ้งัง" ผมได้ยินผมวางกระเป๋าคะเลยครับ แล้วคิดถึงคำพูดที่เขาตะโกนออกมา ผมตัดสินใจในทันทีว่าผมไม่ลาออกแล้ว แล้วผมก็ขอบคุณน้องเขาไปด้วย ทุกคนในร้านงงกันเป็นแถว

ล่าสุดได้ข่าวมาว่าน้องคนนี้ได้เป็นผู้จัดการ แต่งงานมีครอบครัว และย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดกับสามีเรียบร้อยแล้ว ส่วนผมจากวันนั้นถึงวันนี้ ภูมิใจมากๆ ครับกับการตัดสินใจของตัวเองที่วันนั้นไม่ลาออก ที่สำคัญขอบคุณคำพูดของน้องคนนั้นมากๆ ที่ทำให้ผมคิดได้ ผมได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งเรื่องดี เรื่องร้าย จากร้าน เซเวน อีเลฟเว่น ทุกวันนี้เวลาโทรไปที่ร้านที่ไรแล้วบอกน้องที่ร้านว่าจะเข้าไป จะได้ยินเสียงน้องๆ ในร้านตะโกนบอกกันทุกครั้งว่าพี่รินจะมาเสียงน้องตื่นเค้นกัน ผมเองก็รู้สึกอบอุ่นทุกครั้งที่ได้กลับไปช่วยน้องๆ ที่ร้าน

ปัจจุบันผมเป็นวิทยากรของบริษัท ปริญญาอาธา จำกัด ผมตั้งปฏิญานกับตัวเองว่านี่จะเป็นที่ทำงานสุดท้ายของผม บ่อยครั้งผมมักจะเล่าเรื่องของห่วยให้พี่น้องพนักงานที่มาอบรมฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้รู้ว่า หากเราส่งมอบบริการให้ลูกค้าด้วยความจริงใจและไม่หวังผลอะไรจากเขา เราจะไม่เหนื่อยทำงานที่ทำเลย แล้วสุดท้ายผลตอบแทนที่คุ้มค่าจะกลับมาหาเราเอง

เรื่องของห่วยที่ผมเล่าให้พี่น้องพนักงานฟังก็มีอยู่ว่า ตอนผมดูแลร้านตอนอยู่สาวย

ปฏิบัติการ มีน้องมาคนหนึ่งชื่อ "ห่วย" น้องห่วยขยันมากๆ เก่งทุกอย่างครับ ยกเว้นภาษาอังกฤษ เนื่องจากร้านที่เราอยู่กันเป็นร้านที่อยู่ในถนนข้าวสาร ผมก็จะสอนให้ห่วยพูดภาษาอังกฤษบางประโยคที่จำเป็นเพื่อพูดกับลูกค้า โดยห่วยจะจดจำและพูดประโยคที่สอนได้ ประโยคที่สอน เช่น เวลาลูกค้ามาถามหาซื้อเครื่องคีมที่มีแอลกอฮอล์ในช่วงเวลาที่ขายไม่ได้ ก็จะบอกห่วยว่าให้บอกลูกค้าไปว่า "โซ ซอ รี่ ฟินิต ทาม ออฟเตอร์ ไฟว์ โอคล็อก ยู แคน บาย" และผมก็บอกอีกว่าลูกค้าของเรามาจากหลายชาติ เขาอาจฟังสำเนียงเราไม่ออกในบางชาติ ถ้าห่วยพูดแล้วลูกค้างง ให้ห่วยผายมือไปที่ป้ายบริเวณเคาน์เตอร์หลังด้านหลัง หรือสติ๊กเกอร์บริเวณบานประตู Vault

ห่วยก็ท่องจนจำและพูดได้ทุกครั้ง จนกระทั่งวันหนึ่งเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดขึ้นกับห่วย วันนั้นห่วยเป็นแคชเชียร์เครื่องที่สอง ผมยืนอยู่บริเวณตู้ไอศกรีม ตอนนั้นเวลาประมาณบ่ายสี่โมงเย็นกว่าๆ มีฝรั่งคนนึงอายุประมาณสี่สิบปี เดินเข้ามาในร้านแล้วตรงไปหาห่วย พร้อมกับชี้นิ้วไปที่แสงโสม ห่วยก็จัดการแบบปกติที่เคยทำ "โซ ซอ รี่ ฟินิต ทาม ออฟเตอร์ ไฟว์ โอคล็อก ยู แคน บาย" ฝรั่งตอบกลับทันทีว่า "วาย" ห่วยก็ "โซ ซอ รี่ ฟินิต ทาม ออฟเตอร์ ไฟว์ โอคล็อก ยู แคน บาย" ฝรั่งก็ "วาย" ห่วยก็ "โซ ซอ รี่ ฟินิต ทาม ออฟเตอร์ ไฟว์ โอคล็อก ยู แคน บาย" (พูดซ้ำลง เน้นคำมากขึ้น มองตาลูกค้าไม่ละสายตา) ฝรั่งก็ "วาย" (เสียงดังขึ้น) ห่วยจึงทำตามอย่างที่ผมได้สอนคือผายมือไปที่ป้ายไม่สามารถจำหน่ายเครื่องคีมนอกเวลาได้ห่วยผายมือไปยังป้าย พร้อมพยักหน้าแล้วบอกฝรั่งว่า "ยู ๆ หือ ๆ" (พร้อมหันหน้าไปที่ป้ายที่กำลังผายมือ) ฝรั่งก็หันไปอ่าน

สักพักนิ่งก็หันกลับมามองหน้าห่วยพร้อมกับบอกว่า "วาย" (เสียงดังขึ้นกว่าเดิม) ห่วยก็ "โซ ซอ รี่ ฟินิต ทาม ออฟเตอร์ ไฟว์ โอคล็อก ยู แคน บาย" (เน้นคำหนักขึ้น พูดซ้ำขึ้น น้ำเสียงไม่พอใจ) ฝรั่งก็ "วายยยยย" (น้ำเสียงดังด้วยความโมโห) ผมหันมาเห็น ห่วยน้ำตาคลอ หน้าแดง มองหน้าฝรั่งด้วยความโกรธ พร้อมกับบอกฝรั่งไปด้วยเสียงดังแบบอารมณ์เสียว่า "บัคสีคานี้ บอกว่าเหล่าชายไม่ได้ เหล่าชายไม่ได้ ยังจะถามหาไวน์อีก" ฝรั่งนิ่งไปประมาณหนึ่งนาที (คงจะงงกับคำว่า บัคสีคานี้)

ในขณะที่เดียวกันผมก็เดินมาหาห่วยเพื่อคู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ห่วยคงคิดว่าผมต้องเดินมาคู้แน่ๆ ห่วยหันมามองหน้าผมทั้งน้ำตาที่ไหลออกมาอาบแก้ม พร้อมกับถามผมว่า "พี่รินไวน์มีแอลกอฮอล์มี่ยี่" ผมถึงกับหัวเราะไม่ออกเลยครับ นึกในใจว่าผมผิดเองที่ไม่ได้สอนว่า Why แปลว่า ทำไม ทำให้น้องเข้าใจผิดคิดว่าลูกค้าต้องการไวน์ที่เป็นเหล้าองุ่นคง วันนั้นหลังจากที่ผมอธิบายให้ลูกค้าฟัง ทั้งห่วยและลูกค้าชาวต่างชาติคนนั้นก็หัวเราะกับความเข้าใจผิดนี้

ผ่านไปไม่ได้ไม่ถึงสองอาทิตย์เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นกับห่วยอีกครั้ง

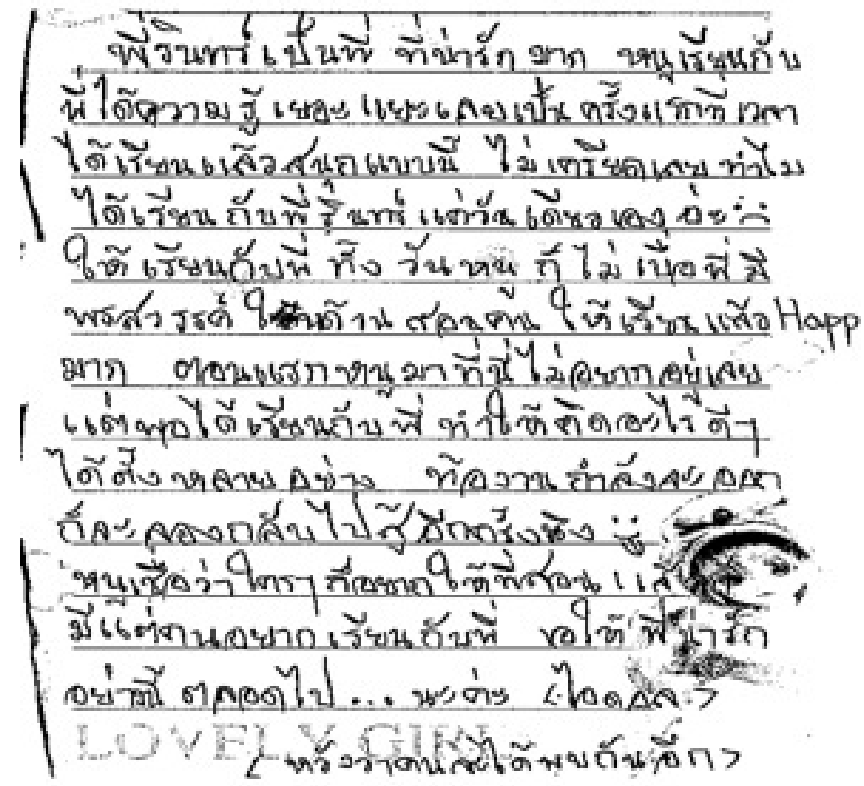
(แต่ครั้งนี่ผมรักน้อง และศรัทธาในตัวน้องคนนี้นี่มาก ๆ ที่กล้าคิด กล้าบริการ และที่สำคัญเขาทำมันด้วยใจให้ลูกค้า) มีลูกค้าชาวต่างชาติคนหนึ่งเดินเข้ามาในร้านมายืนหน้าเครื่องโรลเลอร์กริลล์ พร้อมกับชี้นิ้วไปที่ภาพฮ็อทดอกและมองหน้าหุ่ย "เฮ้ ไอ ว็อน คิส" หุ่ยเห็นบ๊อบตอบกลับทันที "แอ๋" ฝรั่งเศสมองที่โรลเลอร์กริลล์ซึ่งมีฟุตลองอยู่บนเครื่องในขณะนั้น พร้อมกับชี้ไปที่ฟุตลอง และบอกกับหุ่ยว่า "ไอ ว็อน คิส" เป็นอันเข้าใจตรงกันระหว่างลูกค้ากับหุ่ยว่าลูกค้าต้องการฮ็อทดอกและไส้กรอกที่ใส่ขอเป็นฟุตลอง หุ่ยจึงตอบ "แอ๋" ด้วยหน้าวงงงเล็กน้อย หุ่ยหันไปหยิบกระดาษห่อฮ็อทดอก จากนั้นหยิบขนมปังใส่กระดาษห่อ แล้วหันมาจะหยิบฟุตลองวางลงไป ในขนมปัง ปรากฏว่าคราวนี้หุ่ยชะงักพร้อมกับทำหน้าที่ครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง ผมเห็นหุ่ยยิ้มมุมปากเล็กน้อยแล้วเปิดลิ้นชักตู้ขนมปัง จากนั้นก็หยิบขนมปังในมือใส่เข้าตู้ขนมปัง (ผมงงว่าน้องเขาจะทำอะไร แต่ก็สังเกตเห็นเขาทำอย่างเงิบๆ ว่าเขาจะทำอะไรต่อ)

จากนั้นหุ่ยก็หยิบกรรไกรที่อยู่ข้างเครื่องแคชเชียร์ ตัดกระดาษห่อฮ็อทดอกในคานที่ปิดอยู่ข้างนึง (ถ้าสังเกตกระดาษห่อฮ็อทดอกหรือเบอร์เกอร์จะปิดหนึ่งคานและเปิดหนึ่งคาน) ให้ขาดออกจากกัน (ผมงงเข้าไปใหญ่) หุ่ยยิ้มด้วยความภูมิใจเหมือนทำอะไรสักอย่างสำเร็จ แล้วหุ่ยก็เปิดตู้ขนมปังไปวางในกระดาษห่อที่เขาตัดเรียบร้อยแล้วด้วยหน้าตากระหือมิยิ้มย่อง จากนั้นจึงตีฟุตลองมาวางบนขนมปังฮ็อทดอก (เขาวางได้บาลานซ์มาก ๆ ห้อยซ้ายห้อยขวาข้างละเท่าๆกัน) ผมเพิ่งมาถึงบางอ้อตอนนี้เองว่าหุ่ยตัดกระดาษเพื่อให้ฟุตลองวางพันกระดาษออกมาได้อีกคานนี้เอง หุ่ยส่งฮ็อทดอกฟุตลองให้ลูกค้าด้วยรอยยิ้ม และบอกกับลูกค้าว่า "แอ๋ วอเจอร์เทเบิล อิน ไชค์" พร้อมผายมือไปที่ผักและซอส ลูกค้ารับไปด้วยรอยยิ้มพอกันพร้อมกับบอกกับหุ่ยว่า "แด็งกิว เวิร์ มัส" (ผมงงหนักเข้าไปอีก ยังคิดในใจว่าเวลาทานเขาจะเริ่มคันทานฮ็อทดอกอีกทำไหน) แดมตอนเดินออก จากร้านลูกค้ายังหันหน้ามาหาหุ่ยก่อนออกจากร้าน และ "แด็งกิว เวิร์ มัส" ด้วยรอยยิ้มอีกครั้ง หุ่ยก็ยิ้มให้ลูกค้าด้วยความภูมิใจพร้อมกับพูดว่า "แอ๋"

ผมถึงกับยิ้มให้กับเหตุการณ์ครั้งนี้และบอกกับหุ่ยว่า "หุ่ยรู้มั๊ยว่าหุ่ยทำไม่ถูก แต่ที่ภูมิใจในตัวหุ่ยมาก เพราะสิ่งที่ทำไปเมื่อกี้หุ่ยทำมันออกมาจากใจ และที่สำคัญลูกค้ารับรู้มันได้ว่า เราบริการจากใจเช่นเดียวกัน ทุกอย่างมันอยู่ที่ใจเราแค่นั้นเอง" และผมก็สอนหุ่ยถึงวิธีการขายฮ็อทดอกฟุตลองที่ถูกต้องว่า "ควรตัดครึ่งฟุตลองก่อนวางลงบนขนมปัง"

นี่คือสิ่งที่ผมได้เรียนรู้องค์กรแห่งนี้ ผมจะรักและมอบสิ่งดีๆ ให้กับน้องๆ ที่มาอบรมกับผมตลอดไป

“ครั้งหนึ่งมีจดหมายมาถึงผม หลังจากการอบรมผู้ช่วยผู้จัดการร้านรุ่นนึง” ความว่า

ครึ่งหนึ่งของชีวิต... รักผูกจิตคือบำรุงราษฎร์

เจริญพร ศุภสุว²

ย้อนเวลากลับไปเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2535 คิฉันเพิ่งเรียนจบปริญญาตรีจากคณะพยาบาล และทำงานใช้ทุนอยู่ที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง เงินเดือนข้าราชการสี่สามเริ่มต้นที่ห้าพันกว่าบาท ซึ่งดูเหมือนจะไม่พอใช้สำหรับการใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร พยาบาลอย่างคิฉันจึงต้องหารายได้เพิ่มด้วยการเฝ้าไข้เป็นพยาบาลพิเศษที่โรงพยาบาลเอกชน ตอนนั้นคิฉันไม่รู้จักโรงพยาบาลเอกชนใดๆ เลย แต่ด้วยความที่คิฉันพักแถวๆ สามย่าน และเวลากลับบ้านต่างจังหวัดต้องไปขึ้นรถโดยสารที่สถานีขนส่งเอกมัย จึงนั่งรถผ่านโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์เป็นประจำ ก็เลยตัดสินใจไปยื่นใบสมัครเฝ้าไข้ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งเดียวเท่านั้น

ในแต่ละเดือนคิฉันจะลงชื่อเฝ้าไข้ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ 5 วัน จากกรามาเฝ้าไข้ที่นี่ทำให้คิฉันได้สังเกตเห็นบรรยากาศรอบๆ ตัว เห็นรอยยิ้มของแพทย์และเจ้าหน้าที่พยาบาลที่ให้บริการด้วยความเข้าใจ ความห่วงใยและความเห็นอกเห็นใจ ทั้งต่อผู้ป่วยและญาติ ซึ่งบรรยากาศแบบนี้คิฉันแทบจะไม่เคยเห็นในการทำงานที่โรงพยาบาลของรัฐ

ระเบียบการเฝ้าไข้ที่นี่ กำหนดให้พยาบาลพิเศษใช้เส้นทางเข้าออกเส้นทางเดียวกับจุดคอกบัตรทำงานของพนักงานโรงพยาบาล ทำให้คิฉันต้องเดินผ่านป้ายใหญ่ๆ ป้ายหนึ่ง ซึ่งเขียนว่า "บ้านหนึ่งคือครอบครัวและชีวิต บ้านสองรักผูกจิตคือบำรุงราษฎร์" คิฉันรู้สึกชื่นชอบข้อความบนป้ายนั้นและอดคิดไม่ได้ว่าผู้บริหารกับพนักงานที่นี่คงจะมีความรักความสามัคคีและความผูกพันกันเหมือนบุคคลในครอบครัวแน่ๆ เลย จึงมีคำขวัญประจำโรงพยาบาลแบบนี้ จากการที่คิฉันต้องเดินเข้าออกประตูนั้นบ่อยๆ ทำให้คิฉันจำข้อความนั้นได้ขึ้นใจ

จากการอ่านข้อความบนป้ายซ้ำๆ ประกอบกับสังเกตเห็นสิ่งแวดล้อมในการทำงานของที่นี่ ประมาณต้นเดือนกันยายน 2535 คิฉันก็มายื่นใบสมัครเป็นพยาบาลประจำการแผนกไอซียูที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จากนั้นไปยื่นหนังสือลาออกจากราชการและขอใช้เงินคืนเนื่องจากยังใช้ทุนไม่ครบตามกำหนด แม้จะยังไม่ได้งาน แต่คิดว่าถ้าเขาเรียกเมื่อไรก็พร้อมมาเริ่มงานทันที

คิฉันร้อนใจมากเมื่อทางโรงพยาบาลยังไม่ตามไปทำงานเสียที คิฉันจึงโทรมาถามคุณวรรณพร (พี่เล็ก) ซึ่งเป็นเลขานุการ ของฝ่ายการพยาบาลสมัยนั้น พี่เล็กบอกว่าพยาบาลที่โรงพยาบาลเอกชนเขาจะลาออกกันหลังจากปีใหม่เพราะได้โบนัสแล้ว ช่วงกันยายน - ตุลาคมจึงยังไม่มีตำแหน่งว่าง ทำให้คิฉันใจหายมากขึ้น เพราะเท่ากับว่าตอนนี้คิฉันคงงานเสียแล้ว พี่เล็กจึงพลอบว่าจะส่งเวรเฝ้าไข้พิเศษให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้คิฉันคุ้นเคยกับระบบงานไปในตัว และจะโทรตามทันทีเมื่อมีตำแหน่งว่าง

เมื่อได้ยื่นใบสมัคร คิฉันก็มีกำลังใจและมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะมาทำงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ให้ได้ เพราะคิฉันไม่รู้จักพี่เล็กเป็นการส่วนตัว แต่ขนาดยังไม่ได้เป็นพนักงาน พี่เขายังแสดงความจริงใจและให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับคิฉัน (ถ้าเป็นยุคปัจจุบันนี้ ก็คงจะกด Like ให้พันครั้งเลย)

ประมาณกลางเดือนธันวาคม 2535 ผื่นของคิฉันก็เป็นจริงเมื่อพี่เล็กโทรมาบอกว่ามีตำแหน่งว่าง และให้มาเริ่มงาน 1 มกราคม 2536

จากวันที่ 1 มกราคม 2536 จนมาถึงวันนี้ เป็นเวลากว่าสี่สิบปีที่คิฉันทำงานที่นี่ คิฉันมีความรู้สึกปลื้มใจทุกครั้งเมื่อย้อนคิดถึงวันแรกที่คิฉันมารับเฝ้าไข้ และไม่เคยมืดหวังที่คิฉันจะออกจากราชการมาเริ่มทำงานเป็นลูกจ้างประจำที่โรงพยาบาลเอกชน เพราะโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งนี้ให้ความรักให้ความเข้าใจ ให้สวัสดิการและความเป็นอยู่ที่ดี และที่สำคัญคือโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ให้โอกาสคิฉันได้เรียนรู้ ได้พัฒนาตนเอง ได้เติบโตก้าวหน้าในตำแหน่งงานและมีชีวิตการทำงาน รวมทั้งมีชีวิตครอบครัวที่ปิติสุขยิ่งนัก

ลูกชายของคิฉันเกิดที่นี่ และทุกครั้งที่พาลูกมาตรวจรักษาที่โรงพยาบาลทั้งแพทย์ พยาบาล เภสัชกร เจ้าหน้าที่ประจำคลินิก แม้แต่พนักงานเปลหรือแคชเชียร์ก็จะดูแล เอาใจใส่และบริการเป็นอย่างดี ตลอดเส้นทางของการรับบริการในแต่ละครั้งจะได้ยินว่า "ลูกพี่นุ้ม" บรรยากาศแบบนี้ก็ระมัดระวัง ที่เรียกว่า "ครอบครัวเดียวกัน"

คิฉันใช้เวลาว่าครึ่งชีวิตอยู่ที่บำรุงราษฎร์ ผ่านร้อนผ่านหนาวมามากมาย มีหลายเหตุการณ์ที่คิฉันรู้สึกประทับใจ แต่อยากจจะกล่าวถึง 2 เหตุการณ์นี้เนื่องจากคิฉันถือเป็นตำนานความรักความผูกพันของการใช้ชีวิตอยู่ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งนี้

² นักวิเคราะห์งานสารสนเทศ ฝ่ายฝึกอบรมด้านสารสนเทศ, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

เหตุการณ์แรก คือ ปี 2540 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำไปทั่วทั้งภูมิภาค ส่งผลกระทบต่อภาครัฐและภาคเอกชนมากมาย รวมทั้งที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ด้วย ตอนนั้นเราเพิ่งสร้างตึกใหม่ 12 ชั้นที่สวยหรือลึกลับ เรียกว่าเป็นตึกโรงพยาบาลเอกชนที่สวยงามทันสมัยที่สุด โดยผู้บริหารได้กู้เงินจากต่างชาติมาลงทุนสร้าง ตอนที่กู้ก่อนปี 2539 มูลค่าเงินบาทอยู่ที่ 25 บาทต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ แต่หลังฟองสบู่แตก กลายเป็นว่าเราต้องใช้หนี้ถึง 50 บาทต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ

ความระส่ำระสายจึงเกิดขึ้น เหมือนกระแสวิกฤตที่แปรปรวนไปหมด ทั้งข่าวจากคนรอบข้าง ข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่เห็นผู้คนตกงาน ทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในสถานภาพการทำงานของลูกค้าโรงพยาบาลเอกชนขึ้น

สิ่งที่คิดค้นประทับใจคงจะเป็นความจริงใจที่ผู้บริหารมีให้ต่อเพื่อนพนักงาน ตอนนั้นมีโครงการอบรมเรื่องความได้เปรียบทางคุณภาพ (Total Quality Advantage) พนักงานทุกคนได้รับการฝึกอบรมในเรื่องนี้ ผู้บริหารจัดเรื่องนี้ 50 รอบเพื่อให้พนักงานทุกคนได้สัมผัสผลัดเปลี่ยนเวรกันเข้ารับการอบรมจนครบทุกคน

เรื่องหนึ่งที่ถูกพูดถึงในหลักสูตรนี้ คือ การถ่ายทอดสารจากผู้บริหาร ที่ว่า "จากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ณ ปัจจุบัน ทางโรงพยาบาลไม่มีนโยบายปลดพนักงานออก ทุกคนจะได้ทำงานต่อที่นี้ พวกเราจะไม่ทิ้งกัน พวกเราจะร่วมไม้ร่วมมือกันฝ่าฟันวิกฤตนี้ไปให้จงได้ เพื่อให้ทุกคนอยู่รอดและมีงานทำ ทางโรงพยาบาลจึงจำเป็นต้องมีนโยบายบริหารเพื่อจัดสรรเงินหมุนเวียนในองค์กร โดยในปีนี้เราจะไม่มีกำไรขึ้นเงินเดือนประจำปี แต่จะขอสนับสนุนช่วยเหลือภาระค่าใช้จ่ายของเพื่อนพนักงานโดยให้เป็นเงินโบนัสขวัญถุงกับพนักงานทุกคน คนละครึ่งเดือนเท่าๆ กัน"

แม้ว่าการไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปีจะเป็นสิ่งที่ทำให้พนักงานบางคนไม่พึงพอใจ แต่การตัดสินใจรักษาสถานภาพการทำงานของเพื่อนพนักงานทุกคนไว้และการตัดจ่ายเงินก่อนเป็นโบนัสครึ่งเดือนนั้น ก็ทำให้คิดค้นรู้สึกซาบซึ้งในความจริงใจ ความเข้าใจและความเห็นอกเห็นใจที่ผู้บริหารมีให้ต่อพนักงาน

เหตุการณ์ที่สอง คือ ในปี 2554 ที่ผ่านมามากไม่มีใครลืมเหตุการณ์อุทกภัยครั้งยิ่งใหญ่ของประเทศ คิดค้นจำตัวเลขไม่ได้ว่ามีพนักงานกี่คนที่เดือดร้อนจากภavnน้ำท่วมนี้ แต่ที่ทราบคือ ไม่ว่าน้ำจะท่วมบ้านหรือไม่ท่วมก็ตามพวกเราทุกคนในองค์กรแห่งนี้ไม่เคยทิ้งกัน พวกเรามีแต่ความห่วงใยซึ่งกันและกัน และแบ่งปันกันและกัน ไม่ว่าจะยามทุกข์หรือยามสุขพวกเราจะไม่วันทอดทิ้งกัน

จะมีสักกี่องค์กรที่จะมีบรรยากาศแห่งการช่วยเหลือเกื้อกูลกันแบบนี้ เริ่มตั้งแต่การจัดหาที่พักที่มอบให้กับพนักงานผู้ที่ต้องเดือดร้อนจากน้ำท่วมหรือแม้แต่เพื่อนพนักงานที่เดือดร้อนจากการเดินทาง ทุกห้องทุกพื้นที่ของโรงพยาบาล

บำรุงราษฎร์ถูกจัดให้เป็นที่พักผ่อนของเพื่อนพนักงาน พวกเราช่วยกันปูที่นอน ช่วยกันแพ็คถุงยังชีพ ช่วยกันจัดหาอาหารและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต พวกเรามีแค่ภาพแห่งการแบ่งปัน ตอนนั้นผู้บริหารให้ความช่วยเหลือเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งเมื่อเทียบกับกลุ่มธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนด้วยกันแล้ว คิดค้นเชื่อมั่นว่าบำรุงราษฎร์แห่งนี้เป็นผู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่ผู้บริหารจะช่วยเหลือเพื่อนพนักงานของเราได้

เงินจำนวนนั้นไม่เพียงแต่จะแบ่งปันให้กับพนักงานผู้ประสบอุทกภัยเท่านั้น เพื่อนพนักงานที่น้ำไม่ท่วมบ้านก็ได้รับเงินเยียวยาด้วยเช่นกัน แม้ว่าจำนวนจะน้อยกว่า แต่สำหรับพวกเราแล้วนั่นคือสิ่งที่แสดงถึงความมีน้ำใจที่ผู้บริหารมีให้แก่พนักงาน และแสดงให้เห็นถึงพลังความรักความสามัคคีรวมถึงสื่อให้เห็นถึงการรวมเป็นหนึ่งกลมเกลียวกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันของคนในองค์กร

การเยียวยาของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ที่มีต่อเพื่อนพนักงานยังไม่สิ้นสุดหลังจากน้ำลด พวกเรายังคงได้รับความดูแลเอาใจใส่จากผู้บริหารเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการจัดขบวนทัพพิทักษ์ความสะอาด ทั้งทีมแพทย์และเจ้าหน้าที่จิตอาสาต่างรวมพลกันไปช่วยขัด ช่วยล้าง ช่วยคัดแยกขยะตามบ้านของเพื่อนๆ พนักงานที่เสียหายจากเหตุอุทกภัยรวมทั้งการมีเงินกู้ยืมปลดคอกเบี้ยให้กับเพื่อนพนักงานที่ต้องการเงินไปซ่อมแซมหรือซื้อปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

จากเหตุอุทกภัยในครั้งนี้ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ไม่เพียงแต่สอนให้คิดค้นเห็นความรักความมีน้ำใจต่อเพื่อนพนักงาน ผู้บริหารยังมีนโยบายในการช่วยเหลือเพื่อนๆ ในสังคม พวกเรามีหน่วยรถและเรือพยาบาลเคลื่อนที่ พวกเรารวมตัวกันเป็นชาวบำรุงราษฎร์จิตอาสา นั่งเรือไปแจกถุงยังชีพ ช่วยปฐมพยาบาลผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ และเด็กที่เจ็บป่วยและมีความทุกข์ร้อนจากอุทกภัย

เมื่อหลักคานิกถึงข้อความบนป้ายขนาดใหญ่ตรงจุดคอกบัตรเข้า-ออก เมื่อปี 2535 ข้อความที่ว่า "บ้านหนึ่งคือครอบครัวและชีวิต บ้านสองรักผูกจิตคือบำรุงราษฎร์" หากนับถึงวันนี้ผ่านมา 20 ปีเต็มๆ ซึ่งคิดค้นถือว่าได้ผ่านมาครั้งหนึ่งของชีวิตคิดค้นแล้ว คิดค้นไม่ทราบว่าจะเรียกความรู้สึกดีๆ ที่มีต่อโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แห่งนี้ว่าอย่างไร คำตอบที่คิดได้ ณ ตอนนี คือ เป็นความรักความผูกพันที่คิดค้นมีต่อโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์มานานแสนนานเสียจนกระทั่งมีอีกเสียงหนึ่งสะท้อนออกมาจากเบื้องลึกของหัวใจคิดค้นว่า "ครั้งหนึ่งของชีวิต...รักผูกจิตคือบำรุงราษฎร์"

ท้ายสุดคิดค้นอยากจะกล่าวขอบคุณ ขอขอบคุณที่ให้โอกาสคิดค้นทำงานที่บำรุงราษฎร์แห่งนี้ ให้โอกาสคิดค้นได้มีชีวิตและใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า รวมทั้งทำให้คิดค้นรู้สึกว่าคุณคิดค้นเป็นลูกจ้างที่มีคุณค่า เป็นลูกจ้างที่มีเกียรติเป็นลูกจ้างที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและเป็นลูกจ้างไม่เคยขาดคำว่า "มิตรภาพในองค์กร" และนับ

ต่อจากนี้ ชีวิตที่เหลืออยู่อีกครึ่งชีวิต คิฉินก็คงจะใช้ชีวิตอยู่ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์
แห่งนี้ คอยเฝ้ามองดูความเติบโตขององค์กรด้วยความปีติใจเป็นที่สุด และจะเล่าให้
ลูกหลานของคิฉินฟังถึงเรื่องราวความรักความผูกพันที่คิฉินสั่งสมมากกว่าครึ่งหนึ่งของ
ชีวิต จนกลายเป็นตำนานเล่าขานที่มีอรรถประโยชน์มูลค่าได้จากคำบรรยายเหล่านี้
และตราบนาทีที่ยังมีลมหายใจ ความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ทำงานแห่งนี้ก็คงไม่มีวัน
เปลี่ยนแปลง จะยังคง "รักผูกพันคือบำรุงราษฎร์" ด้วยใจจริง

เอเชียพรีซิชั่น คือ ความภูมิใจ

สุกฤษร์ นามวงศ์³

ผมทำงานอยู่ที่เอเชียพรีซิชั่นมาแปดปีกว่าๆ ได้พบกับมุมมองความสุข
ที่หลากหลาย อย่างแรกเลย คือ ผมได้ทำงานและมีรายได้ไปจนเจ็ครอบครวั และก็
ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ด้วยดีตลอดมา อีกทั้งยังมีเพื่อนฝูงที่เรียกว่าเป็น
กัลยาณมิตร มีโอกาสได้พูดคุยกัน และก็ได้เจ็อบกัน ผมคิดว่าครั้งนี้คือสิ่งที่ผม
ภูมิใจที่สุดที่ได้มาอยู่เอเชีย พรีซิชั่น เพราะผมเป็นคนต่างจังหวัด การมีเพื่อนฝูง
ที่คอยให้กำลังใจในวันที่ท้อแท้ และเมื่อมีเรื่องเค็อกเนื้อร้อนใจอะไรก็สามารถพูดคุย
ปรึกษากันได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผมอยู่ที่นี่อย่างมีกำลังใจและมีแรงทำงานต่อไปได้
ผมจึงสามารถทำให้เราทำงานอยู่ได้ถึงทุกวันนี้

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ บริษัทให้โอกาสเราได้ไปปฏิบัติธรรมเป็นเวลาเจ็คถึง
แปดวัน ผมถือว่าเป็นความโชคคิที่เมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วได้ปฏิบัติธรรมอย่างนี้
สักครั้ง ซึ่งนี่ก็เป็นสิ่งหนึ่ง ที่ผมคิดว่าถ้าอยู่องค์กรอื่นก็อาจจะไม่มีโอกาสแบบนี้ ซึ่งทำให้
ผมมีความสุขที่ได้ทำงานที่เอเชียพรีซิชั่น

กิจกรรมที่ทำให้ผมมีความสุขมากอีกอัน คือ การอบรมหลักสูตร "เติมพลังใจ
ให้ความรักแก่กัน" ซึ่งตอนนี้เราเปลี่ยนชื่อเป็น "เติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน" หรือ
เรียกว่า Mind Training เป็นหลักสูตรเกี่ยวกับการให้กำลังใจ และการสร้างความรัก
ให้แก่กัน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ทำให้เราได้สัมผัสกับชีวิตผู้คนมากมาย และก็มี
โอกาสได้เห็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา นอกจากนี้ผมยังมองว่าที่เราช่วยให้คนอื่น
เกิดมุมมองที่ชีวิตที่ดีขึ้น เราก็ได้บุญได้ด้วย และทำให้เราเกิดความสุขใจ ที่สำคัญเรา
ไปทำกิจกรรมแบบนี้เกือบทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะในองค์กรของเราเท่านั้น และทุกๆ

³ ผู้จัดการฝ่ายการตลาด, บริษัท เอเชียพรีซิชั่น

ครั้งที่ไปทำกิจกรรมนี้ ก็จะทำให้เราได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ทำให้เรามีความสุขเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

การฝึกวินัยเป็นอีกกิจกรรมหลักของที่นี่ ซึ่งสนุกมาก แต่ต้องใช้ความอดทนมากเช่นกัน เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสามัคคีในหน่วยงานหรือองค์กร เพราะเวลาทำงานอาจจะไม่มีโอกาสได้คุยกัน แต่เมื่อเราไปฝึกวินัยด้วยกัน พบความยากลำบากร่วมกัน จะทำให้รักกันและมีความเห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น ช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในองค์กรให้เกิดขึ้นอย่างค่อเนื่อง

ยังมีกิจกรรมที่ร่วมกันทำอยู่เสมอๆ ได้แก่ การเข้าแถวร้องเพลงชาติ การเรียนรู้เกี่ยวกับพระบรมราโชวาท หรือการเจริญสติในช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งทำให้ในผมมีโอกาสได้สงบจิตใจ และอยู่กับตัวเอง ผมว่าในช่วงเวลาแค่หนึ่งหรือสองนาที่ที่เราได้เจริญสติ นั่นคือ บุญมหาศาลแก่ชีวิตเรา ซึ่งผมถือว่าเป็นความสุขรูปแบบหนึ่ง

นอกจากนี้ บริษัทยังจัดกิจกรรมวันแม่ โดยให้พนักงานเขียนจดหมายถึงแม่ โดยมีแบบฟอร์มจดหมายเตรียมไว้ให้พนักงานเขียนว่าเราจะทำอะไรเพื่อแม่ ตัวผมเองก็เขียนจดหมายไปหาท่าน โดยเขียนไปว่า ผมจะคอยดูแล และรักษาอาการป่วยของแม่ตลอดชีวิต เมื่อผมกลับบ้านไปหาแม่ที่บ้าน แม่ก็มากอดและก็ร้องไห้ซึ่งปกติท่านไม่ค่อยกอดผมเท่าไร แต่เป็นเพราะจดหมายฉบับนั้น ทำให้เราสองคนกล้าแสดงความรักต่อกัน

กิจกรรมปีพุทธชยันตีสองพันหกร้อยปี ผมก็ได้เข้าร่วมกิจกรรมโดยไปสมัครที่เว็บไซต์ และก็ให้สัจจะอธิษฐานไว้ว่าจะไม่ดื่มสุราเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน ซึ่งผมก็ทำตามนั้นอย่างเคร่งครัด ผมไม่ดื่ม ไม่แตะแอลกอฮอล์ ซึ่งผมพบว่าหากตั้งใจจริงผมก็สามารถทำได้ ซึ่งปกติแล้วการปฏิเสธเพื่อนฝูงที่ชวนดื่มสุราสำหรับผมนั้นเป็นเรื่องยาก แต่สุดท้ายก็สามารถทำได้ ซึ่งทำให้ผมมีสุขภาพดีขึ้น และประหยัดเงินด้วย

สิ่งหนึ่งที่ลืมไม่ได้คือ ผู้บริหารสูงสุดของเรา คุณอภิชาติ ซึ่งพนักงานส่วนใหญ่ความรักและนับถือ รวมถึงผมด้วย เพราะท่านสนับสนุนกิจกรรมดีๆ เหล่านี้ให้กับพนักงาน และก็ดูแลพนักงานด้วยดีเสมอมา ผมคิดว่าพนักงานทุกคนคงรับรู้ถึงความรักที่ท่านมีให้เราได้ จึงเป็นความสุขอย่างหนึ่งที่ได้ทำงานร่วมกับคุณอภิชาติ ประธานบริษัทของเรา

ความสุข จากบริษัทเล็กๆ

ปาริชาติ หนูแสนทอง

ดิฉันเป็นเด็กต่างจังหวัด จบการศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงิน จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ความฝันของดิฉันก็เหมือนกับคนทั่วไป ฝันฝันไว้ว่าเรียนจบแล้วอยากมีงานดีๆ ที่มีคน สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ในชีวิตไม่เคยคิดที่จะเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เพราะดิฉันคิดว่ากรุงเทพฯ มีแต่ความวุ่นวาย ผู้คนต่างต้องแข่งขันกัน และด้วยพื้นฐานที่เป็นคนต่างจังหวัดอยู่แล้วดิฉันจึงไม่อยากจะมาทำงานในเมืองหลวงแห่งนี้

แต่ชีวิตของคนเราก็ไม่สามารถเลือกเองได้หมดซะทุกอย่าง พอฉันเรียนจบดิฉันก็เริ่มหางานที่ใกล้บ้านที่สุด เพื่อที่จะได้ดูแลพ่อแม่ แต่ทุกอย่างก็ไม่ได้ง่ายอย่างที่คิดงานที่ดิฉันทำส่วนมากเป็นงานบริษัทซึ่งดูแลแล้วหาความมั่นคงไม่ได้เลย ส่วนเรื่องของเงินเดือนลำพังแค่ตัวดิฉันเองก็ยังไม่พอใช้ แล้วดิฉันจะดูแลพ่อแม่ได้อย่างไร

ดิฉันเริ่มเปลี่ยนความคิดที่จะเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ อย่างน้อยงานจะต้องมีเยอะกว่าต่างจังหวัด โดยดิฉันเดินทางมากับเพื่อน แต่คิดว่าดิฉันคงตัดสินใจพลาดแล้วที่เข้ามา เพราะงานในกรุงเทพฯ ไม่ได้หาง่ายเลย ดิฉันไปสมัครงานบริษัทหนึ่ง เขารับสมัครพนักงานการเงินวุฒิ ปวช. และ ปวส. แต่ดิฉันกับเพื่อนใช้วุฒิปริญญาตรีในการสมัคร ฝ่ายบุคคลบอกว่าไม่เป็นไรแค่เงินเดือนจะให้ตามวุฒิ ปวส. ดิฉันรู้สึกท้อมากเลย ความคิดของดิฉัน ณ ตอนนั้น ดิฉันคิดว่าถ้าดิฉันได้เงินเดือนตามวุฒิ ปวส. ดิฉันกลับไปทำที่บ้านไม่ดีกว่าหรือ ในกรุงเทพฯ ค่าครองชีพสูงกว่าต่างจังหวัดตั้งเยอะ ดิฉันคงสู้ค่าครองชีพไม่ไหวหรอก ดิฉันกับเพื่อนจึงตัดสินใจไม่ทำงานนี้

โชคชะตาก็เข้าข้างฉันอยู่ พี่ชายโทรมาบอกว่าบริษัทของเพื่อนต้องการพนักงาน ฉันตัดสินใจทำงานนั้นโดยที่ยังลังเลอยู่เพราะบริษัทที่ฉันจะไปทำเป็นบริษัทที่รับทำบัญชีและภาษีอากร แต่ฉันไม่ได้จบบัญชี ฉันเรียนบัญชีก็แค่พอผ่าน ไม่ได้จะลึกอะไร ฉันเลยเป็นกังวลกับเรื่องนี้พอสมควร

ฉันเริ่มทำงานวันที่ 19 มีนาคม 2555 วันแรกของการทำงานยังไม่ได้ทำอะไรมาก พี่เขาก็แนะนำเรื่องของการทำงานว่าเป็นยังไง ทำเกี่ยวกับอะไร บริษัทที่ฉันทำไม่ได้ใหญ่โตอะไร มีเพียงพี่ที่เป็นเจ้าของบริษัททำงานเพียงคนเดียว สำนักงานก็ใช้บ้านทำออฟฟิส (Office) ตอนแรกที่เข้าไปฉันก็รู้สึกแปลกๆ ไม่เคยเห็นบริษัทแบบนี้มาก่อน แต่พอได้เจอพี่ที่เป็นเจ้าของบริษัท ฉันก็เริ่มรู้สึกดีขึ้น พี่เขาคุยท่าทางใจดี คุยแบบเป็นกันเอง ลดความกังวลของฉันไปได้เยอะเลย มันทำให้ฉันรู้สึกดีกับที่ทำงานมากขึ้น พอคิดช่วงที่ฉันจะไปทำงานมีน้องนักศึกษาฝึกงานมาฝึกงานด้วย 1 คน น้องเขามาจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังเรียนบัญชีอยู่ แรกๆ ฉันกับน้องเขาเราแทบจะไม่คุยกันเลย อาจจะเป็นเพราะว่าน้องเขาเป็นผู้ชายและฉันเป็นผู้หญิงด้วย ทำให้เราไม่รู้ที่จะคุยอะไรกัน แต่พักหลังๆ พอได้รู้จักกันมากขึ้นก็ทำให้เราได้คุยกันมากขึ้นกว่าเดิม

การเดินทางไปทำงานของฉันค่อนข้างที่จะลำบากมาก เนื่องจากที่พักอยู่ไกลจากที่ทำงาน ฉันต้องนั่งรถ 3-4 ต่อ เพื่อมาทำงาน แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ทำให้ฉันท้อ อาจจะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการเดินทางบ้าง แต่นี่ก็ไม่ใช่อุปสรรคในการทำงานของฉัน ฉันอยากมาทำงานทุกวัน ถึงแม้จะต้องตื่นนอนแต่เช้า กว่าจะกลับถึงบ้านก็มีค่าแล้ว แต่ฉันก็ไม่คิดที่จะเปลี่ยนงานใหม่ เพราะฉันมีความสุขและรู้สึกดีที่ได้มาทำงาน

ความสุขในที่ทำงานของฉันอันดับแรกเลย คือ หัวหน้างาน เพราะพี่เขาใจดีมาก คอยสอนงานทุกอย่าง ถึงแม้ฉันจะไม่ค่อยเข้าใจเรื่องบัญชี แต่พี่เขาก็ค่อยๆ สอนและให้ฉันเรียนรู้ไปในตัว เวลาที่มีข้อผิดพลาดพี่เขาจะไม่ดุคำแต่จะอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้ผิดพลาดเป็นเพราะอะไร ทำไมถึงผิดพลาด พี่เขาจะคอยให้คำปรึกษาทุกเรื่อง เป็นทั้งหัวหน้าและพี่ที่ใจดี เวลาออกไปพบลูกค้าหรือออกไปข้างนอกพี่เขามักจะซื้อน้ำหวานหรือขนมเข้ามาให้เป็นประจำ เวลาที่ฉันไม่สบายพี่เขาจะคอยถามอยู่ตลอดว่าเป็นยังไงบ้าง อาการดีขึ้นหรือยัง พี่เขาคุยเป็นกันเองไม่เหมือนเจ้านายกับลูกน้อง ฉันจึงไม่รู้สึกอึดอัดและกดดัน

ความสุขในที่ทำงานของฉันอันดับที่สอง คือ เพื่อนร่วมงาน ถึงแม้บริษัทของฉันจะไม่ค่อยใหญ่โตมากและพนักงานก็มีน้อย เพื่อนร่วมงานของฉันก็คือนักศึกษาฝึกงานจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามคนเดียว น้องเขาเป็นผู้ชายท่าทางเรียบร้อย ไม่ค่อยคุย ช่วงทำงานอาทิตย์แรกฉันกับเขาแทบจะไม่คุยกันเลย แต่พอเราได้รู้จักกันมากขึ้น เราก็เริ่มที่จะคุยกันมากขึ้น จริงๆ แล้วน้องเขาเป็นคนที่คุยเก่ง เราก็จะได้คุย

แลกเปลี่ยนกันในเรื่องของงานที่ได้รับมอบหมาย มีปัญหาหรือข้อผิดพลาดอะไรเราก็จะปรึกษากัน เราจะแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับบัญชี เวลางานที่ฉันได้รับมอบหมายมีปัญหาหรือมีข้อสงสัย ฉันก็จะปรึกษาน้องฝึกงานคนนี้ เพราะเขาเรียนทางบัญชีโดยตรง เวลาทำงานถ้างานของใครเสร็จก่อนเราก็จะช่วยอีกคนทำ น้องเป็นคนมีน้ำใจมาก เวลาแม่ น้องเขาทำขนม เขาก็จะนำมาฝากที่ทำงานเพื่อแบ่งกันกิน

ความสุขในที่ทำงานของฉันอันดับที่สาม คือ บรรยากาศในที่ทำงาน ฉันคิดว่าบรรยากาศในที่ทำงานมีส่วนอย่างมากกับการทำงาน บรรยากาศในที่ทำงานฉันมีผู้ร่วมงานน้อย ทำให้บรรยากาศในที่ทำงานไม่เกิดความวุ่นวาย ไม่มีแออัด ไม่ตึงเครียด และโอกาสที่ปัญหาจะเกิดมีน้อยกว่าทั่วๆ ไป การทำงานคุยกันเหมือนเพื่อนน้อง มีความเคารพซึ่งกันและกัน ไม่เอาใจเอาเปรียบกัน มีอะไรช่วยเหลือแบ่งปันกัน บริษัทใช้บ้านทำเป็นออฟฟิสจึงทำให้เกิดความรู้สึกสบายๆ เหมือนทำงานอยู่ที่บ้าน ถึงแม้ว่าการเดินทางอาจไกลไปบ้างแต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของฉันเลย

ความสุขในที่ทำงานของฉันอันดับที่สี่ คือ การมีอิสระทางความคิดในการทำงาน สามารถแสดงความคิดเห็นต่องานที่ทำหรือสามารถเสนอข้อคิดเห็นใหม่ๆ ได้ โดยที่ผู้ร่วมงานยอมรับฟังความคิดเห็นนั้น ซึ่งทำให้ตัวของฉันเองมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ

ความสุขในที่ทำงานของฉันอันดับที่ห้า คือ อุปกรณ์สำนักงานมีครบถ้วนและเพียงพอต่อพนักงาน บริษัทฉันมีอุปกรณ์สำนักงานที่ครบและเพียงพอ ทั้งคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เครื่องปริ้นท์เตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องแฟกซ์ ฯลฯ ทำให้การทำงานสะดวกและรวดเร็วขึ้น ไม่ต้องแย่งกัน หรือต้องรอกคนอื่น และอุปกรณ์ที่ทันสมัยก็ทำให้ผลงานที่ออกมาดีและมีคุณภาพ ทำให้การทำงานไม่มีอุปสรรคปัญหาใดๆ และยังช่วยลดปัญหาการขัดแย้งกันเองของพนักงานด้วย เพราะถ้าอุปกรณ์สำนักงานไม่เพียงพออาจจะทำให้พนักงานแย่งกันใช้แล้วเกิดการไม่พอใจกัน อาจจะทำให้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันได้

นอกจากองค์กรแล้ว ฉันเองพยายามสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับตัวเอง ด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. พอใจในสิ่งที่ตนมี ไม่อิจฉาริษยาคนอื่น อย่างเช่น เพื่อนของฉันที่ทำงานบริษัทอื่น บริษัทของเขาปรับฐานเงินเดือนทำให้เงินเดือนของเขาปรับขึ้นจากเดิม ตอนแรกฉันก็รู้สึกอิจฉาเพื่อนที่ได้เงินเดือนเยอะ และที่ทำงานของเขาก็ไม่ไกลจากที่พัก ซึ่งต่างจากฉันที่ต้องเดินทางมาทำงานอย่างลำบาก แต่ฉันก็พยายามคิดบวก พอใจในสิ่งที่ฉันกำลังทำอยู่ เพราะฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันเลือกนั้นดีที่สุดแล้ว และดีใจกับเพื่อนด้วยที่เงินเดือนขึ้น แค่นี้มันก็ทำให้ฉันมีความสุขแล้ว

2. การรู้จักปล่อยวาง เวลาที่ฉันถูกคนนินทา ฉันจะไม่เก็บเอามาใส่ใจ ใครจะว่าอะไรก็ให้เขาว่าไป ฉันรู้ตัวว่าฉันกำลังทำอะไรอยู่ ฉันขอแค่ให้คนรอบข้างเข้าใจฉันก็พอแล้ว คนอื่นจะว่าอะไรก็ปล่อยไปให้เขาว่าไป เพราะยิ่งเราเก็บคำพูดหรือคำนินทาเอามาเราให้คิดเสียมันก็ทำให้เราเป็นทุกข์เสียเปล่า ทำให้เราเสียสุขภาพจิต

3. การใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายไม่หือหาว ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ไม่คิดหุ ไม่คิดแบรนด์เนม (Brandname) ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

4. มองคนอื่นที่ค้อยกว่า ทุกครั้งที่ฉันรู้สึกอิจฉาผู้อื่น ฉันจะใช้วิธีการมองผู้อื่นที่ค้อยกว่าฉัน เพื่อที่จะเตือนสติตนเองว่ามีคนอื่นอีกตั้งมากมายที่ไม่มีโอกาสเหมือนฉัน และฉันจะมองผู้ที่ค้อยกว่าว่ายังมีคนอื่นที่ยากลำบากกว่าเรา เพื่อเป็นกำลังใจให้ตัวเองต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

5. การที่ได้เห็นคนที่เรารักมีความสุข เมื่อฉันได้เห็นรอยยิ้มของพ่อแม่มันทำให้ฉันมีความสุขและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป ฉันมีความสุขและภูมิใจที่ได้ส่งเงินที่หามาจากการทำงานของฉันให้กับพ่อแม่ ถึงแม้เงินจำนวนนั้นไม่ได้มากมายนัก

6. ปรึกษาปัญหากับใครสักคน เวลาที่ฉันมีปัญหาหรือว่าฉันรู้สึกท้อแท้ ฉันจะไม่เก็บปัญหานั้นไว้คนเดียว แต่ฉันจะนำปัญหาไปปรึกษากับคนใกล้ชิด ไม่ว่าจะ เป็น พ่อ แม่ พี่ น้อง หรือแม่ได้เพื่อน เพราะคนเหล่านี้ไม่มีทางคิดร้ายกับเราแน่ แต่สิ่งที่เราจะได้รับจากคนเหล่านี้ก็คือ วิธีการแก้ปัญหาหรือกำลังใจ ฉันคิดว่ากำลังใจจากคนรอบข้างเป็นสิ่งที่สำคัญ เวลาที่ฉันมีปัญหาฉันได้กำลังใจจากพ่อแม่มันทำให้ฉันรู้สึกดีและมีแรงที่จะต่อสู้กับปัญหา

7. หาเวลาพักผ่อนให้กับตัวเอง เวลาที่ฉันรู้สึกเครียดฉันจะหาเวลาออกไปพักผ่อน ด้วยการไปทำบุญตักบาตร หรือออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆในวันหยุด

8. รู้จักให้อภัย หากคนรอบข้างทำให้ฉันโกรธหรือไม่พอใจ หรือแม้แต่ตัวฉันเองทำอะไรผิดพลาดก็ตาม ฉันจะคิดทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนว่ามันเป็นเพราะอะไร มันสมควรที่ฉันจะโกรธหรือเปล่า ฉันจะนึกถึงแต่สิ่งดีๆ และพยายามที่จะให้อภัย เพราะคนเรามีสิทธิ์ที่จะผิดพลาด ถ้าเขารู้ว่ามันผิดเขาก็คงที่จะไม่ทำมัน ความโกรธก็เปรียบเสมือนไฟที่กำลังลุกไหม้ การให้อภัยก็เปรียบเสมือนน้ำที่มาดับไฟ ยิ่งเราโกรธมากเท่าไรไฟนั้นก็ยิ่งจะทำร้ายตัวเราทำให้เราไม่มีความสุข

9. ให้รางวัลกับตัวเอง ทุกๆ เดือนฉันจะให้รางวัลกับตัวเองโดยการไปดูหนังสักเรื่องหรือออกไปหาอาหารอร่อยๆ นอกบ้านทาน หรือซื้อของให้เป็นรางวัลแก่ตัวเองเหมือนเป็นการชาร์ตไฟให้ตัวเอง เพื่อที่จะเริ่มค่นงานในเดือนใหม่

10. หางานอดิเรกทำ ห่าอะไรที่ชอบและพอใจทำ ทำในเวลาว่างที่เหลือจากกิจวัตรประจำวัน การทำอะไรในสิ่งที่พึงพอใจย่อมเกิดความสุขเพลิดเพลิน ทำให้ไม่มี

เวลาว่าง ที่จะคิดกังวลเรื่องต่างๆ เป็นการฝึกการใช้เวลาว่างนั้นๆ ให้มีสมาธิในการทำสิ่งที่พอใจ ซึ่งจิตมีสมาธิจะเป็นจิตที่เข้มแข็ง ไม่หวั่นไหวง่าย

องค์กรในฝัน

จรัสศรี งามภัทรวรกุล⁴

จากการทำงานที่ผ่านมากกว่า 25 ปี คิฉันประสบกับหลายสิ่ง ทั้งสุข ทุกข์ สมหวัง ผิดหวังคละเคล้ากันไป คิฉันคิดว่าการทำงานมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ สถานที่ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านและเพื่อนร่วมงานซึ่งเปรียบเสมือนคนในครอบครัว ผสมรวมกับปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมหรือเวลา ทำให้ออกมาเป็นคำว่า "องค์กร" ซึ่งเราใช้เวลาอยู่กับองค์กรเกือบครึ่งหนึ่งของชีวิตเลยทีเดียว

"องค์กร" มีหลายรูปแบบ เช่น องค์กรแห่งการเรียนรู้ องค์กรสีขาว องค์กรที่แสวงหากำไร สิ่งที่ทำให้คิฉันมีความสุขและประทับใจในสถานที่แห่งนี้ เพราะที่นี่คือ องค์กรแห่งความอบอุ่น เป็นองค์กรในฝันที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของคิฉัน

องค์กรในฝันของคิฉันนั้นเป็นองค์กรที่พร้อมให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา ร่วมทุกข์ ร่วมสุขไปด้วยกัน และให้โอกาสการทำงาน ให้อิสระในความคิดบนรับผิดชอบของแต่ละคน รวมถึงเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น เมื่อทุกคนเปิดใจ เข้าหากันมากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นมากเท่านั้น เหมือนอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันคิฉันได้สัมผัสและได้รับแล้วจากโรงพยาบาลนครธนแห่งนี้

สถานที่แห่งนี้ทำให้คิฉันมีพลังที่จะเติมเต็มให้กับองค์กร ทำให้ฉันภาคภูมิใจกับงานที่คิฉันได้รับมอบหมาย คิฉันคิดว่าคิฉันประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานในระดับหนึ่งแล้ว ทั้งนี้หากไม่มีองค์กรและความไว้วางใจจากผู้บริหาร คิฉันก็คงไม่รู้สึกลงคุณค่าในตัวเองคงเช่นทุกวันนี้ คิฉันคือใจที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรที่อบอุ่นแห่งนี้ แล้วคุณล่ะคะสนใจที่จะมาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนี้หรือไม่

⁴ ผู้จัดการแผนก Insurance Center, โรงพยาบาลนครธน

ความรัก ในช่วงสั้นๆ

ภัณฑิรา สอนรัตน์⁵

คิฉันทำงานอยู่ที่ บริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด มาประมาณ 8 ปีแล้ว เมื่อหัวหน้าของคิฉันปลดเกษียณ บริษัทจึงรับหัวหน้างานคนใหม่เข้ามาทำงาน เป็นผู้ชายอายุประมาณ 33 ปีที่หน้าตาดีมากเลยทีเดียว ทุกคนมีความสุขและศรัทธามากที่มีหนุ่มหล่อระดับคารามาเป็นหัวหน้า ถึงเขาจะอยู่กับเราช่วงสั้นๆ แต่ในช่วงเวลานั้นพวกเราที่มีความสุขกันมาก

ทุกคนเรียกหัวหน้าคนนี้ว่า "พี่เต้" จนติดปาก พี่เต้เป็นคนน่ารัก มักจะมีรอยยิ้มทักทายให้กับพนักงานทุกคนที่ได้เจอกัน พี่เต้สนใจและตั้งใจที่จะเรียนรู้งานทุกด้านไม่ว่างานจะหนักหรือเบา ขนาดพี่เขาไม่เก่งเรื่องคอมพิวเตอร์ เขาก็ยังหาหนังสือมาอ่านเพิ่มเติมและตั้งใจพัฒนาทักษะการใช้งาน จนสามารถทำรายงานผลการทำงานแก่ผู้บังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พี่เต้เข้ามาทำงานได้ประมาณ 10 เดือน ทุกคนเริ่มคุ้นเคย และมีความสุขในการทำงานกับหัวหน้าคนใหม่ พี่เต้เป็นคนมีน้ำใจกับลูกน้อง เมื่อวันสิ้นปี เราก็มีการจัดเลี้ยงฉลองกันนิดหน่อยในตอนพักกลางวันและมีการจับของขวัญกันอย่างสนุกสนาน พี่เต้ก็ให้เงินมาลงขันกับพวกเราเพื่อเป็นของขวัญให้แก่ลูกน้อง ครั้งนั้นเป็นกิจกรรมสุดท้ายที่พวกเราได้ทำร่วมกับพี่เต้ เพราะเมื่อเปิดงานมาหลังปีใหม่แล้วพี่เต้ก็งานเยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นงานพิธี เครื่องสกรีนงานต้องคอยแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น การล้างงานของพนักงานและงานที่ไม่ผ่านสเปคของฝ่ายคุณภาพ เป็นอย่างนี้อยู่หลายอาทิตย์ ทำให้พี่เต้เริ่มไปสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานในออฟฟิศลดลง

⁵ พนักงานบริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

พี่เต้เริ่มผอมลงและหน้าตาคลุมเครือ เพื่อนหลายคนก็ทักว่าทำไมพี่เต้หน้า
คำจิ่ง บางคนก็หยอกล้อเล่นกันแบบขำๆ ว่าสะเคาะเคราะห์สัก 200 - 300 บาทไหมพี่
แล้วก็ต่างหัวเราะชอบใจกัน พี่เต้ยังคงด้วยน้ำเสียงตลกๆว่าที่หน้าคำเพราะขับรถ
มอเตอร์ไซค์มาทำงาน เลยโดนแดดเผา

ในวันอังคารที่ 12 กุมภาพันธ์ 2556 วันนั้นพี่เต้ทำงานยุ่งมาก วิ่งไปมาขึ้นลง
ออฟฟิสอยู่หลายรอบ จำได้ว่าวันนั้นคุยกับพี่เต้ไม่กี่คำเท่านั้น จนเลิกงานมีนักศึกษา
ฝึกงานคนหนึ่งจะต้องกลับประเทศออสเตรเลีย จึงอยากชวนพี่เต้ไปกินเลี้ยงส่งน้อง
ด้วยกัน ตอนแรกพี่เต้บอกว่าไม่อยากไป ไว้ไปพรุ่งนี้ดีกว่าวันนี้เหนื่อยมากอยากพักผ่อน
แต่ก็ทนเสียบรรยากาศของเราไม่ไหวก็เลยไป

พี่เต้ดื่มเหล้ากับเพื่อนแต่ก็พอจะขับรถกลับบ้านไหวเพราะกินไปไม่มาก
เหมือนคนอื่นที่ต้องนั่งรถแท็กซี่กลับ ขณะที่พี่เต้ขับรถอยู่นั้น รถมอเตอร์ไซค์ของพี่
เต้ก็หักหลบรถคันหนึ่งแล้วเสียหลักล้ม ตัวพี่เต้ไถไปกับถนน ทำให้กะโหลกหน้าแตก
แขนซ้ายหัก ซี่โครงหัก ปอดฉีก เสียชีวิตคาที่ ร่างพี่เต้กระเด็นออกไปไกลจาก
จุดเกิดเหตุมาก พวกเรารู้เรื่องอุบัติเหตุหลังจากที่พี่เต้เสียชีวิตไปแล้ว อุบัติเหตุเกิด
ตอนประมาณ 4-5 ทุ่ม แต่ตอนตี 5 ของวันที่ 13 กุมภาพันธ์ มีคนโทรไปถามงานกับพี่เต้
แต่ภรรยาของพี่เขาเป็นคนรับสายแล้วบอกว่าพี่เต้ตายแล้ว ทำให้ทุกคนตกใจมาก
ข่าวแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทุกคนร้องไห้เสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นและเสียดาย
หัวหน้าของเราเป็นอย่างมาก ถึงพี่เต้จะมาอยู่กับพวกเราไม่ถึงปี แต่พนักงานทุกคน
ก็รักหัวหน้าคนใหม่คนนี้

และนี่ก็คือความสุขในช่วงระยะเวลาไม่นานของเราทุกคน สุขท้ายนี้ขอ
แสดงความเสียใจและขอไว้อาลัยให้แก่พี่เต้ นายอดิสร เจริญนาถ ผู้เป็นที่รักของ
พนักงานทุกคน ด้วยรักและอาลัย

ความสำเร็จ ที่ยั่งยืน

บัณฑิต ศรีวัฒนตระกูล⁶

4 ปี 3 เดือน ที่ทำงานในบริษัท
เอียร์สุรัตน์ จำกัดทำให้ผมมีชีวิตที่ดีขึ้น ทั้ง
ครอบครัวและทรัพย์สินที่ได้จากการทำงาน
เนื่องจากผมมีรายได้แน่นอน ซึ่งก่อน
มาทำงานที่นี่ ผมไม่เคยคิดว่า จะได้สิ่งที่
ต้องการเร็วขนาดนี้ ไม่ว่าจะเป็นบ้าน รถยนต์
และเงินเก็บ

ความสำเร็จในหลายๆ ด้านของ
ผมและเพื่อนๆ เกิดขึ้นเพราะมีผู้บริหารที่ดี มีการเอาใจใส่ดูแลพนักงาน เพื่อให้ทุกคน
ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง (พร้อมๆ กับบริษัท เอียร์สุ
รัตน์ จำกัด ซึ่งจะเข้าเป็น "มหาชน" ในอนาคตอันใกล้)

ผมยังประทับใจ การให้คำสอนและข้อคิดดีๆ จากท่านผู้บริหาร ที่คอยย้ำ
เตือนสติของพนักงานทุกคนอยู่ตลอดเวลา คือ ความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณ
โดยเฉพาะบิดา มารดาให้ดีที่สุด วันหยุดควรไปเยี่ยมท่าน รวมทั้งเข้าไปกอด ไปหอม
และกราบเท้าท่าน (สิ่งต่างๆ เหล่านี้คนจะลืมคิดถึงเมื่อได้คิด) ความกตัญญู กตเวทิต่อ
ผู้มีพระคุณ เป็นเหมือนกับการทำเป็นบุญ เป็นกุศลที่คอยผลักดันให้ชีวิตเรามีแต่ความ
สุข ความเจริญ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

⁶ พนักงานเก็บเงิน, บริษัท เอียร์สุรัตน์ จำกัด

ผมว่าน้อยมากที่จะมีผู้บริหารที่ดูแลและพร่ำสอนพนักงานให้เป็นคนดี เป็นคนทำงานที่มีประสิทธิภาพทำอะไรก็อย่าบอกว่าทำไม่ได้ แต่ขอให้ลงมือทำและทำให้เต็มที่ก่อน ส่วนผลที่ตามมาค่อยมากันกัน รวมทั้งสอนให้ทำงานอย่างมีความสุข คิดบวก คิดดี ในสถานที่ทำงานซึ่งจะทำให้สภาพที่ทำงานมีแค่สิ่งที่ดีๆ แม้รอยยิ้มให้กันตลอดเวลา ซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้ง พนักงาน และบริษัท

ขอให้บริษัท เจริญรุ่งเรือง จำกัด ประสบความสำเร็จ และ "ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง"

สุขได้ด้วย หลักคิด

พิมพ์พรรณ กาเขียววงศ์⁷

ใครหลายคนรู้จัก บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ดำเนินธุรกิจร้านอิมสะดวก เซเว่น อีเลฟเว่น ในประเทศไทย นำเสนอสินค้าอาหารและเครื่องดื่มรองรับทุกความต้องการของผู้บริโภค บริษัทยังได้ให้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรอันทรงคุณค่าขององค์กร คือ พนักงานทุกคน ที่ถือว่าเป็นฟันเฟืองสำคัญ ช่วยผลักดันให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งซีพี ออลล์ เชื่ออยู่เสมอว่าความเก่งต้องอยู่กับความดี จึงจะสามารถสร้างความเจริญเติบโตร่วมกันระหว่างองค์กร พนักงาน และสังคมรอบข้างได้อย่างยั่งยืน บริษัทจึงเลือกเฟ้นคนที่เป็นทั้งคนเก่งและคนดีมาร่วมงาน เก่งในที่นี้หมายถึง คนที่มีความรู้ความสามารถ ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นพัฒนา ทุกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลดีขึ้น

คำว่า "ดี" ในที่นี้หมายถึง มีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่พลเมืองที่ดี ทำประโยชน์ให้แก่ชุมชน และใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง เหนือสิ่งอื่นใด บริษัทฯ ได้จัดสวัสดิการที่เป็นธรรม เหมาะสม เทียบเคียงกับบริษัทชั้นนำ นอกจากสวัสดิการที่อยู่ในรูปแบบค่าจ้างค่าตอบแทนแล้ว สวัสดิการทางใจก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่บริษัทไม่เคยละเลย

ซีพี ออลล์ ได้ริเริ่มโครงการและจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้นเพื่อช่วยเติมเต็มความสุขในการทำงาน มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เสริมสร้างความรู้ความสามารถของพนักงานอย่างค่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีด

⁷ เจ้าหน้าที่สถิติข้อมูลจับตัวเลข แผนกจับตัวเลข สำนักพัฒนาธุรกิจ, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

30

31

จำกัด มุ่งมั่นสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรมที่สร้างนวัตกรรม ให้เป็นทั้งคนเก่ง และคนดี อย่างสมบูรณ์แบบ

ซีพี ออลล์ยังได้ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในโครงการสอบธรรมศึกษา เพื่อให้พนักงานจะได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และเข้าใจในหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง สามารถนำมาเป็นหลักปฏิบัติในการทำงานอย่างมีสติ มีสมาธิ และมีปัญญาได้อย่างถูกต้องครบถ้วน อันเป็นแนวทางก่อให้เกิดคุณธรรมและจริยธรรมที่ค้ำจุนร่วมกันทั้งองค์กร อีกทั้งยังมีโครงการ "เรายกวัดมาไว้ที่เซเว่นฯ" ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ของเซเว่น อีเลฟเว่น จัดขึ้นทุกวันศุกร์ เวลา 12.00 - 13.30 น. ชั้น 11 ซีพี ทาวเวอร์ ถนนสีลม (ใกล้รถไฟฟ้าบีทีเอส ศาลาแดง) เพื่อเปิดโอกาสให้พนักงานรวมทั้งผู้ที่สนใจเข้าฟังธรรมะ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

จากปรัชญาองค์กรที่ว่า "เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้า ด้วยทีมงานที่มีความสุข" นั้นหมายถึง การสร้างความสุขและความสนุกในการทำงาน และส่งผลไปสู่ลูกค้าของเรา โดยสร้างทัศนคติที่ดีด้านการบริการให้กับพนักงานของเรา หากเราทุกคนรวมไปถึงพนักงานที่ร้านของเรามีความสุข และสนุกในการทำงานก็จะพร้อมที่จะให้บริการลูกค้า จะส่งผลให้ลูกค้าของเราได้รับความสุขเช่นกัน หากพนักงานเรามีความสุข ก็จะมีความตั้งใจในการทำงาน และจะทำให้ผลของงานออกมาเป็นที่น่าชื่นชม สิ่งที่จะทำให้ทีมงานของเรามีความสุข เน้นอนการทำงานร่วมกัน เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างานต้องมีความสุข

นอกจากปรัชญาองค์กร ยังมีวัฒนธรรมองค์กรซึ่งเป็นการประพฤติและปฏิบัติที่เราทำอยู่เป็นประจำ ทำให้คนในองค์กรได้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และยึดถือปฏิบัติกันมาจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในองค์กรนั้นๆ เพื่อสร้างคุณค่าให้แก่องค์กร และให้พนักงานยึดเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกัน

วัฒนธรรมที่สำคัญขององค์กรมีดังนี้ Must Want Need เพื่อให้เข้าใจถึงวัฒนธรรมองค์กร ขออธิบายแต่ละส่วนที่สำคัญดังนี้

คุณสมบัติหลักที่พนักงานทุกคนต้องมี (Must)

รักงาน : Achievement มีความมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

รักลูกค้า : Customer ให้บริการลูกค้าอย่างดีที่สุด

รักคุณธรรม : Integrity มีพฤติกรรมสุจริต ซื่อสัตย์ โปร่งใส

รักองค์กร : Organization จงรักภักดีต่อองค์กร

รักทีมงาน : Teamwork ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

คุณค่าร่วมที่ปรารถนาอยากให้มี (Want)

แกร่ง มีความอดทน ออกกำลังกาย และมีทัศนคติที่ดี

กล้า กล้าคิด พูด ทำ ในเชิงสร้างสรรค์และถูกต้อง

สัจจะวาจา รักษาคำพูดที่ให้กับผู้อื่น

สามัคคี ทำงานเป็นทีม เกื้อกูลกันและกัน

มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความจริงใจ

ให้ความเคารพผู้อื่น เคารพในความคิดและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

ชื่นชมความงามแห่งชีวิต แบ่งเวลาในการทำงาน และใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม

ความสมบูรณ์ของภาวะผู้นำที่จำเป็นต้องมี (Need)

เพื่อสร้างบรรยากาศในการทำงาน มีความจริงใจ มีจิตใจดี ไม่หลอกล้อใช้ผู้อื่นส่งเสริมผลงานและผลักดันให้ลูกน้องประสบความสำเร็จ

ไม่มีศักดิ์นา เคารพในคุณค่าของผู้อื่น ทั้งในความคิดและการกระทำ ไม่แบ่งชั้นวรรณะ ไม่แบ่งแยกสถาบัน ไม่เจ้ายศเจ้าอย่าง ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ด้อยกว่า ไม่ยกตนข่มท่าน

ใช้ปิยะวาจา เป็นผู้ฟังและผู้พูดที่ดี ใช้วาจาสุภาพในการแสดงความคิดเห็นในการสอนงานและตักเตือน ลูกน้อง ควรพูดด้วยความระมัดระวังไม่ให้กระทบผู้อื่น รู้จักใช้คำพูดในเชิงสร้างสรรค์ ชมเชยให้กำลังใจ ผู้ใต้บังคับบัญชา หากจะตำหนิข้อผิดพลาดก็ด้วยเหตุผลเฉพาะเรื่องไม่ใช่อารมณ์ด่วนสรุปและตีตรา ประณาม ไม่ใช่วาจาเสียดสีและประชดประชัน

อย่าหลงอำนาจ ไม่ยึดติดกับอำนาจ ตำแหน่งหน้าที่ ไม่หลงตนว่าเป็นใหญ่และถูกต้องแต่เพียงผู้เดียว ไม่กดขี่ข่มเหงผู้น้อย ไม่สั่งงานโดยใช้น้ำเสียงแข็งกระด้าง ไม่บังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ให้ลูกน้อง เคารพนับถือด้วยพลังแห่งคุณความดี มิใช่เกรงกลัวต่ออำนาจ

เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในการประพฤติปฏิบัติตน และการทำงานอย่างเป็นทีม โดยมุ่ง ความสำเร็จขององค์กรในภาพรวม ไม่ใช่เฉพาะในหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีความขยัน ซื่อสัตย์ ตั้งใจ ทำงาน มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน มีวินัยในตัวเอง ประพฤติปฏิบัติตามหลักทำนองคลองธรรม ให้ลูกน้องนับถือได้อย่างสนิทใจ เมื่อสั่งสอนสิ่งใดก็ทำได้เช่นเดียวกัน

มีความยุติธรรม ตระหนักถึงความยุติธรรมอยู่เสมอ ไม่ลำเอียงเข้าข้าง ลูกน้องของตนหรือคนที่ใกล้ชิด ไม่หลงเชื่อคนง่าย ไม่ฟังความฝ่ายเดียว ในการประเมินผลต้องให้คุณให้โทษตามเนื้องานที่เป็นจริง มีเหตุผลสนับสนุนที่สามารถอธิบายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจหรือยอมรับได้

ให้ความเมตตา ดูแลลูกน้องด้วยความรัก ความเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือลูกน้องด้วยความเต็มใจ และปรารถนาที่จะช่วยให้ลูกน้องทำงานอย่างมีความสุข และนำสั่งสอนลูกน้องด้วยความปรารถนาดี

กล้าตัดสินใจ ตัดสินใจบนพื้นฐานของหลักการ ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ที่สั่งสมมา รวมทั้งสร้าง ความเข้าใจให้ลูกน้องยอมรับเหตุผลของการตัดสินใจ ไม่รีรอลังเล เพราะกลัวการรับผิดชอบจนงานชะงัก เสียหาย ต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้ารับผิดชอบ

อาหารสังคัม มองส่วนรวม ร่วมสนับสนุนและส่งเสริมสังคัม ด้วยความรับผิดชอบต่อ โดยการไม่ดำเนินธุรกิจ และกิจกรรมที่เป็นภัยต่อสังคัม ในขณะที่เดียวกัน ก็ควรช่วยสร้างสังคัมให้เข้มแข็งและมีความสุข

บ่มเพาะคนดี รู้จักเลือกสรรและสร้างคนดีมีความสามารถให้กับองค์กร ช่วยลูกน้องด้วยการเป็นที่เลี้ยง ถ่ายทอดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ รวมทั้งสอนงานให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาลูกน้อง ให้เป็นกำลังสำคัญขององค์กรทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

มีใจเปิดกว้าง เปิดใจรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างกับลูกน้องและผู้ร่วมงาน ในทุกระดับ พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ซึ่งกันและกัน ยินดีที่จะมอบอำนาจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้สัมพันธ์กับ ความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งยอมรับความสามารถที่อาจจะเหนือกว่าของผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่ละอายที่จะขอโทษเมื่อทำผิด และแก้ไขโดยไม่กลัวเสียหน้าสามารถรองรับปัญหา และอารมณ์ของลูกน้องและเปิดใจรับแนวคิดใหม่ๆ ของโลก

ตลอด 4 ปี ที่ได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในบ้านหลังนี้ แน่ใจว่ามีความมั่นใจและเชื่อมั่นในองค์กร เชื่อมั่นในหัวหน้างานที่ทำงานร่วมกันและเพื่อนร่วมงาน ไม่ว่าจะเพื่อนร่วมงานที่อยู่ต่างสายงานกัน หรือในสายงานเดียวกัน เพราะเชื่อว่าทุกคน

คือคนเก่ง และคนดี เพราะเราปฏิบัติตามปรัชญาองค์กร และวัฒนธรรมองค์กร นอกจากความอบอุ่นที่เราได้รับจากเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานแล้ว เรายังมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ มากมาย ผ่านการอบรมหลักสูตรที่บริษัทจัดให้กับพนักงาน เช่น หลักการทำงานแบบ TQM ที่ช่วยให้เราสามารถพัฒนางานที่เราทำให้ดีขึ้น และยังสามารถคิดสร้างสรรค์โครงการใหม่ๆ ที่จะช่วยให้การทำงานมีศักยภาพมากขึ้น ทำให้เราเป็นคนเก่งขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น เกิดความคิดสร้างสรรค์ ลงมือปฏิบัติด้วยความทุ่มเท มุ่งมั่นด้วยความตั้งใจโดยใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ใหม่ๆ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อให้เกิดการบูรณาการความรู้ร่วมกัน

ในหนึ่งวันทำงานนั้น เรามักใช้เวลาอยู่ในที่ทำงานเสียเป็นส่วนมาก อย่างน้อยก็มากกว่า 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมดที่เรามีในแต่ละวัน เวลาการทำงานอย่างยาวนานนี้ ซึ่งบางทีอาจมากกว่าเวลาที่เรายู่กับคนรัก ครอบครัว หรือแม้แต่เวลาพักผ่อนของเราเสียอีก แน่ใจว่าไม่มีใครที่อยากครีดยเวลาอยู่ในที่ทำงาน เพราะมันยอมทำให้เราไม่มีความสุข หากเอาความไม่สบายใจนั้น คูณด้วยจำนวนชั่วโมงในแต่ละวันที่เราจะต้องแบกรับแล้วละก็ รับรองได้เลยว่าความทุกข์คงอัดแน่นจนหายใจไม่ออก เราควรสร้างบรรยากาศในที่ทำงานให้มีความสุขจากตัวเราก่อน เพราะสุขอยู่ที่ใจ และจากนี้ไปฉันจะมีความสุขในทุกๆ วัน

ฉันชอบงานที่ฉันทำเพราะมันให้โอกาสฉันได้แสดงฝีมือทำงานเพื่อส่วนรวม และมีรายได้มาเลี้ยงตัวเอง งานทั้งหลายนั้นดูช่างท้าทายอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ฉันชอบเจ้านาย เพราะเขาให้โอกาสฉันคิดและตัดสินใจลงมือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองโดยพยายาม ตักเตือนแนะนำเมื่อฉันทำงานผิดพลาด

ฉันชอบเข้าวันจันทร์ เพราะเป็นวันที่ฉันรู้สึกเหมือนทุกอย่างเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง สัปดาห์นี้จะต้องดีกว่าสัปดาห์ที่แล้ว

ฉันชอบเข้าวันอังคาร เพราะเป็นวันที่ฉันเพิ่งทำงานไปได้วันเดียว ยังมีอีกหลายวันที่สนุกสนานรออยู่ เพื่อนที่ทำงานยังรอฉันอยู่

ฉันชอบเข้าวันพุธเพราะเป็นวันที่ฉันเริ่มต้นขึ้นมาพร้อมความกล้าเล็กน้อยและพบว่าเวลาผ่านไปครึ่งทางแล้ว ฉันรีบทำงานในเวลาที่เหลือให้ดีที่สุด อีกไม่นานฉันจะได้พักผ่อนวันหยุดแล้ว

ฉันชอบเข้าวันพฤหัสบดี เพราะเป็นวันที่ฉันเห็นความคืบหน้าของงานในสัปดาห์นี้มากมาย หากฉันไม่จัดการงานพวกนี้ บริษัทและทุกคนในบริษัทคงลำบาก มาก ฉันรู้ว่าฉันมีส่วนร่วมในการผลักดันบริษัทของฉัน

ฉันชอบเข้าวันศุกร์เพราะฉันจะให้กำลังใจตัวเองว่านี่คือวันทำงานวันสุดท้าย

แล้วฉันจะจัดการทุกสิ่งไม่ให้ค้างค้ำเพื่อให้พรงนี้และมะรินนี้เป็นวันหยุดที่แสนสบาย
 ฉันชอบเข้าวันเสาร์ เพราะฉันจะตื่นมาพร้อมกับเสียงหัวเราะของเด็กบ้านใกล้ๆ
 ที่กำลังวิ่งเล่นกัน อย่างสนุกสนาน ฟังคุสคี่นมีชีวิตชีวา จากนั้นฉันจะเริ่มทำความสะอาดบ้านและมองดูบ้านที่สะอาดขึ้นทีละน้อยอย่างภูมิใจ
 ฉันชอบเข้าวันอาทิตย์เพราะฉันจะตื่นแต่เช้าเช่นกันเพื่อเตรียมหุงหาอาหาร
 ใส่บาตรพระที่ผ่านมาน้ำหน้าหมู่บ้าน จากนั้นฉันจะไปซื้อของและกลับมาพักผ่อนที่บ้าน
 รอคอยสัปดาห์ใหม่ที่กำลังจะเริ่มขึ้น
 ความสุขมีอยู่ทุกหนแห่งและอยู่ที่ตัวเราเอง อยู่ที่เราจะตั้งใจมองหามันใน
 ทุกสิ่งรอบๆตัวหรือไม่เท่านั้น

ความสุข เริ่มที่ตัวเรา

ศิริประกา ศรีภา^๘

เมื่อได้รู้ว่าจะได้เป็นพนักงานที่บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC) ในฐานะนักศึกษา "LEARN & EARN" คิดฉันก็มีความสุขในระดับหนึ่งแล้ว แต่เป็นความสุขที่แฝงไปด้วยความกลัวว่าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ กลัวว่าถ้ามาทำงานแล้วงานที่ออกมานั้นจะไม่ถูกใจพี่ๆ แต่พอได้มาทำงานจริงๆ กลับกลายเป็นว่า สิ่งทั้งมวลนั้นไม่มีอยู่จริงเลย เพราะพี่ๆ ทุกคนให้ความเป็นกันเอง และทำงานเหมือนพี่น้องมากกว่าเจ้านายกับลูกน้อง

ความสุขมีหลายรูปแบบทั้งทางกายและทางใจ ซึ่งในความหมายของดิฉันคิดว่า ความสุขเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ และสิ่งเหล่านั้นดิฉันเห็นอยู่ทุกครั้งที่ไปทำงาน นั่นคือ "รอยยิ้ม" และ "เสียงหัวเราะ" ที่เกิดขึ้นในแผนกเสมอ ดิฉันเชื่อว่าทั้งองค์กรต้องมีทั้งรอยยิ้มและเสียงหัวเราะเช่นกัน ซึ่งแน่นอนว่าทำให้ดิฉันรู้สึกมีความสุขไปด้วย

การเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในแผนกซึ่งมีหน้าที่ต้องทำให้คนในองค์กรมีความสุขนั้นไม่ใช่้งานง่ายๆเลย แต่ดิฉันสังเกตเห็นว่าพี่ๆ ในแผนกมีความสุข พี่ๆบอกมาก่อนที่เราจะทำให้คนอื่นมีความสุขได้ ต้องเริ่มจากตัวเราก่อน และสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ KTC ไม่ได้จำกัดขอบเขตในการนั่งทำงาน เหมือนกับความสุขและความสนุกสนานในการทำงานที่ไม่มีขอบเขต

ความสุขทางใจเป็นความสุขที่เกิดขึ้นจากตัวเราเอง ดิฉันรู้สึกอบอุ่นใจทุกครั้งที่มาทำงาน เพราะพี่ๆในแผนกทุกคนเป็นกันเอง ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ไม่เว้นแม้กระทั่งผู้บริหารที่ไม่ถือตัวและให้ความเป็นกันเองกับตำแหน่งเล็กๆ ในองค์กรอย่าง

^๘ นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

นักศึกษา LEARN & EARN และยังให้ความสำคัญกับวันพิเศษของคนในองค์กร เช่น การทำการ์ดวันเกิดและส่งไปให้ เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แต่ก็ทำให้ดิฉันรู้สึกประทับใจมาก อีกหนึ่งกิจกรรมที่ประทับใจ ก็คือการทำกิจกรรม Field Trip ทำให้ได้รู้จักเพื่อนๆ ที่เป็นนักศึกษาในโครงการ Learn & Earn @ KTC ด้วยกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ทั้งที่เป็นความรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน แถมยังได้มีโอกาสดูแลน้องๆ บ้านธัญญาพรอีกด้วย (โครงการ "สานฝันปั้นรักเพื่อน้องบ้านธัญญาพร" จัดขึ้นโดย KTC)

การที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นระดับแนวหน้าของประเทศ ทำให้รู้ว่าการได้ทำงานกับคนที่เป็มืออาชีพนั้นเป็นอย่างไร และทำให้รู้ดีกว่า การทำงานเพื่อส่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยกับการทำงานในองค์กรนั้นมีความแตกต่างกันมาก เพราะการทำงานส่งอาจารย์ผิดพลาดแต่ก็ยังสามารถแก้ไขได้ การทำงานในองค์กรนั้นแม้จะสามารถแก้ไขได้ แต่จะทำให้ความเชื่อถือในตัวเรลดน้อยลงไป ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้วิธีการทำงาน ได้พัฒนาตนเอง ฝึกฝนความอดทน และสิ่งที่ได้รับมากกว่านั้นคือประสบการณ์ที่จะค่อยๆ ไปสู่การทำงานในอนาคตต่อไป

ปั้นความดี

สัมฤทธิ์ สว่างคำ^๑

ในความคิดของผม ความดีกับความสุคือสิ่งเดียวกัน คนดี ประกอบด้วย คិតดี (คิดบวก) พุคดีและทำดี คนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวจะมีความสุข "ความสุข" จึงอยู่ที่ใจ วัตถุหรือปัจจัยภายนอกต่อให้มีพร้อมเพียงใด หากใจไม่นิ่งสงบก็คงจะมีความสุขได้ยาก ความสุขเกิดจากการให้ เราต้องเป็น "ผู้ให้" ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ที่เอเชียพรีซิชั่นในฐานะผู้จัดการอาวุโสฝ่ายพัฒนาบุคลากร ผมดูแลเกี่ยวกับเรื่องคน ความสุขของผมอยู่ที่การได้ทำสิ่งดีๆ ให้แก่พนักงาน มองเขา คิดต่อเขา พูดกับเขา และดูแลเขา เสมือนเป็นลูกเป็นหลานหรือเป็นญาติของเรา ให้ความรัก ความเมตตา หวังดีและให้ความจริงใจต่อเขา

พนักงานส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชนบทในต่างจังหวัด ฐานะไม่ร่ำรวย จบการศึกษา ม 3, ม 6 ซึ่งเพราะพวกเขาไม่สามารถเลือกเกิดได้ จึงจำเป็นต้องออกมาทำงานหารายได้ ต้องจากบ้านจากครอบครัว จากพ่อจากแม่มาอยู่ในแหล่งงานตามเขตอุตสาหกรรม พักอาศัยคามห้องเช่า ด้วยสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งมีสิ่งยั่วยุเลศอยู่มากมาย ยากที่จะครองคนได้อย่างเหมาะสม สถานประกอบการหรือนายจ้างจึงควรช่วยทำหน้าที่เสมือนเป็นพ่อเป็นแม่ของเขา ให้ความรัก ความเมตตา ความหวังดี ค้องช่วยอบรม แนะนำส่งเสริมให้เขาเป็นคนดี ให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน "โรงงานจึงควรเป็นมากกว่าที่ทำมาหากิน หากยังควรเป็นแหล่งบ่มเพาะ "คน" ให้เป็นคนดีไปพร้อมๆ กับการทำงานหาเลี้ยงชีพ

ความสุขของผมจึงหมายรวมถึงการได้มีโอกาสนำพาพนักงานไปทำความดี หรือจัดกิจกรรมต่างๆ ให้พนักงานได้เข้าร่วม เข้าไปสัมผัสเพื่อเป็นสะพานเชื่อมพพวกเขาไปสู่ "การเป็นคนดี" (ด้วยการปฏิบัติ) ดังที่ตั้งใจ กิจกรรมได้แก่ ปฏิบัติธรรม บริจาคโลหิต ปลูกต้นไม้ ทำนาปลูกข้าว จิตอาสาไปช่วยซ่อมแซมโรงเรียน เลี้ยง

^๑ ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายพัฒนาบุคลากร, บริษัท เอเชียพรีซิชั่น

อาหารและจัดกิจกรรมตามสถานสงเคราะห์คนพิการ คนชรา เด็กกำพร้า ไปฝึกวินัย
 แบบทหาร จัดกิจกรรมวันพ่อ วันแม่ วันครอบครัว นิมนต์พระมาที่โรงงานให้พนักงาน
 ทำบุญวันเกิดในแต่ละเดือน เข้าแถวร้องเพลงชาติ ทำสมาธิ และกายบริหาร ก่อน
 เริ่มงานตอนเช้า จัดให้มีศูนย์ดูแลเด็กซึ่งเป็นลูกๆ ของพนักงาน กิจกรรมอบรมด้าน
 จิตใจ "เติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน" เชิญชวนให้พนักงานลคละเลิก อดายมุข ได้แก่
 เหล้า บุหรี่ การพนัน เป็นต้น

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะนำพาพนักงานประพฤติปฏิบัติดังกล่าว แต่ด้วยความ
 มุ่งมั่น ความตั้งใจจริงในการทำเรื่องเหล่านี้ พนักงานได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
 ไปในทางที่ดี ความสุขของผมจึงอยู่ที่ตรงนี้ การได้เห็นผู้คนที่เรารัก ห่วงใยและ
 ปรารถนาดีเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

สอนให้รู้จัก คุณค่าของ “คน”

อุเทน กลิ่นสำอาง¹⁰

หลังจากที่ผมได้เข้ามาทำงานที่บริษัท เสิร์สุรัตน์ จำกัด บริษัททำอะไร
 กับชีวิตผมมากมาย ทั้งที่ก่อนหน้านี้ ผมไม่เคยรู้จักบริษัทนี้มาก่อน ไม่รู้แม้กระทั่งว่า
 บริษัททำอะไร

ผมอยู่จังหวัดสมุทรปราการ ให้ผ่านการทำงานมามาก ทั้งงานก่อสร้าง
 ออกทะเล เก็บเงินกู้ ฯลฯ ทั้งนี้เพราะผมจบเพียงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชีวิตจึง
 ค่อนข้างลำบาก ผมเคยแม้กระทั่งเก็บขยะขาย ขอข้าวขอปลาเรือประมงกิน เพราะว่า
 ครอบครัวผมยากจน บางวันไม่มีกับข้าวกินก็ต้องกินข้าวกับกะปิ น้ำปลา หรือเกลือ
 แทนกับข้าว แต่ว่าถึงจะจนครอบครัวของผมก็ไม่เคยขโมยใครกิน บ้านของผมก็อยู่
 แบบสลัมๆ มีหลังคาและผ้าบ้านเป็นใบจาก พื้นเป็นไม้ไผ่ เวลานอนค่อนข้างจะเจ็บมาก
 เวลาฝนตกแทบไม่ต้องนอนกันเลย เพราะหลังคาทำจากใบจากจะรั่ว หรือแม้กระทั่ง
 มุ้งยังต้องใช้แล้วใช้อีก เวลาขาดต้องปะ ต้องซุน หรือไม่ก็ต้องผูกด้วยหนังยาง เสื้อผ้า
 ของผมยิ่งแล้วใหญ่ ไม่เคยรีดเพราะว่าไม่มีเตารีด มารู้อีกเตารีดก็ตอนมัธยมศึกษา
 ปีที่ 4 แต่ต้องเดินไปรีดบ้านของอา

ผมเคยฝันว่า สักวันหนึ่งผมต้องมีบ้าน ต้องมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
 ผมจะต้องทำให้พ่อและแม่มีความสุข มีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ทำให้พ่อแม่ต้องเดือดร้อน แต่แล้ว
 ชีวิตผมก็มีจุดพลิกผัน เมื่อเพื่อนแนะนำผมให้รู้จักบริษัท เสิร์สุรัตน์ จำกัด

¹⁰ หัวหน้าทีมพนักงานเก็บเงิน, บริษัท เสิร์สุรัตน์ จำกัด

ตอนเริ่มงานใหม่ๆ ผมคิดว่าที่แห่งนี้นะหรือจะให้บ้าน ให้ผมมีความเป็นอยู่ที่
ดีขึ้น จนมาวันหนึ่งมีบุคคลคนหนึ่งมาสอนให้ผมได้รู้ ได้สัมผัสกับสิ่งต่างๆ ที่ผมไม่เคย
ทำมาก่อน นั่นคือการกอด การหอม การกราบเท้าพ่อและแม่

นอกจากนี้ท่านยังสอนให้ผมมีอุดมการณ์ (บางคนอาจเรียกว่าเป้าหมาย)
ซึ่งมันทำให้ผมพยายามพัฒนา และไขว่คว้าเพื่อให้อุดมการณ์ของผมบรรลุเป้าหมาย
จนมันทำให้ผมมีบ้าน มีชีวิตที่ดีขึ้น จากชีวิตที่เคยลำบากตั้งแต่เด็ก เคียวนี่ผมสบายขึ้น
ผมขอขอบคุณทุกท่าน ซึ่งได้แก่ ท่านประธานวิวัฒน์ แจ้งอยู่ คณะผู้บริหาร และผู้
จัดการของผม คุณพรชัย สิทธิศักดิ์ ที่สั่งสอนให้ผมเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง ออกทน
ชื่อเสียง สุจริต มีความกตัญญูรู้คุณคน รู้จักคุณค่าของคำว่า "คน" ผมขอขอบพระคุณ
ทุกท่านที่ให้ผมมีวันนี้ ผมขอขอบพระคุณจากหัวใจของลูกผู้ชาย

อ้อมกอด แห่งความสุข

วัญตา รัตนสกุลศักดิ์¹¹

ในชีวิตการทำงานมีหลายเรื่องราวที่ต้องพบเจอ แต่รู้สึกราววันนี้จะเป็นพิเศษ
เพราะเห็น ทีมงานบุคคลกำลังเตรียมเอกสารอะไรสักอย่าง ซึ่งมีสีสนั่นน่าสนใจ ออกไม่ได้
ที่เดินไปสอบถามจึงได้ความ ว่าเป็น โครงการของกิจกรรม "คนปันสุข" ชักชวนให้
เขียนประเด็นแลกเปลี่ยนความรู้และเรื่องราวความสุขของตัวเอง

วันแล้ววันเล่าคิดค้นก็มานั่งถามตัวเองว่าแล้วจะเริ่มเขียนเรื่องความคนปันสุข
อย่างไรดี จะเขียนได้ทันไหม ทำไมมันยากจัง ชีวิตเราที่ผ่านมามีความสุขหรือไม่ แล้ว
จะเขียนให้ดีจะต้องทำอย่างไร ความสุขคือการอยู่กันอย่างเป็นมิตร ยิ้มให้กันและ
ช่วยเหลือกัน มีความจริงใจต่อกัน แค่นี้น่าจะเรียกว่าความสุขแล้วใช่หรือไม่

ชีวิตของคนเราก็เหมือนหนังสือ มีหลายเล่ม หลายตอน เรื่องราวที่เกิดขึ้นนั้น
ก็มีทั้งสุขและทุกข์

หากคิดค้นเป็นหนังสือก็ขอปันความสุขให้แก่ผู้อ่าน เพื่อให้รู้สึกมีกำลังใจทุกครั้ง
ที่เหนื่อยหรือท้อ คิดตามเรื่องราวต่อไปนี้แล้วท่านจะมีความสุขอยู่ที่ใด

มีพนักงานคนหนึ่ง แสบุญมีใจที่ได้ทำงานในองค์กรที่มีชื่อเสียงซึ่งมีความ
หลากหลายทั้งอายุ การศึกษา สถานที่เกิด รวมทั้งจิตใจและความนึกคิด พนักงาน
คนนั้นทำงานที่นี้เป็นระยะเวลา 9 ปี ทำให้เขาได้เรียนรู้ชีวิตจริงควบคู่กับทฤษฎี
การทำงาน สิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของเขาให้ทำงานที่นี้ นอกจากครอบครัวแล้วก็คงเป็น
หัวหน้างานระดับบริหารท่านหนึ่ง ที่ถึงแม้ไม่ได้พบกันบ่อยนัก แต่ทุกครั้งที่พบก็ทำให้
รู้สึกอบอุ่น มีกำลังใจเข้มแข็งพร้อมที่จะสู้ต่อกับปัญหา

¹¹ ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย ฝ่ายบริหารทั่วไป DC5 สำนักกระจายสินค้า, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

หลายคนมักเรียกผู้บริหารท่านนี้ว่าอาจารย์ ตอนแรกเขาก็ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องเรียกอย่างนั้น จนกระทั่งในวันหนึ่งหลังจากทำงานมา 5 ปี เขาก็พบคำตอบเมื่อมีโอกาสได้เรียนต่อ ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งของบริษัทที่เปิดโอกาสให้พนักงานได้พัฒนาความรู้ความสามารถและความก้าวหน้าในงาน เขาพบว่าผู้บริหารท่านนี้มาเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาเรียนหนึ่ง ถึงแม้จะมีเพียงการฉายสไลด์และบรรยายตามหัวข้อเหมือนบทเรียนทั่วไป แต่น่าแปลกที่ฟังเพียงไม่กี่นาทีเขาก็รู้สึกประทับใจและติดตามฟังท่านอย่างสนใจ เพราะอาจารย์ได้แฝงแง่คิดให้นักศึกษาไว้ตลอดการสอน มีหลักคิดและมุมมองในการสร้างความสุขสอดแทรกในเนื้อหา อาจารย์เปรียบเทียบความสุขว่าคล้ายแสงตะวันที่ต้องสาดส่องให้เต็มที่และทั่วถึง ไม่ควรเลือกตัวบุคคลหรือสถานที่ นอกจากนี้หัวหน้าจะเป็นเหมือนอาจารย์ที่ให้แนวคิดต่างๆแล้ว ท่านยังเป็นเหมือนญาติผู้ใหญ่ที่ใส่ใจต่อชีวิตส่วนตัวของพนักงาน แสดงความห่วงใยถามไถ่ถึงครอบครัว ก็ยิ่งเพิ่มกำลังใจให้กับเขา ในบางครั้งที่ท้อแท้ก็ยังมีเรื่องราวเหล่านี้เป็นเหมือนน้ำมนต์ให้มีพลังขับเคลื่อนชีวิตไปข้างหน้าด้วยหัวใจที่เป็นสุข รอยยิ้มของท่านขณะที่ถามเป็นรอยยิ้มของญาติผู้ใหญ่ที่ห่วงใยลูกหลานอย่างแท้จริง และจะไม่มีวันจืดจางไปจากความทรงจำของเขา

นอกจากนี้อาจารย์ยังสอนว่า ยิ่งเรามีความสุขกับการให้ เราก็จะได้รับความสุขกลับมาอีกเท่าตัว เป็นความสุขที่ไม่่ว่าจะมีเงินมากสักแค่ไหนก็หาซื้อไม่ได้ และเราไม่ควรสร้างความสุขให้ตนเองด้วยการสร้างความทุกข์ให้ใคร เพราะมันเป็นการลดต้นทุนความเป็นคนของคนอื่นให้ต่ำลง ทำให้คุณค่าและคุณธรรมในจิตใจของเราเสื่อมโทรมลงไปด้วย สิ่งเหล่านี้ยิ่งทำให้เขาประทับใจในตัวผู้บริหารท่านนี้

ความประทับใจในตัวท่าน ซึ่งเป็นทั้งผู้บริหารและอาจารย์ทำให้เรารู้ว่าความสุขที่แท้จริงสามารถสร้างได้จากตัวเรา และเราสามารถมอบความสุขให้ผู้อื่นได้เสมอ เรื่องราวของพนักงานท่านนั้นทำให้คิดถึงการแบ่งปันความสุข แม้เป็นเพียงคำพูดก็ทำให้เราอบอุ่นที่ใจ และมีพลังใจฝ่าฟันปัญหาต่างๆไปถึงจุดหมายปลายทาง ไม่มีใครที่สามารถอยู่โดยลำพังได้ ดังนั้นความสุขที่เกิดจากการแบ่งปันจึงเป็นความสุขที่แท้จริงของเราทุกคน

ความสุขสร้างได้จากตัวเรา และต้องไม่เกิดจากการเบียดเบียนผู้อื่น มีผู้รู้บางท่านเปรียบเทียบการเบียดเบียนคนอื่นกับการเขียนหนังสือทับกันลงบนกระดาษแผ่นเดียว การเขียนตัวหนังสือลงบนกระดาษครั้งแรกก็ยอมอ่านเข้าใจง่าย แต่ยิ่งเขียนทับลงไปบนกระดาษแผ่นนั้นซ้ำๆ การอ่านก็ยิ่งยากไปทุกที คล้ายกับความทุกข์ที่ผู้อื่นมีอยู่แล้ว หากเรายิ่งไปซ้ำเติมก็ยิ่งทำให้ทุกข์อย่างทับถม ทำให้เกิดความซับซ้อนจนยากที่จะแก้ไข

ดังนั้นเราควรทำให้มีความสุขและแบ่งปันสุขให้กับผู้อื่น เพื่อสร้างความผูกพันและความเอื้ออาทรให้แก่กัน ฟังระว่างกายและ วาจาของเราให้สุภาพอ่อนน้อมต่อผู้อื่นอยู่เสมอ เยหน้ามองสิ่งรอบตัว แล้วเราจะพบว่ามิไคร่อีกหลายคนบนโลกนี้ที่รอความสุขเหมือนกัน อย่าหวังความสุขและกลัวความสุขจะจางหาย แต่ให้คิดว่า เราจะได้ความสุขเพิ่มขึ้นมาอีกมากเมื่อเราแบ่งปันให้คนอื่น

มองบางมุมการทำงานในองค์กรก็เหมือนเรือสำเภาใหญ่ ที่มีผู้บริหารเป็นผู้บังคับทิศทางเรือ เพื่อพาพนักงานอย่างเราไปให้ถึงจุดหมายขององค์กร เราก็ต้องคิดและทำจิตใจให้มีความสุข และแบ่งปันความสุขนั้นให้ผู้อื่น เหมือนพระอาทิตย์ที่สาดแสงไปอย่างทั่วถึง แม้ในเวลากลางวันเรายังเห็นแสงอาทิตย์ที่กระทบผ่านมาจากดวงจันทร์ ความสุขทำให้เราสามารถมองโลกแง่บวก และจะพบว่าเรามีชีวิตอยู่ภายใต้ร่มกอดแห่งความสุข เพราะมันอยู่รอบตัวเราเอง ขอขอบคุณองค์กรนี้ที่มีหัวหน้าผู้เปรียบเสมือนอาจารย์ที่ทำให้เรารู้ว่าเราไม่เคยยากจนความสุขเลย

คนสำราญ งานสำเร็จ

SUWS ศรีจรจิต¹²

"ครั้งแรกกับบริษัท บัชรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือKTC ครั้งแรกกับสังคมก็ๆ ครั้งแรกในการทำงาน" ทุกสิ่งที่ได้กล่าวมานั้นล้วนเป็นครั้งแรกสำหรับดิฉันที่ได้รู้จักคำเหล่านี้ ซึ่งไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่าจะได้ทำงานที่ KTC การทำงานที่นี้นับได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ทั้งการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมการทำงาน เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายที่เกิดขึ้น ซึ่งล้วนช่วยสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับเด็กมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง

เมื่อวันแรกที่ได้เข้ามาทำงานที่ KTC ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นกับบรรยากาศในการทำงาน รู้สึกกังวลที่จะต้องปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ๆ แต่พี่ๆ ทุกคนก็ให้ความเป็นกันเองในการพูดคุยทำให้ดิฉันรู้สึกคลายความกังวลไปได้ และเมื่อได้รู้จักกับพี่ๆ ทุกคนก็ทำให้ดิฉันได้รู้ว่าพี่ๆ ทุกคนใจดี ร่าเริง และสนุกสนาน ถึงแม้ว่าดิฉันจะเข้ามาทำงานที่ KTC ได้ไม่นานนัก แต่จากบรรยากาศในการทำงานก็ได้ทำให้ดิฉันมีรอยยิ้มเกิดขึ้นมากมาย เมื่อวันเวลาผ่านไปดิฉันก็รู้สึกสนิทสนมกับพี่ๆ ในแผนกมากขึ้น ทำให้รู้สึกว่าเวลามาทำงานในตอนเช้ามันไม่น่าเบื่อ แต่กลับทำให้รู้สึกอยากมาทำงาน รู้สึกอบอุ่นและมีความสุขที่ได้มาทำงานที่ KTC

แม้ว่างานจะเยอะซึ่งในบางครั้งก็ทำให้เครียด แต่ทุกคนก็ยังสามารถสร้างเสียงหัวเราะภายในที่ทำงานได้ ทำให้ดิฉันเกิดความสงสัยและแปลกใจขึ้นมาว่า ทำไมทุกคนในองค์กรแห่งนี้ถึงอารมณ์ดีได้แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ตึงเครียดก็ตาม แต่เมื่อลองคิดทบทวนก็ทำให้ดิฉันเข้าใจว่า การทำงานไม่ว่าจะเครียดแค่ไหนแต่ถ้าเราปรับเปลี่ยนมุมมองเสียใหม่ ว่าถ้าเรามีความสุขกับการทำงาน งานนั้นๆ ก็ย่อมที่จะออกมาดีเหมือนคำที่พี่ๆ ในที่ทำงานที่เคยกล่าวกับดิฉันว่า "คนสำราญ งานสำเร็จ" ซึ่ง

ถึงแม้ว่างานจะเครียดแค่ไหน พี่ๆ ทุกคนก็ไม่เครียดกับงาน ทำให้สมองปลอดโปร่ง และสามารถแก้ไขปัญหาค้างๆ สำเร็จจุล่งไปได้ด้วยดี

บรรยากาศในการทำงานที่ KTC นั้นมีลักษณะเหมือนเป็นครอบครัว เวลาที่ดิฉันทำงานได้ไม่คีนัก พี่ๆ ทุกคนก็คอยสอน คอยให้กำลังใจดิฉันอยู่เสมอว่า "ค่อยๆ ทำเดี๋ยวกี้ทำได้เอง" อาจเป็นคำพูดสั้นๆ แต่ก็ทำให้ดิฉันรู้สึกดีขึ้น ที่นี่เปรียบเสมือนครอบครัวหนึ่ง มีการดูแล การเอาใจใส่ คอยให้กำลังใจ คอยสอน คอยให้คำแนะนำ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องเรียน และเรื่องอื่นๆ ทำให้เรารู้สึกว่าเราไม่ได้อยู่ตัวคนเดียวเท่านั้น แต่เรายังมีครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่งที่คอยมอบความสุขให้กับเราได้

วันเวลาผ่านไป การดำเนินชีวิตก็ต้องเปลี่ยนไป ต้องก้าวสู่สังคมการทำงานอย่างแท้จริง ไม่ได้เป็นเพียงนักศึกษาฝึกงานแบบที่เป็นอยู่ ได้พบเจอกับการทำงานที่แปลกใหม่ ได้เจอกับผู้คนมากมาย ได้เจอกับปัญหาในการทำงาน แต่ก็ไม่ได้ทำให้ดิฉันรู้สึกหวั่นไหวหรือกังวลใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะเมื่อใดที่เกิดปัญหา ก็จะทำให้ดิฉันนึกถึงคำพูดของพี่ๆ และประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จาก KTC ดิฉันต้องขอขอบคุณ KTC ที่ได้ให้โอกาสกับนักศึกษาคนหนึ่ง

¹² นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัชรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

สุข ที่ได้เป็นส่วนหนึ่ง ในความสำเร็จของผู้อื่น

กศนิย์ คุณเมือง¹³

ดิฉันเป็นพนักงานฝ่ายบุคคล มีหน้าที่สรรหาและดูแลพนักงานทดลองงาน ความสุขในการทำงานของดิฉันเกิดจากการได้พูดคุยใกล้ชิดกับพวกเขา ซึ่งมีระยะเวลาในการทดลองงานราว 4 เดือน ถือว่าช่วงทดลองงานนี้เป็นช่วงที่สำคัญต่อพนักงานอย่างยิ่ง เนื่องจากถ้าหากผ่านการประเมินก็จะได้รับบรรจุเป็นพนักงานประจำ ดังนั้นในฐานะที่เป็นผู้ดูแลพวกเขา จึงรู้สึกดีใจไปกับเขาด้วยเมื่อได้บรรจุเป็นพนักงานประจำของบริษัท หลังจากได้เป็นพนักงานประจำก็ลุ้นต่อว่าจะได้เป็นพนักงานรายเดือนหรือไม่ ดิฉันมีความสุขที่ได้ผลักดันให้เขาได้เป็นพนักงานของบริษัทเอเชียปริซิชั่นอย่างสมบูรณ์แบบ

นอกจากนี้ ความสุขของดิฉันยังเกิดจากกิจกรรมที่ทางบริษัทจัดให้ ซึ่งมีกิจกรรมดีๆ มากมาย เช่น กิจกรรมตักบาตรทำบุญวันเกิดพนักงาน โดยบริษัทนิมนต์พระมาให้พนักงานได้ตักบาตรกันที่ทำงาน ซึ่งน้อยนักที่ผู้อื่นจะนิมนต์พระมาให้ ทำให้พนักงานไม่ต้องหยุดหรือขาดงานไปทำบุญในวันเกิดตัวเอง เมื่อพวกเขาได้ทำบุญทำให้มีรอยยิ้มแห่งความสุข เราซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมงานก็มีความสุขไปด้วย

การช่วยเหลือพนักงานหรือบริการพนักงานด้านอื่นๆ เช่น การอำนวยความสะดวกเรื่องใบลา การให้คำปรึกษาเมื่อพนักงานมีปัญหา การรับเรื่องร้องทุกข์ของพนักงาน แม้ว่าบางครั้งไม่สามารถให้คำตอบได้ในทันที จะรับเรื่องไว้ก่อนแล้วจึงนำ

เรื่องไปถามเจ้านาย แต่ก็ให้คำตอบภายหลัง สิ่งเหล่านี้ทำให้ดิฉันมีความสุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสุขให้พนักงาน เป็นความสุขที่เกิดจากการเป็นผู้ให้ การได้ดูแลพนักงานก่อนพ้นช่วงทดลองอย่างดี ทำให้พวกเขาารู้สึกอบอุ่น จนกระทั่งพวกเขาได้บรรจุเป็นพนักงานประจำ หรือมีส่วนทำให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายของตัวเอง

นอกจากนี้ ความสุขในการทำงานที่นี้ยังมาจากความเป็นกันเองจากเพื่อนร่วมงาน ไม่แบ่งชนชั้นวรรณะ สามารถปรึกษาหัวหน้าได้ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว เข้าถึงง่าย สามารถปรึกษาได้ทุกช่วงเวลา รวมทั้งยังช่วยเหลือพึ่งพากันได้

กิจกรรมภายนอกองค์กรที่ได้เข้าร่วมแล้วมีความสุขก็มีหลายอย่าง เช่น การปฏิบัติธรรม ได้ไปตามหลังพระบิณฑบาตในตอนเช้า ได้ถือปิ่นโต เดินรถครองเท้า นอกจากนี้ยังได้สวดมนต์ ระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ เป็นประสบการณ์ดีๆ ที่องค์กรมอบให้เรา อีกกิจกรรมคือการฝึกวินัยใจเป็นหนึ่ง แม้จะเป็นกิจกรรมที่ทำให้เหนื่อยและไปหลายวัน คิดว่าเป็นเรื่องที่น่ากลัวและยากลำบาก ต้องออกแรงและฝึกเข้มเหมือนทหาร แต่ก็เป็กิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตัวเราเอง แต่เมื่อไปทำและสัมผัสจริงๆ แล้วทำให้รู้ว่าแม้จะเหนื่อยแต่ก็เหนื่อยด้วยความสนุกสนานและมีความสุข

หลักสูตร "เติมกำลังใจให้คุณค่าแก่กัน" หรือ Open mind Training (MT) เป็นหลักสูตรอบรมเรื่องจิตใจ เป็นการเปิดใจต่อกัน เมื่อเข้าร่วมในโครงการนี้แล้วยังทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนต่างบริษัท (มีบริษัทอื่นมาร่วมด้วย) ในการร่วมกิจกรรมจะมีบัดดี้ (Buddy) ที่มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พูดคุย หรือระบายความในใจต่างๆ ใ้กัน และกันฟัง โดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันจะมีหัวข้อกำหนดให้ เช่น เรื่องความรัก เรื่องพ่อแม่ ซึ่งการเล่าก็ต้องมีความจริงใจให้กัน และสมมุติให้อีกฝ่ายเป็นคนที่เราอยากจะทำเรื่องหรือพูดคุยเรื่องที่อยู่ในใจกัน ในวันนั้นก็มีการให้เขียนบอกรักพ่อกับแม่ และลูก เมื่อเขียนแล้วก็ส่งกลับไปที่บ้าน เนื่องจากบางคนไม่เคยบอกรักพ่อกับแม่มาก่อน ผลที่ได้รับคือ หลังจากที่พ่อกับแม่ได้รับจดหมายก็โทรศัพท์กลับมาบอกว่าคือใจที่ลูกเขียนบอกรักท่าน นี่จึงเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ทำให้มีความสุข

ความประทับใจที่เกิดขึ้นในการทำงานที่นี้ของดิฉันมาจากสองส่วนเป็นหลัก นั่นคือ การเป็นผู้ให้หรือเป็นบริการแก่พนักงาน ทั้งเรื่องการให้คำปรึกษา การให้อำนวยความสะดวกแก่พนักงานในด้านต่างๆ และอีกส่วน คือ การได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางบริษัทจัดให้ ซึ่งเป็นประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ได้รับ

¹³ เจ้าหน้าที่สรรหาคัดเลือก, ฝ่ายบุคคล, บริษัท เอเชียปริซิชั่น

ความสุข อยู่ที่ใจไม่ใช่เงินทอง

สุรียรัตน์ พวงทวิ¹⁴

สิ่งที่ทุกคนปรารถนา คือ อยากรับได้ อยากรับมี อยากรับเป็น และอีกมากมาย มันล้วนเกิดจากกิเลส คัดค้านไม่มีวันสิ้นสุด คนเรามีสมอง มีความคิด มีสติปัญญา มีการเรียนรู้ มีการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้จากอดีตจนถึงปัจจุบัน สิ่งที่สำคัญที่ทำให้เรามีชีวิตก็คือ ปัจจัย 4 อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค แต่สิ่งที่เพิ่มเข้ามาคือการติดต่อสื่อสารที่ไร้ขีดจำกัด มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อช่วยในการทำงาน การใช้ชีวิตให้สะดวกสบายยิ่งขึ้น เหนือสิ่งอื่นใดคนเราอยากมีความสุขในโลกใบนี้ ครอบครัวยุคใหม่ใส่ใจสุขภาพได้ลดลง เมื่อเรามีความสุขต้องรู้จักแบ่งปันให้คนที่เรารัก ได้มีความสุข เริ่มจากตัวเราเอง รักครอบครัว รักเพื่อนร่วมงาน รักสังคม ที่สำคัญคือ รักประเทศชาติ รักศาสนา รักพระมหากษัตริย์ รักงานที่ทำและมีความสุขกับการทำงาน

นับตั้งแต่ 28 พ.ศ. 2542 วันแรกที่ได้เริ่มเป็นพนักงานร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น ยิ่งงๆ กับการทำงาน มีความรู้สึกหลายๆ อย่าง ทั้งตื่นเต้น หวาดกลัว กังวล มันเต็มไปด้วยหมอก ฉันคิดอยู่ว่าการที่มาทำงานบริการ หรือมาทำอะไรที่ร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น เริ่มงานด้วยการทำความสะอาดชั้นวางสินค้า คัดๆ นะ โอ้แม่เจ้า เราต้องทำจริงๆ หรือนี้ ความคิดกับการกระทำมันสวนทางกัน แต่เราก็ขจัดทำความสะอาด จัดเรียงสินค้าจนเสร็จ เดินไปเดินมา จะทำไรต่อ สักพักเขาก็ให้กินข้าว เราก็หายไปสักพักใหญ่ๆ ก่อนจะกลับมาลงมือทำความสะอาดอีกครั้ง เขาเป็นว่าฉันทำแบบนี้อยู่ 2-3 วัน เริ่มเบื่อแล้วนะแอบคิดอยู่ในใจคนเดียว แล้วฉันก็คิดไม่ออก เมื่อเขาเริ่มสอนคิดเงินเรียกง่ายๆ ว่า "แคชเชียร์" เริ่มทำให้หัวหมุนขึ้นมาในทันที กลับบ้านยังละเมอ สวรรค์คือ

รับ..อะไรเพิ่มใหม่ค่ะ พอพี่สาวเล่าให้ฟังฉันก็ขำ พอทำงานได้ 6-7 เดือน หัวหน้า (FC) ก็ส่งฉันไปอบรมหลักสูตรผู้ช่วยผู้จัดการร้าน ฉันได้พบเพื่อนใหม่ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ พูดคุยเล่าสู่กันฟังว่าระบบการทำงานของแต่ละร้านมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

หลังการอบรมไปได้ 2 อาทิตย์ ครูฝึกโทรมาบอกว่าคุณได้ผ่านหลักสูตรแล้ว ฉันดีใจมาก ชีวิตก็ได้ดำเนินสู่ปกติไม่มีอะไร พิเศษ ต้องทำงานเป็นกะ เช้า บ่าย คึก สลับหมุนเวียนกันไป เคยถามตัวเองว่าทำไมเราต้องทำงานแบบนี้ เมื่อเวลาผ่านไปอย่างช้าๆ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น ฉันโดนย้ายที่ทำงาน เมื่อตอนแรกเช้าอาศัยอยู่ใกล้ๆ เดินทางมาทำงานก็ง่าย แต่ที่ทำงานใหม่ต้องตื่นเร็วขึ้น ต้องกะเวลาไปให้ถูก จะได้ไม่ไปสาย จะต้องเจอกับเพื่อนใหม่ๆ ลูกค้าใหม่ๆ ฉันจะอยู่ได้หรือเปล่า และแล้วฉันก็อยู่ได้จนทำงานครบ 5 ปี ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น "ผู้จัดการร้าน" ฟังดูโก้ซะมัด แต่ฉันก็ไม่ได้เป็นอย่างที่คิดเมื่อตำแหน่งสูงขึ้น ความรับผิดชอบก็เพิ่มมากขึ้นด้วย ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกน้องในร้าน เราอยากให้เราเป็นแบบไหนเราก็ต้องทำให้เป็นแบบอย่างก่อน คนเรากลัวกับการเริ่มต้นใหม่ กลัวการเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่น่ากลัวที่สุด คือ "ใจเรา" เราต้องรู้จักควบคุมไม่นอกกลุ่ม นอกทาง นับตั้งแต่การทำงานมาเป็น 10 ปี ฉันได้เรียนรู้การใช้ชีวิตโดยไม่ประมาท ค่อยๆ เรียน ค่อยๆ สอนไปเรื่อยๆ ชีวิตต้องดำเนินต่อไป ถ้าเหนื่อยก็หยุดพักพักผ่อน แล้วเริ่มใหม่ การทำงานอย่างช้าๆ ค่อยเป็น ค่อยไป แต่ฉันคง อาจไม่มี ปรวิญญาการันตีความสามารถ แต่ฉันก็ไม่ได้อะไรไปกว่าใคร อยู่ที่ว่าใครจะสร้างสุข สามารถมีความสุขและ แบ่งปันความสุขใช้ชีวิตให้มีความสุขได้มากกว่ากัน

สุขอยู่ที่ใจไม่ใช่เงินทอง ยศถาบรรดาศักดิ์ สุขอยู่ที่การรู้จักแบ่งปันรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ครอบ น้ำตา อยากรู้ให้ทุกคนมองโลกในแง่บวก แล้วจะเห็นว่ามีความสุข สิ่งที่ต้องค้นหา นั่นคือ เราจะใช้ชีวิตอย่างไร ให้มีความสุข เกิด แก่ เจ็บ ตาย มันเป็นเรื่องธรรมชาติ คำนวณชีวิตของคนเรามันไม่เท่ากัน จนรวย พิกการ ชรา ล้วนมีมากมายในสังคม ในฐานะที่เป็นเพื่อนร่วมงาน เป็นพนักงานที่บริษัททำธุรกิจค้าปลีก ที่มีสาขา มากมายในประเทศ ฉันมีความสุขทุกครั้งที่ได้ผ่านหรือเข้าไปใช้บริการ เซเว่น อีเลฟเว่น ฉันตั้งใจว่าจะทำตามปรัชญาองค์กรที่ว่า "เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้า ด้วยทีมงานที่ความสุข" ยิ้มเข้าไปแล้วโลกจะสดใส ยิ้มให้กับตัวเอง ยิ้มให้กับคนอื่น ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง และเพียงพอ แค่นี้ชีวิตเราก็จะมีความสุข และเราก็จะสามารถแบ่งปันความสุขให้คนอื่นได้

¹⁴ ผู้จัดการร้าน สาขาตลาดพลู (0338) เขตปฏิบัติกร 3/2 BW, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ประสบการณ์การทำงานในบำรุงราษฎร์

กาวนา ประทุมเพชร¹⁵

ตลอดระยะเวลา 30 ปี คิฉันต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปทำงาน ที่โรงพยาบาล ตั้งแต่ลูกของคิฉันยังเล็ก จนบัดนี้ลูกคิฉันย่างเข้าสู่วัยทำงานแล้ว

ถ้าถามว่าตลอดระยะเวลาการทำงานที่ผ่านมา คิฉันต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างเพื่อพัฒนาปรับปรุงงานที่ทำ ก้าวแรกที่คิฉันเข้ามาทำงานในโรงพยาบาลแห่งนี้ คิฉันทำงานในตำแหน่งพยาบาล Part time ประจำห้องฉุกเฉิน หน้าที่คือต้องออกไปรับผู้ป่วยที่อยู่ต่างจังหวัด และที่สำคัญที่สุดคือต้องทำให้ผู้ป่วยถึงโรงพยาบาลอย่างปลอดภัย

ประสบการณ์จากการเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อไปรับผู้ป่วยมายังโรงพยาบาล ทำให้คิฉันได้เรียนรู้ทักษะในการทำงานหลายๆอย่าง เช่น เรียนรู้ทักษะการดูแลผู้ป่วยที่คิดเครื่องช่วยหายใจ เทคนิคการเปลี่ยนถังออกซิเจน การปรับการทำงานของถังออกซิเจน ทักษะที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดนี้ เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการทำงาน จนพัฒนาเป็นความชำนาญในงานด้านนี้

ประสบการณ์จากการทำงานนี้เอง ทำให้ในอีก 4 ปีต่อมา คิฉันได้รับเลือกเป็นหัวหน้าแผนกฉุกเฉิน ความรับผิดชอบในตำแหน่งนี้คือ ดูแลแผนกกระดูกและดูแลเจ้าหน้าที่เวรเปล ซึ่งเป็นงานที่คิฉันถนัด และมีความสุขที่ได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่นี้ เมื่อคิฉันเห็นน้องๆ สามารถทำงานและให้บริการลูกค้าชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ คิฉันก็ยิ่งตั้งใจที่ได้เห็นภาพเหล่านั้น

¹⁵ ผู้จัดการฝ่ายข้อมูลและลงทะเบียน แผนกบริการธุรกิจ, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

สำหรับงานพัฒนาบุคลากร คณะผู้บริหารโรงพยาบาลได้จัดอบรม เกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำ ประเภทของลูกน้อง เทคนิคการสื่อสาร การบริหารจัดการ รวมทั้งให้หัวหน้างานได้เรียน MINI MBA ตลอด 3 - 5 ปี เพื่อเตรียมพร้อมในการร่วมหุ้น NME เพื่อเตรียมเปิด 500 เตียง คิฉันและเพื่อนๆ ยังได้มีโอกาสไปดูงานที่ NME ที่ LA ประเทศสหรัฐ เป็นระยะเวลา 3 อาทิตย์ นอกจากนี้ คิฉันยังได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการซักประวัติ การสังเกตหน้าตา สีผิวสีตา หรือ แดงจัด กลิ่น สัมผัสผิวหนังที่ร้อนหรือ หนืด ขึ้น เย็น เหงื่อออก การหายใจ ระดับความดัน ระดับการรู้สึกตัว ม่านตา การตรวจร่างกาย การประเมินสภาวะผู้ป่วย รวมทั้งเทคนิคของการรักษาพยาบาลที่ถูกต้องรวดเร็ว เหมาะสมและทันเวลาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในงานที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดีหลายปีที่คิฉันอยู่ห้องฉุกเฉิน มีเหตุการณ์ประทับใจหลายครั้ง แต่มีสามครั้งที่ยังจำได้ไม่เคยลืม คือ ครั้งหนึ่ง การได้ช่วยชายหนุ่มคนงานแบกกระจุก โคนกระจุกบาดคอ ส่งผลให้ผู้ป่วยเสียเลือดมาก ความดันเลือดตกทันที และอยู่ในอาการช็อคเพราะขาดเลือด แพทย์จึงตัดสินใจอย่างรวดเร็วรีบเปิดเส้นเลือดด้วยเข็มเจลโคเบอร์ใหญ่สุด ต้องรีบไหลค่น้ำเกลือเก็บเลือดพร้อมแพทย์ส่งตรวจ โทรขออาจารย์สสินซึ่งเป็นแพทย์ผู้อำนวยการให้ประสานงานแพทย์เฉพาะทางทำการผ่าตัดคว่นเพื่อเย็บเส้นเลือดที่คอ และอนุญาตให้ทำผ่าตัดคว่นเพื่อช่วยชีวิตผู้ป่วยให้รอดชีวิตกลับบ้านอย่างปลอดภัยในเวลาต่อมา

สิ่งหนึ่งที่คิฉันได้สอนน้องในแผนกเสมอว่า ผู้ป่วยที่เข้ามาในห้องฉุกเฉินเราไม่รู้ว่าเป็นเบื้องหลังเขาจะต้องเลี้ยงคู่อีกกี่ชีวิตการช่วยชีวิตเขานั้นจึงจำเป็นมากเพราะไม่เพียงแต่ช่วยเขา แต่อาจจะได้ช่วยอีกหลายชีวิตที่ขึ้นอยู่กับข้างหลังเขา เมื่อช่วยเขาได้เราก็สุขใจ

ครั้งที่สอง มีนักท่องเที่ยวหัวใจวาย ต้องโคค 3 เพื่อฟื้นคืนชีพและอีกไม่กี่วันนักท่องเที่ยวคนนั้นเดินกลับบ้าน ผ่านประตูหน้าห้องฉุกเฉิน ซึ่งเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าใครได้มีส่วนช่วยชีวิตเขาไว้ ไม่ต้องมีคำขอบคุณแค่ได้เห็นเขาเดินกลับบ้านด้วยความปลอดภัยหัวใจเราก็พอโคคด้วยความตั้งใจและยังจำความรู้สึกดีๆ อย่างนั้นได้ตราบนานเท่านาน

ครั้งที่สามมีเด็กสาวชื่อเอ๋ อายุ 15 ปีประสบกับอุบัติเหตุทางรถยนต์ได้รับบาดเจ็บที่เท้าและขา เป็นแผลลึก คิดเชื้อ Pseudomonas แผลมีกลิ่นเหม็นมาก ต้องได้รับการดูดแผลทุกวันด้วยความเจ็บปวด อาจถึงขั้น คัดเท้า

ในขณะนั้นการรักษาแผลด้วยวิธี Hyperbaric Chamber มีเพียงโรงพยาบาลสมเด็จพะปิ่นเกล้าเพียงแห่งเดียว ในช่วงเวลานั้นเราจึงเลือกใช้ออกซิเจนกับแผลที่คิดเชื้อ Pseudomonas โดยมีขั้นตอนการรักษาดังนี้ หลังล้างทำความสะอาดแผลใช้ถุงพลาสติกใหญ่ครอบทั้งขา ใช้เทปพันเพื่อให้ออกซิเจนออกมาออกถุงน้อยที่สุด

คัดปลายมุดงและสายออกซิเจนสอดเข้าไปเปิด Dry oxygen 10 ลิตรเป่าแผนาน 30 นาที จนหมคแห้งก็เล็ก ทำเช่นนี้เป็นเดือนจนกระทั่งแผลเล็กลงและหายไปนที่สุด อีกสิบปีต่อมาเอ็กกลับมาหาที่แผนกลูกค้าสัมพันธ์ เพื่อปรึกษาว่าจะฝากครรภ์ กับหมอต่านไหนดีพร้อมกล่าวว่า "ขอบคุณนะคะ หนูจำพี่ได้ไม่เคยลืมพี่ช่วยหนูไม่ต้อง คัดเท้า ทำให้หนูได้แต่งงานมีครอบครัวไม่ต้องเป็นคนพิการ"

เมื่ออายุสี่สิบคิดฉันย้ายมาเป็นผู้จัดการแผนกลูกค้าสัมพันธ์ซึ่งเป็นแผนกที่ เปิดใหม่พร้อมกับตึกใหม่ 500 เคียง โดยคัดเลือกเจ้าหน้าที่เก่า อีกส่วนหนึ่งก็รับ พนักงานใหม่ การทำงานในตำแหน่งนี้ คิดฉันได้นำทักษะจากการทำงานในแผนกฉุกเฉิน มาใช้ เช่น ความช่างสังเกต ความสามารถประเมินสภาวะ การคัดกรอง ภาษาท่าทาง ที่แสดงออกถึงความต้องการให้ผู้ป่วย สามารถคาดเดาความต้องการได้ถูกต้อง ครองใจ โดยสังเกตจากภาษาท่าทาง เช่น ต้วงอ หน้าแดง หน้าตาบิดเบี้ยว เดินไม่สะดวก และ ได้ใช้ทักษะนี้ในการสอนเจ้าหน้าที่แผนกลูกค้าสัมพันธ์

เมื่อโรงพยาบาลขยายใหญ่ขึ้น แผนกต่างๆ ก็ขยายใหญ่ขึ้นตาม ผู้ป่วยชาว ต่างชาติก็เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้แผนกต่างๆ ต้องมีล่ามภาษาต่างประเทศ แต่ล่าม ของโรงพยาบาลไม่ได้ทำแค่การเป็นล่ามแต่ต้องทำการตลาดรวมไปด้วย โดยทำการ ประชาสัมพันธ์โรงพยาบาลผ่านทางลูกค้า แจกนามบัตรแจกโบรชัวร์ให้เขาไปแจกญาติ เพื่อแนะนำมาใช้บริการเพิ่ม นอกจากนี้ล่ามยังเป็นผู้รวบรวมให้ข้อมูลลูกค้าต่างชาติ เพื่อช่วยสนับสนุนในการวางแผนกลยุทธ์ทุกปี

ผู้บริหาร (คุณ ซโรเคอร์) เปิดเว็บไซต์ บำรุงราษฎร์ www.bumrungrad.com เปิดการโต้ตอบสื่อสารทางอีเมล โรงพยาบาลเปิดประคผู้ผู้ป่วยต่างชาติสามารถติดต่อ เพื่อมารับการรักษาโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ได้ ผลที่เกิดขึ้นหลังจากเปิดเว็บไซต์ คือ มีผู้ป่วยต่างชาติเข้ามาใช้บริการรักษาเพิ่มขึ้นทุกปี มีอีเมลถาม ตอบ จาก 7 ฉบับเป็น 400 ฉบับต่อวัน จนทำให้โรงพยาบาลต้องเพิ่มแผนกโต้ตอบอีเมล ผ่านอีเมล (E-mail correspondent) เพื่อคอยตอบอีเมลลูกค้าทั้งในและนอกประเทศ

จากจุดเริ่มต้นนี้โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ เริ่มกลายเป็น International Hospital อย่างแท้จริงซึ่งมีสัดส่วนฐานลูกค้าต่างชาติเพิ่มขึ้นถึง 40 เปอร์เซ็นต์ จนต้อง มีฝ่าย Medical international coordinator เข้ามาดูแลลูกค้ากลุ่มนี้เป็นพิเศษ

จุดเปลี่ยนอีกครั้งของคิดฉันคือ ได้ย้ายเข้ามาอยู่ฝ่ายการเงิน ในแผนกบริการ คู่สัญญา เหตุการณ์แรกที่คิดฉันรู้สึกภูมิใจมากคือ คิดฉันสามารถทวงหนี้จากลูกค้าที่โกง ประกันได้ถึง 1 ล้านบาท เหตุการณ์นี้คิดฉันตั้งใจมากที่สามารถทำงานประสบความสำเร็จ เมื่อเวลาผ่านไป ประสบการณ์และทักษะในตำแหน่งที่รับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น จนสามารถให้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนทางการแพทย์เพื่อให้สามารถรักษันได้ดียิ่งขึ้น เช่น

การประมาณการค่าใช้จ่ายในการเข้าพัก ประเมินผู้ป่วยว่าควรนอนกี่วัน ประเมินค่า ใช้จ่ายต่อวันสำหรับลูกค้า

ต่อมาคิดฉันได้ย้ายมาช่วยทำหน้าที่ประเมินราคาทำหัตถการเพื่อส่งเสริมการ แจ้ราคา ทั้งทางทางอีเมล ทั้งประกัน และแผนกรับผู้ป่วยในตามมาตรฐานของ HA และ JCI เป็นระยะเวลาอีก 1 ปี และในปีถัดมาคิดฉันเป็นผู้จัดการฝ่ายข้อมูลและการลง ทะเบียน ดูแลเวชระเบียน เวชสถิติ แผนกลงทะเบียน และแผนกรับผู้ป่วยใน อีก 6 ปี

ในปี 2011 คิดฉันได้รับโอกาสให้รับผิดชอบแผนกบริการคู่สัญญาเพิ่ม ทำให้ได้ เรียนรู้กิจกรรมพัฒนาคุณภาพร่วมกับทีมงาน ได้เห็นแก่นการทำงานของแต่ละแผนก รู้ว่าแต่ละแผนกทำงานอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคในแต่ละกระบวนการอย่างไร เช่น กระบวนการลงทะเบียน กระบวนการรับผู้ป่วยใน กระบวนการรับผู้ป่วยในที่มีประกัน เอกสารที่ใช้ประกอบการวางบิล การออกสูติบัตร มรณะบัตร การให้ข้อมูลทาง การแพทย์ การจัดเรียงเล่มเวชระเบียน การเซ็น General consent form การบันทึก เวชระเบียนการทำเล่มเวชระเบียนให้สมบูรณ์ตามมาตรฐานของ HA และ JCI การ ป้องกันเพลิงในที่ต้องจัดเก็บเอกสารจำนวนมากในพื้นที่จำกัด เป็นต้น

การใช้กระบวนการพัฒนาคุณภาพเข้าไปจับ ทำให้คิดฉันได้เรียนรู้กับคำว่า มาตรฐานของงานคำจำกัดความของความสมบูรณ์ในแต่ละมาตรฐานของงาน คุณภาพ ที่จับต้องได้ การวางแผนงาน การลงมือปฏิบัติตามแผน ตัวชี้วัด การปรับเปลี่ยน ทำให้รู้ว่าการทำงานจะทำให้เกิดคุณภาพที่ยั่งยืนในบำรุงราษฎร์ จะต้องลงไปที่การพัฒนา บุคคลากร

กระบวนการพัฒนาคุณภาพเป็นเส้นทางลัดที่ใช้ในการพัฒนาคนให้รู้ความ สำคัญของงาน ความร่วมมือของทีมงาน พัฒนาระบบการทำงาน ความสำเร็จคือ ความรู้และจิตสำนึกทางคุณภาพที่องงามอยู่ในตัวคน ทำให้พุดง่ายเรียนรู้ได้ เข้าใจ กันได้ แบ่งปันกันได้ และต่อยอดกันได้ คุณภาพจะเกิดขึ้นได้คนที่ต้องทำด้วยความ ใส่ใจ มุ่งมั่นและรู้คุณค่าของงานที่ทำและรับผิดชอบ การสร้างเครือข่ายคุณภาพให้ กระจายกว้างขวางมากขึ้น ทำให้การทำงานง่ายขึ้น คีขึ้น ทั้งยังเป็นตัวชี้วัดทางธุรกิจ ในปี 2012 ไม่มีที่โหนดที่เปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโตรวดเร็วเท่าบำรุงราษฎร์ สมคำว่า "รุ่งเรืองเฟื่องฟูบำรุงราษฎร์ เก่งกาจบริการงานรักษา"

สิ้นปี 2012 ถึงเวลาที่คิดฉันต้องหอบกระเป๋าจากไปเพราะถึงวัยเกษียณ รู้สึก เหมือนว่าเวลาผ่านไปเร็วกว่าที่เคยเป็น สำหรับตัวเองเป็นความทรงจำครั้งชีวิต ที่ ได้ทั้งความดี ความสุข ความรู้ ความสำเร็จ ความจริงใจ เพื่อนที่แสนดี ลูกน้องที่ดี รวมทั้งความอดทน และเรียนรู้ความจริงว่าทุกสิ่งในโลกนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอด เวลาไม่หยุดนิ่งถ้าเรามีใจที่หยุดนิ่งเราจะได้ทั้งความเจริญเติบโตทั้งทางพหุปัญญา อารมณ์ จิตใจและความมั่นคงแห่งชีวิตที่คิดว่าไม่ได้น้อยไปกว่าความเจริญเติบโตของ บำรุงราษฎร์

ความสุข เกิดขึ้นได้ทุกวัน

นิดา บุญมี¹⁶

ทุกวันนี้เราเห็นคนมากมายหลายคาหลากหลายอาชีพ ตั้งแต่กวาดถนน เก็บขยะ ขายของเก่า พนักงานออฟฟิศ นายธนาคาร มหาเศรษฐี ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่คิดคิดที่สนุกหรืออาชีพที่ดูดี รายได้ดี ทุกคนล้วนมีต้องการความสุขด้วยกันทั้งนั้น

เราอาจคิดว่าคนกวาดถนนหรือคนเก็บขยะขายไม่มีความสุข เพราะฐานะที่ยากจนและไม่มีเงินทองมากพอที่จะทำตนเองให้ได้อยู่อย่างสุขสบาย แต่ใครจะรู้ว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นอาจมีความสุขมากกว่า(เรา) คนที่มีงานที่ดีทำ มีรายได้ดี หรือมีเงินมากพอที่จะหาความสุขสบายให้กับตัวเองได้

ตั้งแต่ฉันจำความได้และโตพอที่จะรับรู้เรื่องราวอะไรบ้างแล้ว ฉันก็รู้สึกตัวว่าครอบครัวของฉันลำบากยากไร้ ที่ใช้คำว่ารู้สึกเนื่องจากตอนเราเด็กเราก็โตมาแบบเด็กๆ คือไม่ได้รับรู้เรื่องราวความลำบากของพ่อและแม่ เพียงแต่กินเล่นเที่ยวไปวันๆ ฉันและครอบครัวไม่มีบ้านเป็นของตนเอง ต้องย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ ตามที่ทำงานของพ่อ บางครั้งต้องอยู่บ้านพักคนงานที่แออัด คนเยอะหลากหลายชนชั้น ช่วงที่ฉันอายุ 16 – 17 ปี ฉันตัดสินใจแยกจากพ่อและแม่ไปอาศัยอยู่กับเพื่อนที่บ้านพักครูเพื่อให้ตนเองได้เรียนจบ มัธยมปลาย ช่วงเวลานับตั้งแต่ตอนนั้นเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ต้องใช้เรียนต้องหาเอง กินเอง อยู่เอง อาจารย์ช่วยขอทุนให้และสุดท้ายก็เงินเรียนของ กยศ. จนเรียนจบปริญญาตรี

ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นเพียงเพื่อจะบอกว่าช่วงเวลาทั้งหมด แม้ฉันต้องลำบาก แต่ฉันก็มีความสุขทุกวัน อยู่กับสิ่งไหนก็มีความสุขอยู่กับสิ่งนั้น อยู่กับการเรียนก็มีความสุข

อยู่กับเพื่อนก็มีความสุข อยู่กับความลำบากก็มีความสุข เพราะไม่ว่าจะอย่างไรเราก็ต้องไปให้ถึงเป้าหมาย และมีความสุขมากยิ่งขึ้นที่ได้รู้ว่าฉันไม่ได้อยู่คนเดียวในโลก ยังมีคนที่พร้อมจะช่วยเหลืออยู่เสมอ ถึงชีวิตของฉันจะมีปมแต่ก็เป็นปมที่ฉันอยากจะต่อสู้เพื่อคลายปมเหล่านั้น และฉันอยากจะทำอะไรสักอย่างอย่างที่ฉันเคยได้รับ ให้กับผู้คอยโอกาสเช่นเดียวกับฉัน

เมื่อเดินเข้าไปสมัครงานที่ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ขณะยังเรียนอยู่ชั้นปริญญาตรี ปี 3 ฉันรู้สึกว่าตัวเองโชคดีมากที่ได้พบกับหัวหน้างานที่ดี เพื่อนร่วมงานที่ดี และที่สำคัญคือได้ทำงานที่ดี มั่นคง ทำให้ชีวิตของฉันเปลี่ยนไป ในวันที่ 6 มิถุนายน 2547 คิดงานทำงานในตำแหน่งพนักงานพาร์ทไทม์ จนกระทั่งปัจจุบันฉันทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการเขต (FC) นี่คือนิทรรศน์ความสำเร็จที่ฉันได้จากการทำงานที่นี้ซึ่งเป็นงานแรก และฉันตั้งใจว่าจะเป็นงานสุดท้ายของฉัน

ฉันทำงานที่นี้เป็นเวลากว่า 8 ปี ทุกวันที่ฉันทำงานอย่างมีความสุขและตั้งใจอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะช่วงที่ยังเป็นผู้จัดการร้าน ในปี 2550 – 2553 เป็นความสุขที่ได้สร้างสรรค์ผลงานและดูแลพนักงานคนอื่นๆแบบญาติพี่น้อง อย่างไม่ได้กล่าวไปแล้วความสุขเกิดขึ้นได้ทุกวัน แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไปรูปแบบของความสุขก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน วันนี้ฉันก็มีความสุขได้ทำงานอยู่ที่นี่ มีหัวหน้าที่ดี มีลูกน้องที่ดี เดินตลาดมีคนยกมือไหว้ให้ความเคารพ มีความสุขอยู่กับการใช้ชีวิต และที่มีความสุขยิ่งกว่าเพราะฉันสามารถทำความฝันของตัวเองให้เป็นจริงได้ถึงแม้จะต้องแลกมาด้วยความยากลำบากก็ตามที

วันนี้ฉันสามารถซื้อบ้านเดี่ยวบรรยากาศดี ซื้รถให้พ่อขับ และเราสามารถดูแลเขาได้ ฉันถือว่าฉันประสบความสำเร็จในชีวิตแล้วในตอนนี้ ชีวิตนับจากนี้คือทำให้อีกสิ่งหนึ่งที่ตั้งใจทำอย่างสม่ำเสมอคือการรวบรวมเงินบริจาคไปจัดงานปีใหม่ให้กับเด็กที่โรงเรียนพันท้ายนรสิงห์วิทยา เพื่อแบ่งปันสิ่งดีๆให้กับผู้ไม่มีโอกาส นอกจากนั้นยังเป็นการตอบแทนพระคุณของอาจารย์อีกทางหนึ่ง

ไม่ว่าเราจะลำบากมากแค่ไหน เราก็สามารถมีความสุขได้ เพราะเรา มองเห็นความสุขที่จะเกิดขึ้นเมื่อเราเดินไปถึงเป้าหมาย และระหว่างเส้นทางที่เราเดินไปอาจจะมิหลุมมิบ่อบ้าง แต่อย่างไรก็ยังมีดอกไม้ให้ชื่นชม คิดฝันขอเป็นกำลังใจให้กับทุกคน และอย่าลืมความสุขเกิดขึ้นได้ทุกวัน

56

57

ใจป่วนสุด

ละเอียดยก กองใบ¹⁷

ดิฉันอายุ 48 ปี ทุกวันนี้เด็กๆ เรียกว่า "ป้า" เพราะข้าพเจ้าทำงานกับบริษัทมาร่วม 30 ปีแล้ว การได้ร่วมทำงานกับบริษัทมานานจึงมีความรักและผูกพันต่อบริษัทเป็นอย่างมาก เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของตัวเอง แต่ก่อนบริษัทมีพนักงานประมาณ 4-5 ร้อยคน และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันมีพนักงานรวม 3,000 กว่าคน เราอยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง โดยมีคุณกรและท่านผู้หญิงเป็นเหมือนพ่อและแม่ของพวกเรา

การอยู่รวมกันจะต้องมีกฎและระเบียบ เพราะการทำงานกับคนจำนวนมาก มักมีเรื่องกระทบกระทั่งกันได้เสมอ โดยมีแผนกบุคคลและผู้แทนพนักงานเป็นศูนย์กลางในการพูดคุยปัญหาของเพื่อนร่วมงาน ตัวเราเองก็ต้องอดทน อดกลั้น และต้องผ่านมันไปให้ได้อย่างไม่ท้อ เพราะชีวิตคือการต่อสู้ เอาธรรมะเข้าช่วยเหลือจิตใจตัวเองเสมอๆ

บริษัทมีกิจกรรมที่ดีๆ มากมายที่มุ่งสร้างความสุขให้กับพนักงาน เช่น ทำบุญตักบาตรพระในวันเกิดของบริษัท บริจาคเงินช่วยเหลือเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว ซึ่งทำมาแล้ว 23 ปี โดยจัดคนตรีการกุศลเรียไรหาเงินช่วยในงานนี้ กิจกรรมปลูกป่าถวายพ่อของแผ่นดิน บริจาคโลหิต ถวายเทียนประจำพรรษา 9 วัด ทำมาแล้ว 7 ปี มีการมอบทุนการศึกษาให้แก่บุตร ธิดาของพนักงานที่เรียนดีเพื่อให้เด็กๆ มีอนาคตมีชีวิตที่ดีขึ้น

ก่อนจะมาเป็นข้าพเจ้าที่แข็งแกร่งอย่างทุกวันนี้ ข้าพเจ้าต้องผ่านความทุกข์มาอย่างมากมาย มีชีวิตที่มีความทุกข์ สามิตาย จึงต้องเลี้ยงลูกคนเดียว ทุกวันนี้ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ เดินตามทางสายกลาง ไม่น้อยเกินไปและมากเกินไป ถ้าข้าพเจ้าเห็นเพื่อนมีปัญหา ถ้าเราปลอบเขาให้คลายทุกข์ได้ก็จะทำ ทุกวันนี้ข้าพเจ้าคิดไว้เสมอว่า จะทำตัว

ให้เป็นประโยชน์ช่วยเหลือกิจกรรมของบริษัท และเป็นคนดีต่อสังคมและประเทศชาติ
ทำโดยไม่หวังผลตอบแทนเพราะเป็นความสุขอย่างหนึ่งของข้าพเจ้า

อีกสิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อคือทุกข์สุขอยู่ที่ใจ ถ้าใจคิดว่าทุกข์ก็เกิดทุกข์ แต่ถ้าใจคิดว่าสุขความสุขก็จะเกิดขึ้นกับเรา ดังนั้นทุกข์หรือสุขอยู่ที่ใจเราเลือกเอง

¹⁷ พนักงานบริษัท ไทยโคชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

ความสุข ที่เราสร้างเอง

จินแดง พันธุ์แก่น¹⁸

โรงพยาบาลนครธนสร้างความประทับใจให้แก่ดิฉันตั้งแต่เริ่มเข้ามาทำงาน เพราะถึงแม้จะเป็นโรงพยาบาลเอกชน แต่ก็นำธรรมชาติเข้ามาบริหารโรงพยาบาลและบุคลากร และมีกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนำธรรมชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมด้วย อาทิ การสวนมนต์ เป็นต้น และที่ทำให้เกิดความรู้สึกดีมากอีกกิจกรรมหนึ่ง คือ การจัดงานวันเกิดให้แก่พนักงาน เพื่อเป็นรางวัลในการทำงาน

ดิฉันเชื่อว่าส่วนหนึ่งที่จะทำให้ดิฉันทำงานอย่างมีความสุข เป็นเพราะความใส่ใจขององค์กรที่มีต่อพนักงาน รวมถึงสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาลก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน แต่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับใจของเราเองทั้งนั้นว่าจะทำให้สุขหรือทุกข์ สำหรับดิฉันแล้วการได้เกิดมาเป็นคนนั้น ถือว่าโชคดีที่สุดแล้วและยังได้มีงานทำก็ยิ่งรู้สึกว่ามีค่ามากขึ้น สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้อื่นได้ นอกจากนี้จะไม่เป็นภาระของครอบครัวแล้วที่เราสามารถหาเลี้ยงพวกเขาได้

นอกจากนี้การมองคนที่คอยกว่าเรา ก็เป็นแรงผลักดันให้เรายึดสู้กับปัญหาที่เจอ ยังมีอีกหลายคนที่ขาดโอกาสมากกว่าเรา ถ้ามองย้อนดูพวกเขาเหล่านั้นมันจะทำให้เรามากำลั้งใจที่จะสู้ ไม่มีอะไรที่จะแย่งความสุข หรือดีสุดชั่ว ทุกอย่างย่อมต้องมีทั้งดีและไม่ดีละละเล้ากันไป การยึดสู้ให้กับตัวเองทุกครั้งทั้งหมดกำลังใจนั้นคือเพื่อนที่ดีที่สุดสำหรับดิฉัน และที่ขาดไม่ได้คือคนที่อยู่ข้างหลัง ที่คอยเป็นกำลังใจให้เสมอ นั่นคือแม่และลูกของดิฉัน ทำให้ดิฉันพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาที่เข้ามาไม่ว่าจะมาในรูปแบบไหนก็ตาม

¹⁸ เจ้าหน้าที่แผนก Contact Center, โรงพยาบาลนครธน

สุข แบบเต็มเปี่ยม

นงค์ลักษณ์ ประสพสุข¹⁹

สัมภาษณ์งาน...ที่ไหนนะคะ?
อาคารซีพี ทาวเวอร์ สีม?
อยู่ที่ไหนละเนี่ย ไม่รู้จัก!!!

เสียงโทรศัพท์ที่เรียกตัวให้มาสัมภาษณ์งานยังก้องอยู่ในความทรงจำตลอดมา สำหรับเด็กต่างจังหวัดอย่างดิฉัน ยังจำได้ว่าคอนันเข้ามาฝึกงานที่บริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ อีก 2 สัปดาห์ก่อนการฝึกงานเสร็จ ก็ได้รับการติดต่อให้มาสัมภาษณ์งานที่บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ขณะนั้นยังเป็นบริษัท ซีพี เซเว่น อีเลฟเว่น คอนันนั้นดิฉันตื่นเต้นมาก ทั้งๆ ที่ก็ยังไม่รู้รายละเอียดมากมายนัก ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าสีลมอยู่ที่ไหน แต่ก็หาข้อมูลจนได้มาสัมภาษณ์งานที่อาคาร ซีพี ทาวเวอร์ ชั้น 11 พอมาก็รู้สึกได้ถึงความหรูหรา ใหญ่โตของบริษัท วันนั้นสัมภาษณ์งานทั้งหมด 3 รอบ ในใจคิดว่า สงสัยเราจะไม่ผ่านแล้วละ เพราะสัมภาษณ์ตั้งหลายคน

หลังจากวันที่ไปสัมภาษณ์ประมาณ 1 สัปดาห์ พี่ฝ่ายสรรหาคนหนึ่งได้โทรศัพท์มาแจ้งข่าวว่าให้มาเริ่มงานในวันที่ 10 ตุลาคม 2548 ในตำแหน่ง Part-Time Special สังกัดสำนักทรัพยากรบุคคล ดิฉันดีใจมากที่บริษัทให้โอกาสดิฉันเข้ามาทำงาน

¹⁹ เจ้าหน้าที่อาวุโสสวัสดิการและพนักงานสัมพันธ์ (มช.) แผนกพนักงานสัมพันธ์ สำนักทรัพยากรบุคคล, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

แม้ว่าในตอนนั้นจะทำงานเป็น Part-Time ก็ตาม คิฉินจำได้ว่าโทรศัพท์ไปบอกที่บ้านว่าได้งานทำแล้ว ซึ่งเป็นการได้งานทั้งๆ ที่ยังฝึกงานยังไม่เสร็จ พ่อแม่ก็ใจมากสบายใจที่ลูกมีงานรองรับไว้แล้ว

วันแรกที่คิฉินมาทำงานที่นี่ สิ่งแรกที่คิฉินเห็นคือ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนในสำนักยื่นเป็นวงกลมกันพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และท่องอะไรสักอย่าง ที่ตอนนั้นคิฉินก็ไม่เข้าใจ ยอมรับว่าแปลกใจมากเพราะไม่รู้พี่ๆ เขาทำอะไรกัน จนมาทราบภายหลังว่านั่นคือการ Morning talk หรือการพูดคุยกันตอนเช้า ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากของสำนักที่ทำต่อๆ กันมาจนถึงปัจจุบัน ทุกคนในสำนักสามารถนำความรู้มาแชร์ และอัปเดตข่าวสารทั้งในองค์กรและนอกองค์กรให้ทุกคนในสำนักทราบ กิจกรรมนี้เองที่ทำให้คิฉินกล้าแสดงออกและพูดคุยหน้าชุมชนมากขึ้น ทุกวันนี้กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่อยู่ในสายเลือดของคิฉินและพี่น้องคนอื่นๆ ในบริษัทไปแล้ว

คิฉินเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ เพียงคนเดียว เช้าหอบพักแถวสามย่าน ยอมรับว่าช่วงแรกรู้สึกกลัว อยู่เหมือนกัน กลัวว่าจะทำงานได้หรือเปล่า จะยากไปไหม จะมีเพื่อนหรือเปล่ากลัวสารพัด แต่เมื่อมาทำงานจริงๆ พี่ๆ เพื่อนๆ ที่นี้ให้ความเป็นกันเองมาก ช่วยสอนในสิ่งที่เราไม่รู้ แนะนำในเรื่องต่างๆ จนคิฉินมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น เงินเดือนเดือนแรกของการทำงานคิฉินส่งให้แม่ที่ต่างจังหวัด แม่ก็ใจมากและบอกว่าให้ตั้งใจทำงาน นี่เป็นโอกาสและความโชคดีของคิฉินมากที่ได้ทำงานที่นี้ สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่คิฉินประทับใจไม่น้อยคือ พี่ๆ ชื่อด้วยขามให้เพื่อให้คิฉินนำไปใช้ที่หอพัก เพราะเห็นว่าพี่ๆ เข้ามาทำงานใหม่ๆ กลัวว่าที่ห้องจะไม่มีใช้ นึกถึงเรื่องนี้ที่คิฉินก็อดยิ้มไม่ได้ทุกครั้ง

การทำงานในช่วงแรกผ่านไปอย่างมีความสุขกว่าที่คิดไว้ คิฉินทำงานในตำแหน่ง Part Time Special มาประมาณ 2 เดือน หัวหน้างานก็ปรับให้เป็นพนักงานประจำในฝ่าย สวัสดิการและพนักงานสัมพันธ์ ความตั้งใจของคิฉินในครั้งนี้ก็รู้ว่าจะบรรยายอย่างไรดี ได้แต่ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และบริษัทที่ให้โอกาสเด็กต่างจังหวัดคนนี้ได้เข้ามาทำงานที่นี้

จากวันนั้นจนถึงวันนี้คิฉินทำงานที่บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) แห่งนี้มาจะย่างปีที่ 7 ทุกอย่างดูเร็วราวกระพริบตา จากวันที่เข้ามาเป็นน้อง จนปัจจุบันเป็นพี่ให้กับพนักงานรุ่นน้อง ยอมรับว่าประสบการณ์ต่างๆ ในบริษัทแห่งนี้ล้วนเป็นประสบการณ์ที่ดี คิฉินได้มีโอกาสทำงานด้านพนักงานสัมพันธ์จึงทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ในหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร ความเป็น ซีพี ออลล์ที่คิดตัวคิฉินไปคือ ทุกครั้งที่คิฉินเจอคนที่อยู่หน่วยงานอื่นๆ เราจะยิ้มให้กัน ทักทายกันถามสารทุกข์สุกดิบ พูดจาอย่างเป็นกันเอง เมื่อมีกิจกรรมอะไรแล้วคิฉินขอความร่วมมือไป ทุกคนก็จะ

ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นี่ละความสุขอีกอย่างที่ได้จากการทำงาน

อย่าท้อแท้กับอุปสรรคที่พบเจอ การทำงานทุกอย่างย่อมมีทั้งสุขและทุกข์ ยอมรับว่าคิฉินก็เคยผ่านช่วงที่ทุกข์มา จากที่เคยตื่นนอนขึ้นมาตอนเช้าแล้วอยากมาทำงาน แต่กลายเป็นตื่นแล้วไม่อยากมาทำงาน เพราะว่าความคิดเห็นกับหัวหน้าไม่ตรงกัน แต่เมื่อเราหนีไม่พ้นก็ให้กำลังใจตัวเอง คิดได้แบบนั้นก็ทำให้ฉินผ่านช่วงเวลาดังกล่าวไปได้ด้วยดี และทำให้รู้สึกสุขหรือทุกข์ก็เหมือนเข็มนาฬิกาที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไป เมื่อเราทุกข์ก็เลยมีความสุขก็มาหาเราเอง

ซีพี ออลล์ ให้คิฉินได้มีโอกาสแบ่งปันความสุขให้แก่ผู้อื่น คิฉินทำงานที่นี้มายอมรับว่าไม่เคยห่างหายจากการทำบุญเลย ที่นี้จะมีโอกาสให้พนักงานได้ร่วมทำบุญอยู่เสมอ บางทีก็ทำให้คิฉินคิดว่าที่ครอบครัวของคิฉินมีความสุขอาจจะเพราะสาเหตุนี้ นอกเหนือจากของทำบุญแล้ว สำนักเราก็มีกิจกรรมถวายน้ำปาดะให้กับสามเณรที่บวชช่วงฤดูร้อน คิฉินเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ทุกปีไม่เคยขาด กลายเป็นกิจกรรมประจำปีที่คิฉินบอกกับตัวเองเสมอว่าถ้ามีโอกาสก็รีบรับโอกาสไว้

นอกจากนี้ สิ่งหนึ่งที่คิฉินประทับใจเสมอมาคือการที่ได้รับฟังคำสั่งสอน หรือคติเตือนใจ หรือแม้แต่ ความรู้ต่างๆ จากพี่เล็ก ลาวณิชย์ เจ้าสำนักของคิฉินที่คอยมาเตือนจิตเตือนใจให้คิฉินและคนในสำนักทำดี และคิฉินก็พลอยได้นำความรู้นี้ไปเล่าต่อให้กับคนใกล้ตัวอย่างพ่อแม่และแฟนฟัง จนแฟนเคยบอกว่าเป็น บุญของคุณแล้วที่ได้อยู่กับหัวหน้าดีๆ แบบนี้คิฉินได้ยืนยันตั้งใจไปใหญ่เพราะสัมผัสได้ถึงสิ่งเหล่านั้นจริงๆ

ซีพี ออลล์ ทำให้ฉินเป็นจริง สมัยก่อนตอนที่ยังเรียนหนังสือเคยฝันอยากสร้างบ้านใหม่ อยากมีรถใหม่ อยากเลี้ยงดูพ่อแม่ให้สบาย จนถึงปัจจุบันฝันเหล่านั้นกลายเป็นจริงแล้ว ตอนนี้พ่อแม่สบาย มีบ้านหลังใหม่ มีรถใหม่ และที่คิฉินภูมิใจมากคือตั้งแต่ที่คิฉินทำงานมาจนถึงปัจจุบัน คิฉินส่งเงินให้ที่บ้านทุกเดือน แม้ว่าปัจจุบันคิฉินยังไม่ได้มีโอกาสไปดูแลพ่อแม่อย่างใกล้ชิด แต่เมื่อมีโอกาสคิฉินจะหากลับบ้านไปหาท่านทั้ง 2 เสมอ สมัยก่อนคิฉินจะกลับบ้านเฉพาะช่วงเทศกาล มีพี่ที่ทำงาน (พี่เบนซ์) บอกคิฉินว่าเมื่อเรายังมีพ่อแม่อยู่ให้ดูแลพ่อแม่ให้ดี กลับไปหาเขาบ่อยๆ เพราะความสุขต่างๆ ที่ได้รับไม่เท่ากับการที่ลูกกลับไปอยู่ใกล้ๆ เขา หลังจากนั้นคิฉินก็กลับบ้านตลอด เมื่อเดือน 2 เดือนที่ผ่านมา แม่คิฉินไม่สบายเดินไม่ได้ คิฉินกลับบ้านทุกเสาร์อาทิตย์ เพื่อไปดูแล คิฉินไม่เคยเห็นแม่นอนร้องโอดโอยแบบนั้นมาก่อน แม่ต้องนอนอาบน้ำ โดยคิฉินเป็นคนอาบให้ คิฉินน้ำตาไหลโดยไม่รู้ตัว ช่วงเสาร์อาทิตย์นั้นละเป็นช่วงที่คิฉินตระเวนพาแม่ไปหาหมอ

คิฉินห่วงแม่มากฝากแม่ไว้กับน้ำให้ช่วยดูแลในช่วงที่กลับมาทำงาน พี่ๆ ที่ทำงานให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ กว่า 2 เดือน แม้อาการดีขึ้น คำพูดที่พี่เบนซ์สอน

ยิ่งชัดเจนขึ้น ขอบคูนที่เบนซ์ที่คอยเตือนสติอยู่เสมอ และขอบคูนพีๆที่ทำงานทุกคนที่คอยให้กำลังใจเสมอมา ทำให้ดิฉันมีกำลังใจจนสามารถฝ่าฝันอุปสรรคทุกอย่างไปได้ด้วยดี

การทำงานในที่แห่งใดแห่งหนึ่งได้นานนั้น สิ่งหนึ่งที่สำคัญก็คือหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ที่ดิฉันทำงานที่นี้อย่างมีความสุขจนถึงปัจจุบัน ก็มีสาเหตุมาจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานเช่นกัน จากวันแรกที่ไม่มีคนรู้จัก จนปัจจุบันรู้จักพีๆ เพื่อนๆ ทุกคน เมื่อมีโอกาสไปเที่ยวก็ไปด้วยกัน เมื่อมีโอกาสทำบุญก็ไปด้วยกัน เมื่อคนใดคนหนึ่งมีความทุกข์ก็จะคอย ช่วยเหลือให้คำปรึกษากันตลอด พุคคุยกันอย่างเป็นกันเอง ไม่เจ้ายศเจ้าอย่าง สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดในความเป็นที่ เป็นน้องและดิฉันประทับใจมากคือ ตอนที่ดิฉันแต่งงาน ซึ่งจัดงานที่ต่างจังหวัด พีๆน้องๆพากันไปร่วมงานเยอะมาก คนในหมู่บ้านถึงกับชมว่าเพื่อน ๆ ที่ทำงานมากันเยอะ น่าดีใจจริงๆ ดิฉันดีใจและประทับใจในความเป็นที่ เป็นน้องของทุกคนที่นี่มาก

เมื่อมีคนถามดิฉันว่าทำงานที่ไหน? ดิฉันรู้สึกภูมิใจที่ได้ตอบว่าบริษัท ซีพี ออลล์ และยังได้บอกว่าไม่เคยเปลี่ยนงานเลย ทำงานที่บริษัทแห่งนี้มาตั้งแต่เรียนจบ ก็ยังภูมิใจ และดิฉันไม่คิดจะลาออกจากที่นี่ จะทำจนเกษียณ และเมื่อมีโอกาสจะขอโอนย้ายไปอยู่ใกล้บ้าน เพื่อดูแลพ่อแม่และลูกในอนาคต

ทุกวันนี้ดิฉันมีความสุขมากในการทำงานในบริษัทแห่งนี้ มีความสุขที่มีหัวหน้างานและมีเพื่อนร่วมงานที่ดีแบบนี้ มีความสุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความเติบโตขององค์กร แม้ว่าจะเป็นแค่เศษเสี้ยวเล็กๆ แต่ดิฉันก็ตั้งใจที่ได้เป็นพลังขับเคลื่อนให้องค์กร และจะทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นไป เพื่อ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ดิฉันขอขอบคูนจากใจที่ให้โอกาสดิฉันเข้ามาทำงานในองค์กรนี้

ความสุข เกิดจาก ความสำเร็จ

อรพรรณ กิโร²⁰

ฉันเริ่มทำงานที่สถานประกอบกิจการแห่งหนึ่งเมื่อต้นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2546 มันเป็นเดือนที่อ้างว้างที่สุดเพราะสิ่งที่เรียนมากับการทำงานมันคนละเรื่องกัน แต่สิ่งที่ได้จากการเรียนแล้วเอามาทำงานด้วยคือหัวใจของนักสู้ ฉันต้องปรับตัวกับวัฒนธรรมองค์กรที่มีพนักงานมากกว่าพันคน มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และต้องเริ่มพัฒนาตัวเอง

ฉันทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ฉันต้องทำให้พนักงานยอมรับในตัวฉัน และให้พนักงานทราบว่า จป. วิชาชีพ ไม่ใช่ รมก. ซึ่งใช้เวลานานมากกว่าพนักงานจะเข้าใจ มันเป็นความภูมิใจที่ทุกวันนี้พนักงานจะเรียกตำแหน่งฉันแทนชื่อ "จป. ปรึกษาหน่อยค่ะ" "จป. ทำแบบนี้ได้ไหม" "จป. ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้" มันรู้สึกที่เราดีใจจริงๆ ก็เรียกหา มีปัญหาอะไร จป. ช่วยคุณได้ มันเป็นการทำงานที่ท้าทาย เป็นงานที่มีความสุขเพราะผลการตอบรับกลับมาคือ ทุกคนเห็นว่าเราทำได้ ทำจริง ทำโดยไม่หวังผลตอบแทนและพนักงานสามารถนำไปใช้ได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้านเพราะความรู้ที่เราให้การอบรมมันซึมไปในสายเลือดแล้ว

เริ่มแรกการทำงานก็ผ่านไปเรื่อยๆ ไม่มีความเข้มข้นอะไร จากนั้นไม่นานก็เริ่มมีอะไรเกิดขึ้นมา เพราะลูกค้าที่ต้องการให้บริษัทพัฒนาระบบสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยขึ้นมาแบบเข้มข้น มันเป็นเรื่องที่จะต้องทำให้ได้เพราะนั่นมันหมายถึงชีวิตของ

²⁰ ผู้จัดการแผนกสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในการทำงาน ของโรงงานเซรามิค จังหวัดลำปาง

พนักงานอีกนับพันที่เขาคอยลุ้นอยู่ว่าเราในฐานะผู้รับลูกค้าที่มาตรวจเรานั้นจะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ความท้าทายในการทำงานของฉันทันทีเริ่มคืบคลานเมื่อทางสถานประกอบการเซ็นสัญญากับลูกค้าที่ซื้อสินค้าของบริษัทเยอะมาก เมื่อลูกค้าซื้อสินค้าเยอะ เขาก็มีมาตรฐานสูงมากเช่นกัน โดยเฉพาะงานของฉันทันทีทำอยู่ (ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย) ตอนแรกพนักงานไม่ยอมรับหรือเพราะเขาอยู่ของเขามานานจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญ ฉันทันทีกับเพื่อนไปอบรมให้ความรู้เขาที่หน้างาน บางทีก็ตอนเที่ยง บางทีก็ใกล้งานเลิก อบรมให้เขาเห็นความสำคัญเรื่องสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในการทำงาน

ฉันทันทีมีลูกน้องสองคน มีเพื่อนสนิทที่สุดอีกหนึ่งคน ทั้งสามคนคือเพื่อนร่วมงานที่ฉันทันทีร่วมงานแล้วมีความสุขที่สุด แต่แล้วเพื่อนสนิทก็ลาออกไปทำงานที่อื่น ผู้บริหารจึงรับลูกน้องมาให้ฉันทันทีอีกหนึ่งคน ซึ่งเขาเป็นคนเก่งและจบจากพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เขาเป็นมือขวาที่ฉันทันทีคนหนึ่ง เราช่วยกันฝ่าฟันเกี่ยวกับการทำตามข้อกำหนดของลูกค้าที่มีความเข้มข้นขึ้นอย่างคืบคลาน เพราะต้องล้นตลอดเวลา เช่น น้ำจากระบบบำบัดที่เราเผื่อการทำงานไม่ให้ระบบเสียและต้องทำงานตลอดเวลา ผลการตรวจน้ำที่ออกจากระบบบำบัดดีไหม ผลการตรวจเป็นอย่างไร ตรวจที่ไหนขึ้นทะเบียนกรมโรงงานหรือเปล่า แล้วผลที่ออกมามีค่าอะไรบ้างแต่ละค่ามาจากไหนของวัตถุพิษ แล้ววัตถุพิษที่นำมาใช้ในการผลิตสิ่งมาจากที่ไหน ใบรับรองจากบริษัทที่เราซื้อวัตถุพิษมาเขาให้ใบมาว่ารับรองคุณภาพเหล่านี้หรือไม่ อันนี้เฉพาะเอาน้ำไปตรวจยังไม่รวมเรื่องอื่นที่แฝงความคืบคลานในการทำงานตลอดเวลา

ฉันทันทีทุ่มเทในการทำงานมาก และการเผื่อรอคอยผลสัมฤทธิ์ที่ออกมาทำให้ฉันทันทีมีความสุขมาก ฉันทันทีและเพื่อนร่วมงานฝ่าฝืนอุปสรรคมาได้อย่างภาคภูมิใจ สามารถตอบโจทย์ที่ลูกค้าถามได้อย่างมั่นใจ ลูกค้าที่มาซื้อสินค้าจากลูกค้าของเราไปมั่นใจได้ว่าสินค้าที่ได้มานั้นถูกต้องตามกฎหมาย สอดคล้องกับข้อกำหนด ไม่มีการใช้แรงงานเถื่อน ไม่มีการใช้แรงงานเด็ก พนักงานทำงานเต็มที่ รายได้ก็มากกว่าขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด โอทีไม่เกิน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สวัสดิการพนักงานต้องได้มาซึ่งความถูกต้อง

ก่อนที่ฉันทันทีจะมาเริ่มงานที่นี่ ที่นี้ยังไม่มีพร้อมเรื่องการปฏิบัติตามข้อกำหนด ตอนนี้ทุกอย่างสอดคล้องกับกฎหมายและบางอย่างก็สูงกว่าที่มาตรฐานกำหนดไว้ด้วยซ้ำมันเลยทำให้ฉันทันทีรู้สึกได้ว่าฉันทันทีทำงานอย่างมีความสุข ความสุขที่ได้จากการทำงานประสบความสำเร็จ ความสุขที่ได้ทำให้พนักงานไม่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ความสุขที่ทำให้พนักงานได้รับสวัสดิการอย่างต่อเนื่องและถูกต้องความสุขจากการทำให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน ความสุขที่พนักงานให้ความร่วมมือเมื่อมี

การถูกตรวจ และสุดท้ายความสุขที่ได้จากการฝ่าฝืนร่วมกับลูกน้องที่แสนดี และคอยจนกว่าลูกค้ากลับพร้อมกับแจ้งผลการตรวจว่า เราได้รับการตรวจสอบรับรองจากระบบ สามารถค้าขายกันต่อไปและความสุขที่สุด คือ พนักงานไม่ต้องลนลานแพดกงานเนื่องจากบริษัทของฉันทันทีผ่านมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

ความสงบ จากใจบริการ

ช่อทิพย์ พงศ์อารีย์²¹

เมื่อนึกถึงคำว่าองค์กรแห่งความสุข สิ่งแรกที่ฉันนึกถึงคือ องค์กรที่ส่งเสริมให้พนักงานทำงานอย่างมีความสุข มีโอกาสในหน้าที่การงานที่ดี มีสวัสดิการที่ดี รวมถึงมีเพื่อนร่วมงานที่ดีคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

แต่เมื่อฉันได้เข้ามาร่วมงานกับโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ฉันจึงได้รู้ว่าองค์กรแห่งความสุข มีอะไรมากกว่าแค่การทำให้พนักงานมีความสุขเท่านั้น เพราะโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ให้ความสำคัญกับความสุขของผู้มาใช้บริการที่บำรุงราษฎร์ทุกท่านเช่นกัน ไม่ใช่แค่การให้บริการรักษาผู้ป่วยที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากลเท่านั้น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์เน้นย้ำกับพนักงานทุกคนเสมอว่า เราต้องสร้างความประทับใจให้กับผู้มาใช้บริการทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวคำต้อนรับ การให้บริการผู้ป่วยในด้านต่างๆ หรือมรรยาทที่พนักงานควรปฏิบัติเมื่ออยู่ในพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้ผู้มาใช้บริการกับเรามีความสุขเช่นกัน

เริ่มตั้งแต่การอบรมพนักงานใหม่ของที่นี้ทำให้ฉันรู้ว่าโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ใส่ใจผู้มาใช้บริการมากขนาดไหน มีการอบรมให้ฉันรู้จักกับวิถีแห่งบำรุงราษฎร์ที่เป็นแนวคิดและหลักการในการให้บริการผู้มาใช้บริการในแบบของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ รวมไปถึงจนถึงการจัดเวิร์คช็อปเพื่อจำลองสถานการณ์การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในโรงพยาบาล หรือแม้กระทั่งการอบรมเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นของวัฒนธรรมในแต่ละประเทศ เพื่อให้พนักงานสามารถให้บริการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ฉันยังสังเกตเห็นความใส่ใจของโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ที่มีให้กับพนักงานและผู้มาใช้บริการทุกท่าน ตัวอย่างเช่น การจัดตั้งทีมพัฒนาคุณภาพของ

โรงพยาบาลเพื่อรับฟังทุกๆ ปัญหาที่อาจพบได้ให้แต่ละวัน ทั้งจากพนักงานและผู้มาใช้บริการ แล้วนำมาคิดวิเคราะห์ต่อว่าเราจะพัฒนาหรือแก้ไขปัญหานั้นอย่างไรเพื่อให้เราเป็นโรงพยาบาลที่มีคุณภาพสูงสุด หรือแม้แค่การออกแบบหรือการเลือกใช้อุปกรณ์ตกแต่งในโรงพยาบาล สิ่งของหลายอย่างไม่ได้ออกแบบมาเพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคุณภาพและความปลอดภัยของพนักงานและผู้มาใช้บริการทุกคนด้วย

ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ยังมีทีมที่คอยดูแลและควบคุมโรคติดเชื้อต่างๆ ในโรงพยาบาลซึ่งเป็นทีมที่ใส่ใจและมีความรับผิดชอบต่อพนักงานและผู้มาใช้บริการทุกคน ที่นี้ส่งเสริมให้พนักงานรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ มีการให้ความรู้และวิธีการป้องกันการติดเชื้อต่างๆ อย่างถูกต้องกับพนักงานทุกคน ถึงแม้ว่าฉันจะต้องมาทำงานในโรงพยาบาลทุกวัน แต่ฉันไม่เคยรู้สึกกลัวว่าจะติดเชื้อจากผู้ป่วยเลย เพราะฉันรู้ว่าฉันควรจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร และรู้ว่าโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ใส่ใจเรื่องความสะอาดและการควบคุมเชื้อต่างๆ อย่างจริงจัง

ในเรื่องของการทำงาน โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ส่งเสริมให้พนักงานทุกคนทำงานอย่างมีความสุข มีกิจกรรมต่างๆ ให้เข้าร่วมทุกเดือน มีการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพของพนักงานให้เลือกเข้าร่วมได้หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมให้พนักงานได้พบกับผู้บริหาร เพื่อรับทราบถึงทิศทางการทำงานของโรงพยาบาล รวมไปถึงการเปิดโอกาสให้พนักงานได้พูดคุยเกี่ยวกับปัญหาของแต่ละคนกับผู้บริหารโดยตรง มีการส่งเสริมให้พนักงานเคารพและเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเพื่อร่วมงานชาวต่างชาติ ถึงแม้เพื่อนร่วมงานของฉันบางคนจะเป็นชาวต่างชาติ แต่พวกเขาเข้าใจในความเป็นไทยและเข้ากับพวกเราได้ดี เรามีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือกันอยู่เสมอ การมาทำงานที่นี้ฉันจึงได้อะไรมากกว่าประสบการณ์ในการทำงาน แต่ฉันได้ประสบการณ์ชีวิตกลับไปด้วย

สุดท้ายนี้ฉันอยากจะบอกว่า ฉันภูมิใจที่ได้เป็นพนักงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ และฉันจะแนะนำให้คนที่ฉันรู้จักทุกคนมารักษาที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์แน่นอน เพราะฉันมั่นใจในคุณภาพของโรงพยาบาลและการบริการที่พวกเขาจะได้รับจากที่นี่ สิ่งต่างๆ ที่ฉันได้เรียนรู้จากที่นี่ ทำให้ฉันมีความสุขและรู้สึกอบอุ่นทุกครั้งที่มีโอกาสได้แนะนำโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ให้ใครๆ รู้จัก

²¹ วิศวกรระบบคอมพิวเตอร์ ฝ่ายสารสนเทศ, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

KTC สร้างความสุข ความสุขสร้างพลัง

พิจารศรี จิระนิบกกิจ²²

ถ้าจะพูดถึงความสุขและความประทับใจที่ได้มาทำงานที่ บริษัท บัครกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือ KTC อาจกล่าวได้ว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในองค์กรแห่งนี้ ที่นี้ทำให้เรารู้สึกเหมือนได้มาอยู่กับครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่ง เพราะที่นี้ให้ความสัมพันธ์กันเหมือนพี่เหมือนน้อง ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน มีความเป็นกันเอง สามารถพูดคุยหรือปรึกษากันได้ทุกเรื่อง และทุกคนก็ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้มีความสุขในการทำงานทุกวัน

ถึงแม้ว่าจะมาทำงานที่นี่ได้ไม่นาน แต่ก็ทำให้ฉันมีประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น ได้เรียนรู้งานใหม่ๆ ที่ตัวเองยังไม่เคยได้ทำ รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ รวมไปถึงทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้นเพราะต้องเรียนหนังสือควบคู่ไปกับการทำงาน จึงต้องรู้จักแบ่งเวลาให้เป็นเพื่อจะได้ทำทั้ง 2 อย่างควบคู่กันไปได้อย่างดี ในขณะที่เดียวกันพี่ๆ ที่สาขาที่คอยให้ความช่วยเหลือทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว

การที่ได้เข้ามาทำงานที่ KTC ทำให้เข้าใจและเรียนรู้การทำงานด้านการบริการมากขึ้น ทำให้เราเป็นคนที่มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน มีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้มแจ่มใสกับลูกค้า เป็นคนตรงต่อเวลามากขึ้น เมื่อมีปัญหา ก็สามารถแก้ไขสถานการณ์นั้นได้ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการทำงานก็ทำให้เราทำงานได้อย่างมีความสุข ที่นี้ไม่มีการแข่งขันในการทำงานเหมือนที่อื่น ไม่มีใครมากดดัน จึงไม่เกิดขัดแย้งระหว่างกัน

นักศึกษาโครงการ LEARN & EARN @ KTC, บริษัท บัครกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ทุกคนต่างทำงานตามหน้าที่ของตนเอง มีความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้บริษัทมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ครั้งหนึ่งได้มีโอกาสไปเที่ยวหัวหินกับที่ทำงาน เป็นเวลาที่ทุกคนได้พักผ่อนและทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งทำให้รู้สึกประทับใจมาก และได้รู้จักกับเพื่อนร่วมงานคนจากหลากหลายสาขามากขึ้น พี่ๆ จัดกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วมในงานครั้งนั้นได้เป็นอย่างดีได้และได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผู้บริหารทุกท่านให้ความสำคัญเป็นกันเองกับพนักงาน นอกจากนี้อีกหนึ่งกิจกรรมที่ประทับใจคือ มีการอวยพรวันเกิดตามเดือนเกิดของแต่ละคน ถึงแม้จะเป็นส่วนเล็กๆ แต่ก็สร้างความประทับใจให้ทุกคนได้เป็นอย่างมาก

คิดฉันคิดว่า KTC เป็นที่สร้างประสบการณ์ในการทำงาน ให้ฉันมีรายได้เป็นของตัวเอง สามารถช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระพ่อแม่ได้ ทำให้เรารู้จักการบริหารจัดการตนเองเพื่อก้าวไปเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า ซึ่งหลักสำคัญในการทำงานก็คือตัวเราต้องมีความสุขในการทำงานเสียก่อน จึงจะเกิดแรงกระตุ้นและมีพลังใจในการทำงาน อีกทั้งต้องตั้งใจและขยันทำงานเพื่อให้งานทุกอย่างออกมาดี ซึ่งทั้งหมดก็จะส่งผลถึงตัวเราเอง และทำให้องค์กรพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วย

บ้าน (ซีพี ออลล์) แห่งความสุข

ประธาน คำภูมิหา²³

หากกล่าวถึงเรื่องงาน หลายคนคงคิดถึงเรื่องค่าตอบแทนเป็นอันดับแรก ผมเคยคิดว่าทุกคนทำเพื่อเงินโดยไม่หวังความสุขในการทำงานเท่าไรหรอก ต้องการเพียงทำงานให้ได้เงินไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพื่อใช้หนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกตามประสามนุษย์เงินเดือน หรือเพื่อหวังสร้างอนาคตวันข้างหน้า แต่วันนี้บ้าน (ซีพี ออลล์) แห่งนี้ทำให้ผมรู้ว่า การทำงานไม่เพียงเพื่อให้ได้ค่าตอบแทนเท่านั้น แต่คุณเชื่อไหมว่าที่นี้ยังทำให้มีความสุขแก่ผม ทำให้ผมรักในงาน เพื่อนร่วมงาน และองค์กรมากยิ่งขึ้น?

ผมเคยผ่านงานด้านการซ่อมบำรุง งานด้านการขาย และยังคงเคยเป็นพนักงานคลังอะไหล่มาหลายปี ทำให้ผมได้ทำงานในหลายๆ ด้าน แต่เหมือนมันยังไม่ตอบโจทย์ชีวิตผมอย่างแท้จริง ผมรู้สึกเจอสิ่งที่ไม่ใช่ที่เมื่อได้มาทำงานที่บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ในตอนแรกเมื่อได้ยินคำว่า "มหาชน" ในความคิดของผมมันทำให้นึกภาพความยิ่งใหญ่ไพศาล แต่พอได้ก้าวมาในบ้าน ซีพี ออลล์ แล้ว ความรู้สึกแรกที่สัมผัสได้คือความอบอุ่นในครอบครัว บริษัทมหาชนที่เราใฝ่ฝันอยากเข้าทำงาน ด้วยการอ้าแขนรับที่แสนประทับใจ ด้วยการปฐมนิเทศ การเริ่มงานครั้งแรก โดยการเรียนรู้อะไรและเป้าหมายของผู้บริหารรวมถึงเป้าหมายสูงสุดของบริษัท ซึ่งปลูกฝังวัฒนธรรมขององค์กรโดยยึดหลัก 7 values 11 Leadership ให้กับพนักงานทุกคน ให้

เป็นหนึ่งในเดียวกันเพื่อมุ่งสู่การบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม หรือ TQM (Total Quality Management) โดยมีวิทยายุทธ์จากโครงการ We Are Seven Eleven โดยการลงร้านเป็นพนักงานร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น เป็นเวลา 1 สัปดาห์

การลงไปปฏิบัติเช่นนี้ ทำให้พนักงานทุกคนได้เรียนรู้ชีวิตหนุ่มสาวร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ซึ่งเป็นการทำงาน ที่เปี่ยมล้นไปด้วยรอยยิ้มและความสุขตลอดเวลาการทำงาน โดยกล่าวคำสั้นๆ ที่ว่า "เซเว่นอิมสะคว สวิสตีเคะ เซ้านี้รับอะไรตีเคะ" แต่คำพูดไม่กี่คำทำให้ลูกค้าของเรารู้สึกดีและประทับใจ ทำให้เรามีกำลังสู้งานอันหนักหน่วง ทุกคนในร้านอิมอย่างภูมิใจในงานที่เขาทำ สิ่งนี้เองที่ทำให้ผมรู้จักคำว่า "รักงาน รักลูกค้า" มากยิ่งขึ้น จากการเริ่มต้นตรงจุดนั้น สัมผัสได้ถึงความเต็มใจบริการลูกค้าของพนักงานทุกคน เพียงเพื่อความพึงพอใจของลูกค้าทุกเพศทุกวัย และอาจจะทุกๆ ชุมชน ที่ร้าน เซเว่น อีเลฟเว่น ตั้งอยู่ทั่วประเทศไทยก็ว่าได้

จากร้านสาขาที่เล็กๆ มาสู่จุดกระจายสินค้าที่ประกอบด้วยบุคลากรกว่า 600 ชีวิต ก็ยังคงผูกพัน อยู่กับการให้บริการอีกเช่นเคย เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการซ่อมสร้างและปรับปรุง เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงาน และพัฒนากระบวนการจัดสินค้าเพื่อจัดส่งให้ร้านสาขา ซึ่งงานด้านนี้ทำให้ผมได้เรียนรู้ระบบกระบวนการการทำงาน ได้พบปะผู้คนหลากหลาย ทำให้ผมกล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออก บ้านหลังนี้มีแต่สิ่งดีๆ มากมายมอบให้ผม รวมถึงสวัสดิการที่ดูแลใส่ใจจนในครอบครัวของผมด้วย

บทเรียนการทำงานในชีวิตจริงยังไม่หยุดนิ่งเพียงเท่านี้ เพราะผู้ที่เข้ามาเป็นพนักงานทุกคนจะได้โอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยรู้ ด้วยการส่งพนักงานไปอบรมหาความรู้จากหลักสูตรภายนอกควบคู่ไปกับหลักสูตรภาคบังคับด้วยการอบรมหลักสูตรภายในกันเอง ในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน เช่น การลดความสูญเสียที่เกิดจากการทำงาน หรือ 7 Wastes จากนั้น รวมกลุ่มทำ Ant Mission รวมถึงการให้โอกาสทางการศึกษาแก่พนักงานทุกระดับชั้น

กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่หากไม่ได้เอ่ยถึงแล้วคงเป็นความผิดพลาดครั้งหนึ่งในชีวิตเลยก็เดียว นั่นคือ กิจกรรม 7ส ผ่านรูปแบบที่แปลกใหม่อยู่เสมอ อย่างการประกวดคำขวัญ เรียงความ และเพลง 7ส ของแต่ละหน่วยงาน กุศโลบายเช่นนี้นอกจากจะทำให้พนักงานทุกคนได้ย้อนระลึกถึงอดีตสมัยวัยเด็กที่ต้องทำการบ้านส่งคุณครูแล้ว ยังสร้างความสนุกสนานและทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างสมัครสมานสามัคคี ส่งผลให้ชาวซีพี ออลล์ทุกคนมีพื้นฐานที่หนักแน่น สามารถก้าวไปสู่อะไรก็ได้ 5S Award ในปี 2555 ได้อย่างมั่นใจ

ส่วนกิจกรรมที่ทำให้ผมไม่มีวันลืมคือ กิจกรรมในวันขึ้นปีใหม่แบบไทยๆ หรือ วันสงกรานต์นั่นเอง ทำให้ผมแจ่มแจ้งเกิดในเวทีอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน คือเวทีการ

²³ พนักงานธุรการ แผนกอาคารสถานที่ RDC ขอนแก่น สำนักกระจายสินค้า, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

ประกวด "มิสัลลลา" ด้วยการแปลงโฉมจากผู้ชายมาแต่งเป็นหญิง แบบที่ใส่ลูกบ้า และแหวกแนวกว่าคนอื่นๆ และก็ได้รับเสียงหัวเราะ และรอยยิ้มจากน้องๆ จนได้รับรางวัล Miss Popular Vote จนผมลืมความอายไปเลย จนได้รับฉายาใหม่คือตัวจากรการประกวดครั้งนี้ก็คือแปลคก็จิง

ยังมีกิจกรรมที่ซีพี ออลล์ ได้นำเทศกาลต่างๆ มาสอดประสานเข้ากับกิจกรรมของบริษัท เพื่อให้เราไม่หลงลืมไปว่าแม้ชีวิตในทุกวันเวลาายังต้องครากตรำทำงานหนัก แต่เราทุกคนก็ยังดำรงอยู่ได้บนพื้นฐานแห่งวัฒนธรรมของชาติไทยที่ไม่มีประเทศใดในโลกเสมอเหมือน

โครงการเห็ดเศรษฐกิจเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่นอกจากจะสร้างความอบอุ่นใจให้กับเราชาวซีพี ออลล์ แล้วยังสร้างรายได้ให้กับพนักงานเพิ่มขึ้น แม้จะไม่เป็นกอบเป็นกำแต่ก็สามารถมาแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้ซึ่งทุกคนก็ทำควบคู่ไปกับหน้าที่ประจำได้อย่างไม่กระทบกระเทือน กล่าวได้ว่าทุกกิจกรรมล้วนสร้างความสุขกาย สุขใจ เพราะอยู่ภายใต้การควบคุมงานด้านความปลอดภัย ที่ทำหน้าที่ควบคู่ไปกับงานด้าน ISO เพื่อให้กิจกรรมสำเร็จลุล่วงไป

นอกเหนือจากกิจกรรมที่หลากหลายภายในองค์กรที่สร้างความแน่นแฟ้นให้พนักงานทุกคนแล้ว ยังมีกิจกรรมจากองค์กรภายนอกที่พนักงานทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ ไม่ว่าจะเป็นโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่เน้นเรื่องกีฬาและกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด โครงการนี้ยังมอบประกาศนียบัตรเพื่อเป็นเกียรติให้กับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วย

ยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีกไม่น้อยที่สร้างคุณค่าทางด้านจิตใจทั้งผู้ให้และผู้ที่ได้รับด้วย นั่นคือ กิจกรรมที่เน้นความรับผิดชอบต่อสังคม ที่เรียกสั้นๆ อย่างเข้าใจกันว่า CSR (Corporate Social Responsibility) เป็นการเข้าถึงและให้ความช่วยเหลือชุมชนที่อยู่ในระแวกใกล้เคียงกับบ้านใหญ่หลังนี้ และเราตั้งใจขยายออกไปสู่ สังคมพร้อมๆ กันด้วย

เรื่องราวที่ผ่านปลายปากกามาตั้งแต่ต้นเป็นเพียงเกร็ดเล็กๆ ที่ทำให้เราเข้าใจว่าบ้านหลังนี้เลี้ยงดู ใส่ใจและให้ความอบอุ่นใกล้ชิดกับพนักงานตลอดเวลา เริ่มจากในทุกๆ เช้าของจะมีการ ประชุมหัวหน้า วันละประมาณ 30 นาที เพื่อพูดคุยถึงปัญหาการทำงานในแต่ละวัน ซึ่งถือเป็นการร่วมแบ่งปันแนวคิดและวางแผนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนหาวิธีการใหม่ๆ มาปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้น การพูดคุยหน้าลานประจำวันพฤหัสบดี รวมถึงการสนทนา 5 นาทีของแต่ละแผนก ก็เป็นกลหนึ่งที่ใช้เพื่อถ่ายทอดข่าวสารต่างๆ ของบริษัทไปสู่พนักงานอย่างทั่วถึง ในช่วงระหว่างวันก็จะมีวิธีผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าด้วยการเปิดดนตรีเบาๆ

คลอเคล้ากับการแจ่มน้ำเย็นชื่นใจจากน้องๆ สาวสวยที่สละเวลามาสร้างสีสันในแต่ละวัน

ผมคิดว่าทุกคนรักงานและรักองค์กรนี้ ผมกล้าพูดได้เลยว่าที่นี่เป็นทีมงานที่เข้มแข็งมาก บ้านหลังนี้มีผู้บริหารที่เล็งเห็นอยากให้นักงงานทำงานอย่างมีความสุข และคิดหาวิธีใหม่ๆ และสิ่งดีๆ ให้กับพนักงานอยู่เสมอ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วพนักงานทุกคนจะมีความสุขภายใต้หลังคาบ้าน ซีพี ออลล์ แห่งนี้ ได้อย่างไร?

หากทุกคนให้ความร่วมมือและต่อสู้ไปด้วยกันอย่างนี้แล้วเป้าหมายองค์กรคงไม่อยู่ไกลเกินเอื้อม ผมเชื่อว่าเราชาว ซีพี ออลล์ ยิ้มจากใจจริงทุกครั้งที่ได้รับบริการ สมกับคำที่ว่า "เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้า ด้วยทีมงานที่มีความสุข"

ดังนั้น คงกล่าวได้ว่าการทำงานที่มีความสุขนั้นต้องเป็นงานที่เรารักและถนัด เพื่อต่อยอดให้งานที่ทำประสบความสำเร็จ ภายใต้การกล้าคิด กล้าทำ และยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ต้องตระหนักไว้ว่า คแล้วจำ ทำแล้วรับผิดชอบ เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไข สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องเข้าใจในงานที่ทำ หากไม่เข้าใจเราจะทำงานให้มีความสุขได้อย่างไร จริงไหมครับ?

แนะแนว ทางปรับเปลี่ยน ชีวิต

บทกวี กุดขุนทด²⁴

ถ้าพูดถึงความประทับใจที่มีต่อบริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัด ผมมีอยู่มากมายหลายเรื่อง แต่ความประทับใจมาก ที่ผมไม่เคยเจอจากบริษัทไหนมาก่อน ซึ่งผมคิดว่าเพื่อนร่วมงานหลายๆ คนก็ประทับใจเช่นเดียวกับ ความประทับใจนั้นคือ ครั้งแรกที่ผมเข้ามาสมัครงานในตำแหน่งพนักงานเก็บเงิน (ติดตามค่าผ่อนชำระสินค้า) ตอนนั้นผมมีความคิดว่า บริษัทแค่นี้หรือ (สำนักงานเก่าเป็นตึกแถว) จะทำให้ผมมีรายได้ที่มั่นคง จริงหรือ? ทำได้จริงหรือ? จะทำอย่างไร? นั่นคือคำถามแรกที่ผมถามตัวเองด้วยความไม่มั่นใจต่อบริษัท

แต่เมื่อเวลาผ่านไป 3 ปีกว่า หลายๆ อย่างได้ผ่านเข้ามาในชีวิตผม มันทำให้ความคิดผมเปลี่ยนไป บริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัดแห่งนี้ได้ให้อะไรกับผมมากมายหลายอย่าง บริษัทเปลี่ยนแปลงชีวิตผมไปในทางที่ดีขึ้น ผมจึงประทับใจบริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัดมาก

หนึ่งในความประทับใจของผมคือ เพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ๆ ที่สอนงานรุ่นน้องที่เริ่มงานใหม่ว่าต้องทำงานอย่างไร จะจัดการกับงานงานและเอกสารอย่างไร มันทำให้ผมเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง ทำให้คนที่เข้ามาใหม่ไม่เครียด ทำให้ผมรู้สึกว่าการที่เพื่อนไม่ได้ทำงานแบบเคว้งคว้างและแบบไม่รู้จะอะไรเลย เพราะว่ารุ่นพี่ หัวหน้า ชูฯ

คอยสอนงาน แนะนำ แนะนำต่างๆ ให้ผม ถึงแม้ว่าบางครั้งงานดูเหมือนวุ่นวาย แต่มันก็เป็นไปตามระเบียบที่บริษัทและฝ่ายวางไว้

ความประทับใจต่อมาคือ ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาของผมเอง คนนั้นคือ BOSS (พนักงานในฝ่ายเครดิตเรียกผู้จัดการว่า บอส) คุณพรชัย สิทธิศักดิ์ ผมชื่นชมความคิดริเริ่มต่างๆ ของท่าน ผมไม่เคยพบผู้บังคับบัญชาอย่างนี้ เป็นผู้บังคับบัญชาที่รู้จักจุกจิกมากกับลูกน้อง แต่ท่านรู้จักจุกจิกในทางที่ดี ผมไม่เคยพบเจ้านายที่มาบอกลูกน้องว่า "ทำงานคุณต้องมีเป้าหมายในชีวิตนะ" "ทำงานคุณต้องมีเงินเก็บนะ" "ทำงานคุณต้องมีบ้าน มีรถนะ" ทั้งๆ ที่ถ้าพูดกันจริงๆ ท่านไม่ได้เป็นอะไรกับผมเลย ญาติกันก็ไม่ใช่ แต่ทุกครั้งที่มีโอกาสหรือประชุมภายในฝ่าย ท่านจะพำร่าสอน พำร่าบอก

ถ้าเป็นทีอื่น เงินเดือนออกพนักงานจะจัดการเงินเดือนอย่างไร ก็เป็นเรื่องของพนักงาน ทำงานมา 5 ปี 10ปี พนักงานจะมีบ้านมีรถหรือไม่ ก็เป็นเรื่องของพนักงาน ขอแค่ทำงานแล้วได้ผลงานเท่านั้น บริษัทและหัวหน้างานก็พอใจแล้ว เหตุผลนี้เองที่ทำให้ผมประทับใจในผู้บังคับบัญชาคนนี้ และยังมีอีกหลายอย่างที่ท่านสอน บอก แนะนำผม

ความประทับใจต่อมาอีกคือ ท่านประธานบริษัท ครั้งหนึ่งผมมีโอกาสรับใช้ท่านประธาน โดยท่านเรียกผมไปพบโดยตรงที่ห้องทำงานของท่าน ท่านให้ผมนำเอกสารไปส่งให้เพื่อนของท่านที่ถนนพระราม 2 และตอนนั้นท่านได้ยื่นเงินให้ผม 100 บาทให้เป็นค่าน้ำมันรถ ตอนนั้นนั่นเองผมมีความคิดแวบขึ้นมาในสมองเลยว่า ผมรู้สึกชื่นชอบท่าน ไม่ใช่เพราะเงิน 100 บาท แต่เพราะว่า ท่านเป็นคนที่น่ารักถึงลูกน้องและพนักงานของบริษัท จริงๆ แล้วผู้บริหารระดับท่านไม่จำเป็นเลยที่ต้องเรียกผมเข้าพบ ไม่จำเป็นเลยที่ต้องให้เงิน 100 บาทกับผม แต่ท่านสั่งงานลงมาผ่านเลขาหรือผ่านผู้จัดการแค่นั้นก็ได้แล้ว แต่ท่านไม่ทำอย่างนั้น ทำให้ผมเกิดความชื่นชม และประทับใจในตัวท่านประธาน

เมื่อเวลาผ่านไป ผมซึมซับธรรมเนียม ประเพณีที่ดีงามของบริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัด ทั้งของฝ่ายเครดิตและของบริษัท ผมเชื่อว่าการที่ผมได้มาทำงานกับบริษัทเป็นความโชคดีของผม หลายๆ อย่างที่ผมได้รับ งานที่ผมได้ทำ มันทำให้ผมพัฒนาตนเองหล่อหลอมให้ผมเติบโต ผมมั่นใจในชีวิตมากขึ้น ทำให้ผมมีชีวิตที่ครอบครัวที่ดีขึ้น

ผมขอขอบคุณจากใจจริง ต่อท่านประธาน ต่อผู้บริหารทุกท่านที่ทำให้บริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัดแห่งนี้ เติบโตขึ้น ยิ่งใหญ่ขึ้น ทำให้ผมได้เจอกับบริษัทที่ดีแห่งนี้

²⁴ พนักงานเก็บเงิน, บริษัท เฮอร์สุร์คัน จำกัด

กิจกรรม ขององค์กร

มัททิตา สอนรัตน์²⁵

ข้าพเจ้าทำงานที่บริษัท ไทยโคชิบาอุตสาหกรรม จำกัดและได้รับเลือกเข้ามาเป็น คณะกรรมการสวัสดิการของบริษัท คิดฉันภูมิใจมากที่ได้ทำงานให้กับเพื่อนพนักงานทุกคนและช่วยแก้ไขปัญหที่พนักงานบางคนอาจจะไม่ทราบมาก่อน เช่นเกี่ยวกับสวัสดิการและกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับบริษัท

องค์กรของเรามีกิจกรรมต่างๆมากมาย วันสงกรานต์ก็จะอนุญาตให้พนักงานสวมใส่เสื้อลายดอกเข้ามาทำงานได้ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศในช่วงสงกรานต์ และมีการสงน้ำพระและรอน้ำขอพรผู้ใหญ่ในองค์กรด้วย และมีการเล่นน้ำกันนิดหน่อยพอสนุกสนานกับผู้บริหารหลายคน

นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมแฮปปี้ 8 เป็นกิจกรรมที่จะทำให้พนักงานมีความสุขในด้านต่างๆ เช่น มีความสุขทางด้านร่างกายเพื่อให้พนักงานมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ความสุขทางด้านสังคมคือได้มีส่วนร่วมในสังคมเช่นการมอบทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ด้อยโอกาสในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว ความสุขทางด้านการเงินเพื่อให้พนักงานรู้จักออมและประหยัดโดยการสหกรณ์ออมทรัพย์ให้พนักงานได้เก็บเงินกันด้วย และกิจกรรมแห่งความสุข ทางด้านการพักผ่อนพนักงานจะได้ไม่เครียดกับการทำงานเช่น การหาศิลปินนักร้องมาเล่นให้พนักงานฟังและมีการเล่นเกมแจกของรางวัลแก่พนักงาน การประกวดร้องเพลงและอื่นๆอีกมากมาย และก็มีจัดการเกี่ยวกับความสุขทางครอบครัวโดยจัดให้มีการจัดวันแฟมมีลีย์ เพื่อให้พนักงานได้พาครอบครัวไปเที่ยวด้วยกัน และยังมีการจัดกิจกรรมอีกหลายอย่างที่เราร่วมและได้เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมนั้น ได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมต่างๆ

เพื่อเป็นส่วนรวมของกิจกรรมต่างๆ และมีโอกาสได้เข้าประชุมกับระดับหัวหน้างานและผู้บริหารระดับสูงด้วย เพื่อแลกเปลี่ยนทางความคิดและหาข้อตกลงกันระหว่างพนักงานและผู้บริหาร

สุดท้ายนี้การที่คิดฉันได้มีโอกาสมาทำงานตรงจุดนี้ทำให้ฉันได้มีความสุขมากขึ้นและทำให้เป็นที่รู้จักของเพื่อนๆ พนักงานหลายคนและได้รับความไว้วางใจจากพนักงานในการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารต่างๆ หรือสิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ

²⁵ พนักงานบริษัท ไทยโคชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

บ้านพยาบาล... บ้านแห่ง ความสุข

พิศุทธิ์ บุษยามา²⁶

จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันที่มีความเร่งรีบและส่งผลให้วิถีของเรานั้นเปลี่ยนแปลงไป คงไม่มีใครที่ปฏิเสธว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้เรานั้นลืมให้ความสำคัญกับสุขภาพของตนเองทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ แต่จะคิดหาไม้อ่ามีสถานที่ทำงานที่หนึ่ง ที่เห็นความสำคัญของพนักงานในองค์กรนั้นๆ โดยมองว่าสุขภาพกายที่ดีนั้นต้องควบคู่ไปกับสุขภาพใจที่ดีเช่นเดียวกัน สถานที่แห่งนี้คือโรงพยาบาลเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย ที่คอยดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจของคนทีแวะเวียนเข้ามาอย่างยาวนาน "โรงพยาบาลบีเอ็นเอช" เปรียบเสมือนบ้านพยาบาลที่ดูแลสุขภาพของคุณ

"โรงพยาบาลบีเอ็นเอช"แห่งนี้เป็นสถานพยาบาลเอกชนแห่งแรกและเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย ที่กำเนิดขึ้นด้วยความรักสามัคคีของชาวต่างชาติที่เข้ามาค้าขายและทำงานในประเทศไทย ในช่วงปลายรัชกาลที่ 5 โดยพระบรมราชานุญาต พร้อมเงินสนับสนุนจากพระองค์ ในการก่อตั้งเป็น Nursing Home ขึ้น ในปี ค.ศ. 1898 หรือ พ.ศ. 2441 เมื่อ 114ปีที่ผ่านมา นับเป็นโรงพยาบาลเอกชนนานาชาติแห่งแรกของประเทศไทย ที่เป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการตลอดระยะเวลาที่ยาวนาน ใครก็ตามที่ได้มีโอกาสเข้ารับบริการที่บีเอ็นเอช จะได้สัมผัสกับบรรยากาศผสมผสานกับการบริการที่เป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร เกิดความประทับใจจนไม่อาจลืมได้

เชื่อในคุณค่าของความสุข — Believe in Natural Happiness (NNH)

เพราะความสุขเป็นสิ่งสำคัญ โรงพยาบาลบีเอ็นเอชจึงให้ความสำคัญกับความความสุขของพนักงานไม่แพ้ความสุขของผู้รับบริการ เห็นได้จากการ Theme ของ

โรงพยาบาลบีเอ็นเอชในปี พ.ศ. 2554 ที่ว่า "Healthy Future" (ในปี 2012 ใช้ theme "Going Intelligence") เนื่องจากทางผู้บริหารได้มองเห็นว่าไม่เพียงสุขภาพทางการและใจของผู้รับบริการเท่านั้นที่สำคัญ แต่สุขภาพกายและใจที่ดีของพนักงานก็ถือเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงได้พยายามผลักดันนโยบายต่างๆ ในการสร้างความสุขอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่านทาง 2 ช่องทางหลัก คือ 1) สวัสดิการสร้างยิ้ม และ 2) กิจกรรมสร้างสุข

1. สวัสดิการสร้างยิ้ม — โรงพยาบาลบีเอ็นเอชให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับเรื่องความสุขของพนักงาน โดยได้มีการจัดสวัสดิการต่างๆ ให้กับพนักงานอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสุขภาพทางร่างกาย เนื่องจากที่นี้เชื่อว่าสุขภาพกายที่ดีย่อมส่งผลถึงสุขภาพจิตที่ดี โดยได้มีการกำหนดในส่วนของสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลให้กับพนักงาน พนักงานสามารถใช้สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในวงเงินที่กำหนดได้ ซึ่งสูงกว่าการให้ประกันสุขภาพของบริษัทอื่นทั่วๆ ไป ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับสุขภาพของพนักงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงญาติของพนักงานด้วย โดยญาติของพนักงานสามารถใช้ส่วนลดค่ารักษาพยาบาลได้

แม้ว่าด้วยทำเลที่ตั้งของโรงพยาบาลบีเอ็นเอชที่อยู่บนถนนคอนแวนต์ (สีลม - สาทร) ทำให้ไม่สามารถขยายพื้นที่ได้มากนัก แต่โรงพยาบาลบีเอ็นเอชก็ไม่ละเลยเรื่องการสร้างสุขภาพที่ดีของพนักงาน ด้วยขนาดของโรงพยาบาลทำให้ไม่สามารถสร้างห้อง Fitness ได้ ทางโรงพยาบาลจึงใช้วิธีการเช่า Fitness หรือ Sport club จากภายนอก เพื่อให้พนักงานสามารถไปใช้บริการออกกำลังกายได้ ซึ่งในปี 2012 นั้น โรงพยาบาลจะยอมเสียพื้นที่ให้บริการส่วนหนึ่ง เพื่อใช้เป็นห้องออกกำลังกายให้กับพนักงาน เพราะผู้บริหารเล็งเห็นว่าการออกกำลังกายนั้น จะเป็นการสร้างสุขภาพที่ดีของพนักงานอย่างยั่งยืนกว่าการมุ่งรักษาสุขภาพเมื่อพนักงานมีอาการเจ็บป่วยแล้ว

2. กิจกรรมสร้างสุข - แม้ว่าจะเป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในนั้นไม่ได้เล็กน้อยตามไปด้วย ที่นี้จัดให้มีการกิจกรรมสำหรับพนักงานอย่างต่อเนื่อง เช่น

2.1 การกินข้าวฟรีในวันศุกร์ นอกจากช่วยลดค่าใช้จ่ายของพนักงานแล้ว ยังทำให้พนักงานได้ทำความรู้จักกันมากขึ้น

2.2 กิจกรรม BNH Karaoke Contest จัดประกวดร้องเพลง Karaoke ภายใน เพื่อส่งไปแข่งขัน Karaoke ของเครือบริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด มหาชน (BDMS)

²⁶ โรงพยาบาลบีเอ็นเอช (BNH Hospital)

2.3 จัดกิจกรรมกีฬา BDMS Game โดยทางโรงพยาบาลบีเอ็นเอชจะจัดส่งพนักงานและกองเชียร์เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในเครือข่าย

2.4 กิจกรรม Staff Birthday Party ซึ่งจะจัดทุก 3 เดือนครั้ง พนักงานที่มีวันเกิดในช่วง 3 เดือนนั้นๆ จะได้ร่วมทำบุญร่วมกัน อีกทั้งยังได้มีสิทธิลุ้นรับเงิน Lucky Draw ซึ่งไม่เพียงแต่พนักงานของโรงพยาบาลบีเอ็นเอชเท่านั้น แต่พนักงานของบริษัทคู่สัญญา (Sub Contact) ก็ยังสามารถร่วมกิจกรรมนี้ได้ด้วย

2.5 กิจกรรมการแข่งขัน Hula Hoop Contest เพื่อสร้างสุขภาพที่ดีให้กับพนักงาน

2.6 กิจกรรม BNH Belle Dance Club จัดให้มีการสอนเต้น Belle Dance ภายในโรงพยาบาล โดยพนักงานและผู้รับบริการสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น

ปัจจัยสร้างสุขในบ้านพยาบาล

อาจจะกล่าวได้ว่าโรงพยาบาลบีเอ็นเอชได้ใช้สวัสดิการที่เหมาะสมและกิจกรรมพนักงาน เป็นตัวผลักดันการสร้างความสุขของพนักงาน แต่เพียงแค่นี้คงไม่สามารถทำให้พนักงานเกิดความสุขได้ ถ้าขาดปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ที่สำคัญ อย่างไม่ว่าจะเป็น

1. ผู้บริหารและหัวหน้างานที่มีความเข้าใจพนักงาน ว่าสิ่งที่พนักงานต้องการคืออะไร และสิ่งไหนที่องค์กรสามารถสนับสนุนให้ได้บ้าง โดยผู้บริหารจะพยายามเดินเยี่ยมเยือนพนักงานในแต่ละแผนก เนื่องจากเป็นองค์กรที่ไม่ใหญ่ ผู้บริหารและพนักงานจึงสามารถเข้าถึงกันได้ง่าย

2. มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ผ่านทางหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็น Email ภายในองค์กร, ระบบ Intranet, Board ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ฯลฯ นอกจากนี้ด้วยความที่พนักงานมีไม่มากนัก ทำให้ผู้จัดการ, หัวหน้าแผนกและพนักงานไม่ห่างเหินกันมากนัก โดยหัวหน้างานแต่ละแผนกก็ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับพนักงาน โดยสามารถเป็นได้ทั้งกระบอกเสียงของพนักงานและขององค์กรในเวลาเดียวกัน และปัจจัยสุดท้ายคือ

3. บรรยากาศในการทำงาน ถึงแม้ว่างานบริการจะเป็นงานที่เครียดเนื่องจากความคาดหวังของลูกค้า แต่ก็ไม่ได้ส่งผลต่อบรรยากาศที่ดีในการทำงาน

พนักงานทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยพนักงานส่วนมากจะไม่ได้รู้จักแค่ในแผนกของตนเท่านั้น แต่ยังรู้จักกับเพื่อนในแผนกอื่นๆ ด้วย เนื่องจากกิจกรรมของ BNH นั้นจะพยายามให้พนักงานได้รู้จักกันอย่างทั่วถึงนั่นเอง

ภาพประทับใจใน BNH

แม้ว่าผู้เขียนจะอยู่กับองค์กรแห่งนี้ไม่นาน แต่ก็รู้สึกประทับใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแห่งนี้ เนื่องจากเป็นองค์กรที่ไม่ใหญ่มากจนเกินไป บางแผนกอาจมีบุคลากรในแผนกไม่มากนัก คือตั้งแต่พนักงานถึงระดับผู้จัดการอาจมีไม่ถึง 5 คน ทำให้บรรยากาศในการทำงานนั้นเกิดความสนิทสนมกัน ทุกคนสามารถพูดคุยกันได้อย่างสนิทใจ พนักงานของที่นี่มีอยู่ราวๆ 600 คน แต่ส่วนใหญ่จะรู้จักกันหมด เมื่อเวลาเดินไปที่ไหนเราก็จะพบแต่รอยยิ้มที่จริงใจแฝงอยู่ในใบหน้าของชาว BNH ทุกคน แม้ว่าบรรยากาศในการทำงานจะเครียดสักเพียงใด แต่คนของ BNH ก็ไม่ลืมที่จะมอบรอยยิ้มให้แก่เพื่อนพนักงานและผู้รับบริการเอง

อาจจะพูดได้ว่ารอยยิ้มไม่เคยจางหายไปจากองค์กรแห่งนี้ในฐานะที่ผู้เขียนก็เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความสุขให้กับพนักงาน รวมทั้งเป็นผู้ได้รับความสุขเหล่านั้นด้วย ถ้าท่านใดยังมองไม่เห็นว่าจะทำอะไรเราถึงจะสร้างความสุขให้กับตนเองได้ ลองเริ่มจากการปรับทัศนคติของตัวเองก่อน ลองเริ่มทักทายเพื่อนในแผนก เพื่อนแผนกข้างๆ รวมถึงคนอื่นที่ไม่เคยพูดคุยกันมาก่อน เช่น เวลาที่ผู้เขียนอาจเหนื่อยล้าจากการทำงาน ก็ใช้วิธีการเดินไปยังแผนกต่างๆ ในโรงพยาบาล ทำความรู้จักกับพนักงานใหม่ๆ หรือสอบถามความเป็นอยู่คนพนักงานคนอื่นๆ บางครั้งเพียงแค่เราถามหรือใส่ใจในชีวิตการทำงานของคนอื่น ก็สามารถสร้างรอยยิ้มให้กับตัวเองและผู้อื่นได้อย่างไม่รู้ลืม

บ้านหลังใหญ่ อบอุ่นกว่าใคร

ประวิทย์ จิตพิณิจพงศ์²⁷

ก่อนอื่นผมคงต้องบอกครับว่าบ้านที่ผมอยู่คือบ้านที่ไม่ใหญ่โตอะไร เป็นบ้านเล็กๆ 20 ตารางวา ที่ผมและครอบครัวพักอาศัยอยู่ แต่บ้านหลังใหญ่ที่นั่นก็คือบริษัทที่ผมทำงานอยู่ ที่ผมเรียกว่า บ้านหลังใหญ่ ก็เพราะว่าเป็นทั้งที่กินและที่อยู่ และที่ๆ รวบรวมพวกพ้องเพื่อนพี่น้องที่ผมมีอยู่ในชีวิตการทำงานของผม

ผมอยู่ที่ทำงานมากกว่าบ้านตัวเอง แต่ถึงจะเป็นที่ทำงานแต่ความสุขความสบาย ไม่แตกต่างกันกับอยู่บ้านเลย เพราะทุกๆ คนในที่ทำงานจะรู้จักมักคุ้นกัน ถึงจะเป็นพนักงานใหม่ เมื่อมาอยู่ที่นี่ไม่นานก็จะรู้จักกันคุ้นเคยกันอย่างรวดเร็ว และเมื่อมีปัญหาไม่ว่าจะเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว ขอแค่ไม่อายที่จะพูดปัญหานั้นออกมา ก็จะได้เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ อีกเช่นเคยที่เป็นเหมือนที่ปรึกษา คอยช่วยเหลือและแนะนำกันตลอด ทำให้ปัญหาที่ว่าหนักหนาค่อยๆ คลี่คลายหรือจางหายไปไปในที่สุด และด้วยพลังของความรัก ความสามัคคีของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่รู้จักมักคุ้นกันนี้เอง จึงเป็นที่มาของเรื่องราวต่างๆ ในบ้านหลังใหญ่ที่เปี่ยมด้วยความรักของและสามัคคีของผู้อยู่อาศัยแห่งนี้

การทำงานไม่ว่าจะที่ไหนๆ ก็มักเจอกับอุปสรรคปัญหาด้วยกันทั้งนั้น แต่ที่ผมได้จากบ้านหลังนี้ก็คือ ความรักความสามัคคี ความช่วยเหลือเอื้ออาทรกันของเพื่อนร่วมงานทุกคน ทำให้สามารถขจัดปัญหาทุกสิ่งได้อย่างเป็นปกติทั้ง ทุกคนจึงได้พบแต่ความสุขเมื่อได้ทำงานอยู่ที่นี่ และผมเองก็ใช้ชีวิตอยู่ที่นี่มาเกือบจะ 9 ปีแล้ว จึงมีเรื่องราวดีๆ มาแบ่งปันมากมาย

ช่วงน้ำท่วมครั้งใหญ่ที่ผ่านมา ทำให้เราไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อได้ (โดยเฉพาะศูนย์กระจายสินค้าที่ผมอยู่) แต่สิ่งๆ แรกที่พนักงานส่วนใหญ่สนใจคือบ้านหลังใหญ่ของเราเอง ในตอนนั้นคนอยู่ข้างนอกก็เข้ามาลำบาก คนอยู่ข้างในก็ออกไปลำบาก จนกระทั่งน้ำเข้าบริษัทเราจึงปิดบริษัท แต่มหากุทกภัยครั้งนี้ก็ทำให้ผมได้เห็นมุขตลกๆ ที่น่าจดจำ

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อมวลน้ำปริมาณมหาศาลเข้าท่วมบ้านของเราจนไม่สามารถมาทำงานได้ ทำให้พนักงานต่างกระจัดกระจายไปกันคนละทิศคนละทาง แต่ด้วยความรักที่มีต่อบ้านหลังนี้ พนักงานและหัวหน้างานก็ยังติดต่อกันตลอดเวลา แลกเปลี่ยนเวรกันเพื่อเฝ้าบริษัทส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งก็ไปทำงานอีกสองสาขาที่ไม่โดนน้ำท่วมโดยบริษัทหาที่พักให้พนักงานได้อาศัยอยู่ชั่วคราว แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้นนั่นคือ การช่วยเหลือของบริษัท คำปลอบโยนและกำลังใจจากผู้บริหารระดับสูงที่ทำให้ผมซึ่งเป็นพนักงานตัวเล็กๆ เกิดความซาบซึ้งใจ เมื่อเจ้าของบ้านไม่ทอดทิ้งลูกบ้านแล้วลูกบ้านอย่างพวกผมจะทิ้งเจ้าของบ้านและบ้านหลังใหญ่ของพวกผมไปได้อย่างไร

เมื่อเวลาเนิ่นนานผ่านไปน้ำจำนวนมากมาย ก็ยิ่งตีบคานเข้ามา จนต้องยอมจำนนรีบอพยพโยกย้ายไปอยู่ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ที่ศูนย์แห่งนี้เนืองแน่นไปด้วยผู้ประสบภัย แต่เชื่อมั๊ยครับว่าอาหารการกินไม่เคยขาด เพราะ CP นำอาหารไปเลี้ยงทุกมือ ตั้งแต่เปิดศูนย์จนกระทั่งวันปิดศูนย์เลยรวมเป็นเวลาประมาณ 50 วันเห็นจะได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมเองก็อึ้งอึ้งใจไม่ใช่น้อย เพราะผมเองก็เป็นลูกบ้านคนหนึ่งของ CP ทำให้ผมมีรู้สึกอึ้งอึ้งใจที่ผมเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือผู้อื่น

นี่เป็นสิ่งที่ทำให้ผมมองว่าที่นี่เป็นมากกว่าคำว่าบริษัท แต่เป็น "บ้านหลังใหญ่" ของพวกเราทุกคน เราเป็นครอบครัวเดียวกัน เราคือเพื่อนคือพี่น้องกันทั้งองค์กรร่วมทุกข์ร่วมสุขกันเสมอมาและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป

สุดท้ายนี้ ความรักและความสามัคคี ย่อมส่งผลให้เราประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน และส่งผลกลับมายังพนักงานให้ได้มีรอยยิ้มแห่งความสุขที่ได้อยู่ในบ้านหลังใหญ่แห่งนี้

²⁷ พนักงานซ่อมบำรุง แผนกบำรุงรักษา CDC .1 บางบัวทอง, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

สง ใจ กาย ที่สัมผัสได้

สุรณา เนียมประสพ²⁸

ในความคิดของดิฉัน ความสุขประกอบด้วย สุขกายและสุขใจ สุขกายในการทำงานของดิฉัน คือ การได้อยู่ในสภาพแวดล้อม การทำงานที่ดี บรรยากาศการทำงานที่เป็นกันเอง งานไม่หนักจนเกินไป เมื่อได้เดินตรวจสายการผลิต ก็พบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกให้หน่อยๆ มากมาย โดยบริษัทมีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะกับการทำงาน เช่น การปรับระบายอากาศ การจัดพัดลมให้ มีตัวระบายความร้อนให้ แสดงถึงความใส่ใจในความเป็นอยู่ของพนักงาน นอกจากนี้ ยังมีความสุขใจเพราะดิฉันมีความสบายใจที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ทั้งระดับหัวหน้า และระดับลูกน้องที่ทำงานในสายการผลิต ทุกคนทำงานด้วยรอยยิ้ม พุคคุยทักทายเป็นกันเอง

ความสุขใจอีกประการของดิฉัน เกิดจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมปฏิบัติธรรม ซึ่งดิฉันมีโอกาสเข้าร่วมทั้งหมด 3 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นผู้ร่วมปฏิบัติธรรม ครั้งที่ 2 และ 3 เป็นทีมงานซึ่งเรียกว่าธรรมะบริกร หรือผู้ดูแลพนักงานที่เข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติธรรมทำให้ดิฉันมีสติ ใจเย็นและรอบคอบมากขึ้น รวมถึงสามารถนำกลับมาใช้ในการปฏิบัติงานได้ กิจกรรมนี้พนักงานให้การตอบรับเป็นอย่างดี ซึ่งเห็นได้จากจำนวนพนักงานที่ไปปฏิบัติก็มีจำนวนมากเกินจำนวนที่กำหนด และมีเสียงเรียกร้องให้จัดเพิ่มอีก นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทำบุญตักบาตรวันเกิดของพนักงานซึ่งจะขึ้นเป็นประจำทุกเดือนที่บริษัท โดยเราจะจัดเตรียมอาหารไว้ให้และนิมนต์พระมาบิณฑบาตที่นี้

ความสุขได้สัมผัสผ่านการอบรมหลักสูตร "เติมพลังใจให้ความรักแก่กัน" ซึ่ง

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ มีเป้าหมายในชีวิต มีความมุ่งมั่นเอาจริงจังที่จะทำให้สำเร็จ โดยให้คนที่เข้าร่วมกิจกรรมตั้งเป้าหมายของตนเองว่า ปีนี้จะทำอะไร ปีหน้าจะทำอะไร ทำให้เรารู้สึกว่าในอนาคตเราควรทำอะไรจึงจะประสบความสำเร็จ

การเข้าแถวหน้าเสาธงร้องเพลงชาติก็เป็นความสุขอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นอีกกิจกรรมที่ส่งเสริมให้พนักงานมีโอกาสได้สื่อสารกัน บางครั้งในเวลางานเราไม่ค่อยได้คุยกัน แต่กิจกรรมนี้จะจัดเวลาให้พนักงานมีโอกาสได้สื่อสารกันภายในหน่วยงาน ว่าเรามีปัญหาอะไร มีความคืบหน้าความเคลื่อนไหวอย่างไรบ้าง ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างทั่วถึง รวมถึงเมื่อพนักงานมาถามถึงปัญหากับฝ่ายบุคคล ก็จะได้ตอบไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถช่วยลดความขัดแย้งภายในหน่วยงานและภายในองค์กรได้ด้วย

กิจกรรมที่สร้างสุขทางใจอีกกิจกรรม คือ กิจกรรมชวนน้ำหยอดเหรียญ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ปันน้ำใจสู่น้อง โดยพี่ๆ (พนักงาน) จะหยอดเหรียญใส่ขวดน้ำวันละบาท พอสิ้นเดือนเราจะรวบรวมส่วนนี้ไปเป็นทุนการศึกษาแก่น้องๆ (นักเรียน) หรือรับอุปการะ โดยให้รับผิดชอบเป็นแผนกๆ ไป ซึ่งจะให้เด็กเดือนละ 500 บาท/คน หรือแล้วแต่ข้อตกลงของแต่ละแผนก

อีกส่วนที่ทำให้ดิฉันมีความสุข คือ กิจกรรมการปลูกป่าเทิดพระเกียรติในวันแรงงาน และการค่านาปลูกข้าวที่ศูนย์ส่งเสริมชีวิตคู่ขนานของเรา กิจกรรมนี้แม้จะเหนื่อยกายแต่ก็สุขใจ ทำให้นึกถึงบรรยากาศตามวิถีเกษตรกรซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาทำอยู่แล้ว หรือเป็นการหวนรำลึกถึงกิจกรรมที่พวกเขาเคยทำตอนอยู่ที่บ้าน เป็นการสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพของพ่อแม่ และช่วยเสริมสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นระหว่างกัน

อีกกิจกรรมหนึ่ง คือ การฝึกวินัย ซึ่งครูฝึกสามารถให้ความสุขสนุกสนานแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในกิจกรรมนี้จะมีฐานกิจกรรมหลายฐาน แต่ละฐานล้วนให้ข้อคิดและฝึกความสามัคคีในกลุ่ม และการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เช่น ถ้าหากคนในกลุ่มทำผิดเพียงแต่หนึ่งคน ทุกคนทำต้องโดนลงโทษหรือรับผิดชอบร่วมกัน และโยนโยไปสู่การทำงานได้ โดยเมื่อเกิดปัญหาขึ้น แทนที่จะหาคนผิดมาลงโทษ ก็ต้องรับผิดชอบร่วมกันหาทางแก้ปัญหาร่วมกัน หรือเรียกว่าให้ความผิดเป็นครู เรียนรู้และแก้ไข ไม่ใช่ตอกย้ำเพื่อให้ปัญหาเล็กลายเป็นปัญหาใหญ่หรือลุกลามไปมากกว่าเดิม

ดิฉันยังได้เข้าร่วมกิจกรรมวันพ่อและวันแม่ และมีส่วนร่วมในการจัดงาน โดยดิฉันได้พาคุณแม่มาร่วมกิจกรรมด้วย ซึ่งคุณแม่ประทับใจกิจกรรมนี้มาก ท่านชอบตรงที่มีการบรรยายธรรมะจากท่าน ว.วชิรเมธี และดิฉันได้ทำอะไรเพื่อระลึกถึงพระคุณของท่านด้วย ซึ่งทำให้เราทั้งสองซาบซึ้งและประทับใจจนน้ำตาไหลไปหลายรอบ

จากกิจกรรมทั้งหมดข้างต้นที่เกิดขึ้นในเอเชียพรีซิชั่นแห่งนี้ มีทั้งกิจกรรมที่ให้ความสุข ทั้งความสุขทางกายและความสุขทางใจ แม้ว่าบางกิจกรรมจะหนักเหนื่อย แต่กิจกรรมทุกกิจกรรมก็มีคุณค่าในตัวของมันเอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้พนักงานมีความสุข

หัวใจนำสุข

นพวรรณ จันทรแก้ว²⁹

เมื่อสำเร็จการศึกษา คนส่วนใหญ่ย่อมต้องการทำงานให้ตรงกับสิ่งที่ตนเองเรียนมา เป็นงานที่ดีที่สุดและมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม แต่ไม่มีใครรู้ว่าเราจะได้งานตามที่หวังหรือไม่ จะได้เพื่อนร่วมงานที่ดีหรือเปล่า ดังนั้นภาพลักษณ์ขององค์กรที่เราเลือกจึงเป็นปัจจัยอันดับต้นๆ ที่ช่วยเราตัดสินใจ

ด้วยความที่ดิฉันเป็นเด็กต่างจังหวัด จึงต้องการมาหาประสบการณ์การทำงานที่กรุงเทพมหานคร และดิฉันก็ได้งานที่โรงพยาบาลนครธนซึ่งขณะนั้นเป็นโรงพยาบาลเอกชนเปิดใหม่ ทำให้พนักงานที่เข้ามาใหม่พร้อมๆ กันจะต้องเริ่มต้นทุกอย่างพร้อมๆ กัน โดยอาทิศย์แรกของการทำงานโรงพยาบาลยังไม่เปิดให้บริการ พนักงานทุกคนจึงต้องเข้ารับฟังคำบรรยายและทำความรู้จักกัน จากนั้นจึงเข้าประจำที่หน่วยงานของตนเอง อาจกล่าวได้ว่าเราเริ่มวางระบบต่างๆ ในแผนกไปพร้อมๆ กัน

จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาผ่านไป 17 ปีแล้ว ดิฉันยังคงมีเพื่อนที่เข้ามาทำงานรุ่นเดียวกันหลายคน และมีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก พร้อมๆ กับที่โรงพยาบาลเติบโตขึ้นตามลำดับ มีจำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น เมื่อพนักงานเพิ่มมากขึ้น จำนวนงานที่เพิ่มมากขึ้น ปัญหาที่มีตามมากมากขึ้นเช่นกัน เราจึงต้องพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้ทันสถานการณ์อยู่เสมอ แต่ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเราก็ผ่านมันมาได้ด้วยดีตลอดมา

ดิฉันประหลาดใจมากที่พบว่าตนเองทำงานที่นี่เป็นที่แรก และสามารถอยู่ที่นี่ได้มานานเกิน 10 ปี โดยไม่คิดย้ายไปไหน สิ่งที่ทำให้ดิฉันอยู่ที่นี่ได้นานขนาดนี้เพราะความรู้สึกผูกพัน ดิฉันใช้เวลาอยู่ที่ทำงานมากกว่าที่บ้านของตนเอง เมื่อมานึกดูทำให้รู้ว่านั่นเพราะดิฉันมี "ความรัก" ในงานที่ทำ รักในหน้าที่ รักเพื่อนร่วมงาน รักองค์กร และรักลูกค้า เมื่อรักแล้วดิฉันจึงทำทุกอย่างด้วยความสุขใจ เต็มใจถึงแม้จะมีข้อผิดพลาด

²⁹ พนักงานตำแหน่ง, แผนก, โรงพยาบาลนครธน

พลาดหรือปัญหาเราก็พร้อมจะแก้ไขและให้ภัยต่อกัน

ฉันเคยคิดเสมอว่าผู้บริหารจะต้องเป็นคนที่เข้าถึงยาก แต่สำหรับที่นี่ผู้บริหารทุกคนเป็นกันเองกับพนักงาน สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ท่านจะปฏิบัติคนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่พนักงาน และสอนให้รู้จักความพอเพียง ทำให้บรรยากาศในที่ทำงานเป็นครอบครัวเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้นโรงพยาบาลยังมีสวัสดิการเพื่อดูแลพนักงานเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นพนักงานเองหรือคนในครอบครัวเจ็บป่วยโรงพยาบาลก็ดูแลอย่างดี มีการให้กำลังใจจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน อีกทั้งยังมีกิจกรรมหลายอย่างที่เปิดโอกาสให้พนักงานได้เรียนรู้เพื่อเพิ่มความรู้ให้ตนเอง มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในองค์กร เช่น การปลูกป่า การบริจาคสิ่งของช่วยเหลือผู้ยากไร้ การทำบุญตักบาตร นอกจากนี้ยังสอนการดูแลตัวเองทำให้ฉันนำไปสอนผู้อื่นได้อีกด้วย ทำให้ฉันเรียนรู้การเป็นผู้ให้ ซึ่งทำให้รู้สึกภูมิใจมากกว่าการเป็นผู้รับ

บางครั้งเราคิดว่าเราต้องทำงานให้ได้เงินเยอะๆ เพื่อซื้อทุกอย่างที่ต้องการ แต่จริงแล้วความสุขไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งของ แต่มันขึ้นอยู่กับความคิดและจิตใจของเรา หัวใจของเราจะบอกว่าเราเองว่าเรามีความสุขหรือไม่ถ้าเราได้อยู่ในองค์กรที่ดีมีเพื่อนและสังคมที่ดี ก็ย่อมนำมาซึ่งความสุขได้ไม่ยาก เมื่อเรามองทุกอย่างในแง่บวกและทำทุกอย่างบนพื้นฐานของ "ความรัก" ฉันเชื่อว่าเราพร้อมที่จะเป็นคนที่มีความสุข และสามารถแบ่งปันความสุขนั้นให้ผู้อื่นบนโลกใบนี้ได้

หนึ่งปีกับสิบสองวัน ฉันกับบำรุงราษฎร์

ณัฐดี ศิริภาณุรักษ์³⁰

ฉันเคยคิดภาพการทำงานโรงพยาบาลไว้ว่า มีตึกสูง ผู้ป่วยเรียงราย หมอและพยาบาลเดินกันขวักไขว่ เข็มฉีดยา ผ้าพันแผล ความป่วยไข้ น้ำตา ความทุกข์ ความสิ้นหวัง การเกิดแก่เจ็บตาย และเมื่อฉันได้เข้ามาทำงานโรงพยาบาลจริงๆ ฉันได้เห็นการเยียวยารักษา ความปลอดภัย สุขอนามัย การดูแลใส่ใจ ระเบียบประครอง ห่วงใย การหายขาด ความหวังกำลังใจ ความคิดดีๆ ของฉันก็เปลี่ยนไป

แผนกของฉันเรียกสั้นๆ ว่า 'Third Party' หรือ หรือ แผนกบริการบริษัท คู่สัญญา หน้าที่หลักตาม Job Description ก็คือ คิดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริการผู้ป่วยและบริษัทคู่สัญญาเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และสามารถให้รายละเอียดในเรื่องเงื่อนไขต่างๆ ของบริษัทประกันได้อย่างชัดเจน

เช้าวันใหม่ของพนักงาน Third Party นั้น ฉันเริ่มตั้งแต่การจัดเตรียมเอกสารเบื้องต้นของคนไข้ที่มีประกัน อาทิ บัตรประกัน บัตรประชาชน ข้อมูลสำคัญของคนไข้ เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ วันเดือนปีเกิด รวมถึงเอกสารทางการแพทย์ที่ระบุรายละเอียดการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล จากนั้นเมื่อข้อมูลพร้อมเราจะทำการ Round Ward คือการมุ่งหน้าไปที่เวิร์คคั้งแควอร์ค N-ICU, CCU, ICU, 6A ไปจนถึง 11D เพื่อนำเอกสารจากประกันที่จำเป็นต้องให้แพทย์กรอกไปเตรียมไว้ให้พร้อมในชาร์ตคนไข้ นำเอกสารที่แพทย์กรอกไว้แล้วมาจากชาร์ตคนไข้เพื่อนำไปส่งต่อให้ประกัน ตามลายเซ็นคนไข้ในใบเคลมประกันเพื่อประกอบการแพชเคลมหรือวางบิล รวมถึงขอเอกสารสำคัญมาจากคนไข้ให้ครบถ้วน นอกจากนี้ยังช่วยเงินเสนา่น้ำเกลือ

³⁰ เจ้าหน้าที่บริการบริษัทคู่สัญญา แผนกบริการบริษัทคู่สัญญา, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

พาคอนไซ้ไปเข้าห้องน้ำ เดินไปแจ้งเคาน์เตอร์พยาบาลให้ว่าคนไซ้ต้องการไมโลร้อน
อยากได้ผ้าห่มเพิ่ม อยากปรับแอร์ อยากใช้ไมโครเวฟอุ่นอาหาร ต้องการพาสเวิร์ด
อินเตอร์เน็ต ฯลฯ

จากนั้นเราก็จะกลับลงมานั่งประจำที่เคาน์เตอร์ นำเอกสารที่เก็บรวบรวมมา
ได้ใช้ในการแจ้งเคสไปยังบริษัทประกันว่าคนไซ้ได้มานอนพักรักษาตัวด้วย
อาการอะไร มีค่าใช้จ่ายโดยประมาณเท่าไร เพื่อให้ประกันคอยติดตามความคุ้มครอง
ของคนไซ้กลับมาให้ แล้วก็มีเคสใหม่เข้ามาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปเรื่อยๆ อย่างนี้

ฉันว่าความสนุกในการทำงานก็เหมือนการเล่นเกมมาริโอ้ผจญภัย ตลอดทาง
ที่เราเดินไปเราจะมี กระโดด ปีนปายเก็บเอาเหรียญทองมาสะสมไว้ เหมือนกับเวลา
ต้อง Round Ward แล้วความเอกสารได้ครบถ้วนสมบูรณ์มากเท่าไรก็ยิ่งดีต่องานเท่านั้น

บ่อยครั้งฉันเหมือนมาริโอ้ที่ตัวโตขึ้นหลังจากเก็บเห็ดวิเศษได้ เพราะคำพูด
ชื่นชมให้กำลังใจและแววตาแสดงความขอบคุณจากคนไซ้ และสัมผัสได้ถึงความ
เต็มอกเต็มใจช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน ที่ช่วยประสานงานกับทีมแพทย์เจ้าของไซ้
เพื่อเตรียมเอกสาร การได้อยู่ท่ามกลางบรรยากาศการทำงานที่ดี มีอุปกรณ์เครื่อง
ใช้สำนักงานที่สามารถอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับบริษัทประกันและบริษัทผู้
สัญญาทั่วโลก ทำให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพในทุกๆ
ขั้นตอน ตั้งแต่การติดต่อประกันล่วงหน้าก่อนคนไซ้จะเข้ามารักษาตัวจนกระทั่งการวาง
บิลค่าใช้จ่ายไปยังบริษัทประกันในวันที่คนไซ้หายเป็นปกติและออกจากโรงพยาบาล

เหนือสิ่งอื่นใด การมีเพื่อนร่วมแผนกที่ดี สามัคคี ร่วมแรงร่วมใจ ทุกคน
อยู่ด้วยกันเหมือนพี่เหมือนน้อง พูดยุ้ย ให้คำแนะนำและคำปรึกษา ประสานงานและ
ช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ไม่ว่าภาระหน้าที่หลักของแต่ละคนแต่ละตำแหน่งได้รับมอบหมาย
จะหนักหน้อยหรือเคร่งเครียดอย่างไร ก็จะเห็นรอยยิ้มและได้ยินเสียงหัวเราะจาก
พวกเขา มันช่างเหมือนกับเวลาที่มาริโอ้ได้พลังงานชีวิตเพิ่มจากแจ๊คพ๊อตเห็ดสีชมพูที่
ตกลงมาใส่อย่างไรวางนั้น นั่นทำให้การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศของความเบิก
บานและมีความสุข

แต่ก็มีบางเหมือนกันที่บางครั้งมาริโอ้อาจเจอผลไปชนเข้ากับตัวเม่น ผลออกไป
เหยียบคอกไม้ไฟ หรือบางทีก็กระโดดตกหน้าผา เหมือนกับบางครั้งที่เราต้องเจอกับ
ปัญหาในการทำงาน เช่น เอกสารที่แพทย์เจ้าของไซ้กรอกไว้เรียบร้อยแล้วอาจจะหายไป
เราก็ต้องตามเอกสารกันใหม่ หรือคำต่อความคุ้มครองจากประกันอาจมาช้า จน
คนไซ้รอนานและไม่พอใจ หรือความคาดหวังของคนไซ้ไม่ตรงกับสิ่งที่เราจะจัดเตรียม
ให้ได้ พลังในการทำงานก็อาจจะลดลง ใจอาจจะฝ่อ ตัวอาจจะพืบ เกมอาจจะเกือบ
โอเวอร์ แต่เราก็ต้องกลับมาเข้มแข็งให้ได้โดยเร็วที่สุด เน้นการบริการด้วยหัวใจ เพราะ

เราอยู่ในโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานระดับสากลและเป็นที่ยอมรับในสายตาชาวโลก
สิ่งสำคัญก็คือการสร้างความพึงพอใจ ตอบสนองความต้องการ และอำนวยความสะดวก
สะดวกคนไซ้ให้ได้อย่างเต็มความสามารถที่สุด

ดังนั้นเราเรียนรู้ที่จะยอมรับทุกคำติชมและปรับปรุงแก้ไขจะได้ไม่ผลไปเตะ
โดนตัวเม่นเหยียบหรือคอกไม้ไฟอีก และเรารู้ว่ายังมีเหรียญทองรออยู่ข้างหน้าอีก
มากมาย

1 ปีกับการทำงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์นับเป็นประสบการณ์ชีวิตที่มีความ
ความหมาย ฉันได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากการทำงานที่นี้ ได้เรียนรู้การเป็นผู้ให้
การมีมนุษยสัมพันธ์ มีความอดทน ได้มองเห็นการทำงานของผู้อื่นที่เต็มไปด้วย
มาตรฐานและเป็นมืออาชีพ การได้ติดต่อสื่อสารกับลูกค้าและเพื่อนร่วมงานต่างชาติ
ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ทำให้มุมมองที่ฉันมีต่อโลกใบนี้กว้างขึ้น

ทุกครั้งที่ฉันได้บอกลูกค้าว่า 'This is your Letter of Guarantee payment.'
(หนังสือการันตีค่าใช้จ่ายจากบริษัทประกันค่ะ) แล้วเขาขอบคุณพร้อมยิ้มด้วยความ
สบายใจ ฉันจะยิ้มตอบอย่างภูมิใจทุกครั้ง นี่แหละความสุขของฉัน

ความสุข สามารถมีควบคู่ไปกับ การทำงานได้เสมอ

พรพิมล ชำนาญศิลป์³¹

หลายคนให้คำนิยามกับคำว่า "ความสุขกับการทำงาน" ไขว้มากมาย มีทั้งเหมือนและแตกต่างกันไปตามความรู้สึกของแต่ละคน บางคนคิดว่าความสุขที่ได้จากการทำงาน คือ การรับผลตอบแทนที่สูง ได้ทำงานที่ตนเองชอบ หรือแม้แต่มีเพื่อนร่วมงานที่ดี ฯลฯ มีคนเคยพูดว่าความสุขจะอยู่กับเราได้นานแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับว่าเราเริ่มต้นด้วยความพอใจในสิ่งที่เราทำมากน้อยเท่าไร ถ้ารักษาความพอใจได้นาน ความสุขก็จะอยู่กับเราไปอีกนาน แต่ตรงกันข้ามก็ขยาดที่จะค้นพบความสุข

ตั้งแต่เริ่มแรกก่อนเข้ามาทำงานที่บริษัท บัชรู้งไทย จำกัด (มหาชน) (KTC) มีโอกาสได้รู้จักกับพื้นที่ทำงานใน KTC คนหนึ่งซึ่งเห็นว่า คิฉินมีเวลาว่างในวันธรรมดา เพราะเรียนเฉพาะเสาร์และอาทิตย์เท่านั้น พี่จึงแนะนำให้มาสมัครทำงานในโครงการ Learn & Earn @ KTC จัดขึ้นเพื่อจะได้มีประสบการณ์หลังเรียนจบ ตอนนั้นคิดว่าจะไม่ทำเพราะบริษัทอยู่ไกลจากที่พักมาก แต่ด้วยความที่เกรงใจพี่ที่แนะนำ เลยลองสมัครดู

ในวันที่ไปสมัครงาน ภาพที่เห็นคือ บริษัทมีบรรยากาศการทำงานเป็นเอกลักษณ์มาก ถ้าพิจารณาจากการแต่งตัวของพนักงานแล้วที่นี้ค่อนข้างอิสระมาก ซึ่งแตกต่างจากบริษัทอื่นๆ ที่เคยทำมา ทำให้ประทับใจใน KTC มาก หลังจากวันสมัครงานแล้วเวลาผ่านไประยะเวลาหนึ่งก็ได้รับโอกาสเข้ามาทำงานที่นี่

วันแรกของการทำงานที่แผนก Personal Loan Business ตอนนั้นเป็นช่วงที่แผนกประชุมกันบ่อยมาก จนทำให้รู้สึกว่าเป็นแผนกที่ค่อนข้างยุ่งทีเดียว เพราะมีขึ้น

คอนกรีตการทำงานค่อนข้างเยอะและซับซ้อน แต่ตรงกันข้ามทุกคนกลับทำงานกันอย่างอิสระ สามารถคิดแผนส่งเสริมการขายดีๆ ให้กับลูกค้าได้ตลอด จากตรงนี้ทำให้รู้สึกว่าความสุขสามารถมีควบคู่ไปกับการทำงานได้เสมอไม่ว่างานจะเยอะขนาดไหนก็ตาม หากเรามีความสุขและความพอใจในสิ่งที่เราทำ ก็จะทำให้สุขเพิ่มมากขึ้นเป็นสองเท่า ที่นี้เหมือนเป็นครอบครัวเล็กๆ แต่ก็อบอุ่นมากจริงๆ

ถ้าถามตอนนี้ว่า ความสุขในการทำงานที่ KTC คืออะไร คิฉินสามารถตอบได้โดยไม่ต้องลังเลใจว่าความสุข คือ การที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการทำงานในที่แห่งนี้ ได้มีโอกาสได้รู้จักพี่ๆ ทุกคน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในการทำงานที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้มีมิตรภาพและประสบการณ์ดีๆ ทุกอย่างที่ได้ทำที่ KTC นั่นคือความสุข โดยส่วนตัวรู้สึกว่าการทำงานที่นี้เริ่มต้นด้วยความสุขและความประทับใจจริงๆ

งานทุกอย่างที่ทำถึงมันจะเล็กน้อย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ให้ประสบการณ์เพื่อเป็นครูในวันข้างหน้า ความรู้สึกที่ได้ทำงานใน KTC มา อาจจะเป็นเวลาไม่นานแต่ก็รู้สึกดีใจและภูมิใจที่มีโอกาสเข้ามาทำงานที่นี่ ถ้าวันนั้นตัดสินใจที่จะไม่ทำงานที่นี้เพราะความไกลบ้าน คงจะไม่รู้ซึ่งถึงความสุข ความประทับใจ ในการทำงานที่ KTC และคงจะเสียขายประสบการณ์ดีๆ ที่ได้รับจากที่นี่ การได้มาทำงานที่ KTC ถือเป็นกำไรชีวิตของคิฉินจริงๆ

“วัฒนธรรม องค์กร” หล่อหลอม ให้เป็นหนึ่งเดียว

ธนรัช ป้อมประสิทธิ์³²

เพราะที่นี่เราต่างแตกต่าง แต่เราไม่แตกแยก เป้าหมายของเรา วันข้างหน้าที่เราต้องไปถึง เป้าหมายด้วยกัน ด้วยความรักและเข้าใจ ผมเชื่อว่า ทุกคนที่เกิดมาอยู่บนโลกใบนี้ล้วนแต่มีความแตกต่างกันทุกคน เราทุกคนเป็นมนุษย์ แต่มนุษย์ทุกคนต่างไม่มีความเหมือนกัน พื้นฐานที่เราต่างมาเป็นนิสัยพื้นฐานของตนเองที่จะ แสดงออกไปสู่สังคมที่เราอาศัยอยู่ ตามวัฒนธรรมแต่ละสังคม

รูสโซ่ กล่าวว่า วัฒนธรรมรับใช้เราหรือเรารับใช้วัฒนธรรม คำตอบอาจไม่ใช่เพียงข้อเดียวและอาจไม่มีข้อที่ถูกที่สุด ครอบครัวยังอยู่ในสังคม มนุษย์มีอิสระทางความคิดอย่างไม่มีขอบเขต แต่ชีวิตของพวกเขายังมีวัฒนธรรมคอยควบคุมให้อยู่ในกฎและระเบียบที่ควรอยู่ควรเป็น

เพื่อความสงบสุขของสังคมนั้นๆ พลวัตทางสังคมยังคงเดินหน้าต่อไป ธุรกิจ

ในโลกปัจจุบันยังคง ดำรงอยู่ ชีวิตยังคงต้องเดินต่อไป ทุกสังคมยังคงมีวัฒนธรรมของคนเอง

ในอดีต อาณาจักรต่างๆ ก็มีวัฒนธรรมของสังคม ทำให้อาณาจักรนั้นรุ่งเรืองและเติบโตจนถึง วันที่ล่มสลายก็ยังมีผู้คนได้จดจำถึงความเกรียงไกรของอาณาจักรนั้น เช่น อาณาจักรจีนโบราณที่ยึดถือ วัฒนธรรมขงจื้อเป็นหลักของการพัฒนาประเทศหลายศตวรรษผ่านฟอร์จูน 100 มีบริษัทใดบ้างที่ล้มหายตายจากไป มีบริษัทใดบ้างที่เกิดขึ้น มาใหม่ และมีบริษัทใดบ้างที่เติบโตก้าวขึ้นมาแทนที่ แต่คงมีไม่กี่บริษัทที่ยังคงยืนอยู่ได้อย่างยาวนานในโลก ธุรกิจนี้ ในความเชื่อ ผมเชื่อว่า บริษัทนี้ที่ผมเลือกทำงานอีกไม่นานจะอยู่ในฟอร์จูน 100 เป้าหมายของเราคือ ความสุขของทุกมุมในโลก

ในหลายปีที่ผ่าน CP ALL ได้สร้างสรรค์องค์กรให้เป็นบริษัทระดับโลกแห่งหนึ่งของประเทศ ความสำเร็จด้านธุรกิจบรรลุจุดประสงค์ ไปพร้อมกับทีมงานที่มีความสุขในการทำงาน พร้อมส่งต่อไปยังสังคม เช่น การช่วยเหลือโรงเรียนห่างไกล การมอบความสุขแก่น้องๆ ตามบ้านต่างๆ การสร้างทีมกลุ่มชมรม สร้างงานวรรณกรรมนำองค์ความรู้ไปสู่สังคม รวมทั้ง ส่งเสริมศาสนาให้ดำรงอยู่ในสังคมอย่างยาวนาน

ปี 2554 เกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ บริษัทก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับผลกระทบ แต่เรายังพร้อมยืนอยู่ เคียงข้างกับชุมชนทุกแห่ง ช่วยเหลือด้านปัจจัยหลักในการดำรงชีวิตหลังจากพ้นจากวิกฤติ ชุมชนเกิดความผูกพันต่อการกระทำเกิดผลสะท้อนกลับเข้ามาในด้านบวก

หลักการบริหารตามหลักของ ปีเตอร์ ดรักเกอร์ กล่าวว่า องค์กรต้องสำเร็จ 3 อย่าง ได้แก่ บรรลุในธุรกิจ สำเร็จในการทำงาน และการเอื้อเพื่อต่อสังคม ผมเห็นว่าบ้านหลังนี้สำเร็จครบทุกองค์ประการ เมื่อทุกอย่างสำเร็จ ความสุขก็เกิดขึ้น เมื่อมีสิ่งผิดพลาดก็มาวิเคราะห์พัฒนาและสร้างสิ่งใหม่ ให้เกิดประโยชน์ต่ออีกยาวนาน

ทุกอย่างมีเหตุและผลอยู่เสมอ ผมเลือกมาทำงานที่ CP ALL เพราะที่นี่เป็นสถานที่ที่รวมความแตกต่างของพนักงานของทุกระดับให้มาอยู่รวมกัน ในที่แห่งนี้จำนวนพนักงาน หลายหมื่นคนอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบและมีความสุขจากงานที่ทำ บางครั้งอาจมีความเข้าใจกันผิด ไปบ้างตามประสานอยู่ร่วมกันเป็นหมู่มาก อะไรที่ทำให้เราต้องมานั่งทะเลาะกัน ถ้าไม่ใช่ความสำเร็จ ที่เราจะมีส่วนร่วมในองค์กร

ด้วยเราต่างต้องการให้องค์กรที่เราอาศัยอยู่ประสบความสำเร็จ ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้น เพื่อทดสอบการก้าวผ่านไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

องค์กรของเราจะมีระบบมาตรฐานตามแบบฉบับสากลที่ยอมรับกันทั่วโลก ทั้งในฝั่งตะวันตกและตะวันออก ระบบมาตรฐานที่มีสามารถผสมผสานการทำงานของพนักงานได้อย่างไม่แปลกแยก เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่สามารถรับใช้องค์กรได้อย่างแนบ

³² เจ้าหน้าที่สนับสนุนระบบข้อมูลจัดซื้อ สำนักจัดซื้อ, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

เนียน เปรียบเสมือนการตัดรองเท้าให้พอดีเท้าย่อมดีกว่าการตัดเท้าให้พอดีกับรองเท้า
วัฒนธรรมองค์กรอันเข้มแข็งของที่นี่ ทำให้สามารถหล่อหลอมพนักงานให้เป็น
หนึ่งเดียวในการ ขับเคลื่อนธุรกิจให้ก้าวต่อไปอย่างมั่นคง ไม่ใช่เพียงแค่บริษัทเท่านั้น
ที่มีมั่นคง ในเมื่อพนักงานทุกคนก็คือมนุษย์ มนุษย์ก็มีความต้องการขั้นพื้นฐานในด้าน
ความมั่นคงแก่ชีวิตของตนเองเช่นกัน

ณ ที่แห่งนี้ CP ALL สามารถให้คำตอบแก่พนักงานทุกคนได้จากเหตุการณ์
คัมภีร์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับฟังจากรุ่นพี่ในสำนักงาน ถึงความรักที่องค์กรมีให้
พนักงาน ไม่ต้องการให้พนักงานลำบากในช่วงวิกฤติ องค์กรมีส่วนร่วมในการ
รับผิดชอบในชีวิตของพนักงาน ไม่มีการลดกำลังคน มีแต่รักษาให้อยู่กันต่อไปแบบ
พี่แบบน้อง เพื่อผ่านวันที่ฟ้าปกคลุมเต็มไปด้วยเมฆฝนจนมาถึงวันนี้ วันที่องค์กรยืน
หยัดอยู่ในสังคมและเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ทุกคนรับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ ทั่วโลก
ต่างรู้จักองค์กรนี้ องค์กรที่ยิ่งใหญ่มาจากการรวมพลังที่ใหญ่ยิ่งของทุกคนในองค์กร

ความสุขของผมในการทำงานกับองค์กรคือ การได้เติบโตไปพร้อมกับความ
ก้าวหน้าของที่นี่ องค์กรจะสามารถเดินได้ต้องมีขา และพนักงานไม่ว่าอยู่ในตำแหน่ง
ไหนเราต่างก็เป็นขาขององค์กรเช่นเดียวกัน

ในหน่วยงานที่ผมอยู่ถ้าเปรียบเป็นเซลล์เล็กๆ เซลล์หนึ่ง ก็เป็นเซลล์ที่ถ่ายทอด
การทำงาน ด้วยความเอาใจใส่ ด้วยความรักจากเซลล์รุ่นพี่สู่เซลล์รุ่นน้อง เซลล์รุ่นพี่
ทำงานอย่างยาวนาน มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อไหร่ที่เซลล์รุ่นน้อง
ทำงานผิดพลาด เซลล์รุ่นพี่ก็จะตักเตือน อาจมีบางครั้งที่ไม่ถูกใจเซลล์รุ่นน้องแต่สิ่งที่
รุ่นพี่แนะนำนั้น รุ่นพี่ทุกคนต่างเคยผิดพลาดมาก่อนแล้ว

ต่างคนเข้าใจในความคิดของแต่ละคนไม่น่าอารมณ์มาใส่รวม ต่างเอาเหตุผล
มาชี้แจงต่อกัน การทำงานความผิดพลาดน้อยลง ความสามัคคีเบื้องบนลงสู่ล่าง เกิด
ความเห็นใจเป็นห่วงกัน เรามักนำปัญหาบางอย่างมาคุยกัน ต่างเข้าใจและรับฟังกัน
เป็นการแบ่งปันถึงความรู้สึกที่มีต่อกัน เราเดินไปพร้อมกัน แม้บางครั้งเราอาจ เดิน
ช้าบ้าง เดินเร็วบ้าง แต่เรายังเดินไปด้วยกันด้วยความสุขจากการทำงานในทีมของเรา
ทีมของเราอาจไม่ยิ่งใหญ่ไปกว่าวงดนตรีที่โด่งดัง ทีมของเราอาจไม่ได้ถูกตั้งความหวัง
ให้เป็นหัวหมู่ ทะลวงฟัน เพียงแต่ ทีมงานของพวกเรามีความสุขกับการทำงานเป็น
ทีมเดียวกัน การได้พบปะ พูดคุย แบ่งปันรอยยิ้ม ร่วมกันรับรู้ถึงความสำเร็จ และ
เรียนรู้ความผิดพลาดในหนึ่งงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมสร้างความสะดวกสบายต่อ
กระบวนการงานต่อไป

สิ่งสำคัญอีกสิ่งที่ผมขาดไม่ได้ นั่นคือเพื่อนร่วมงานของผม เพื่อนร่วมของผม
ต่างก็แตกต่างกัน เรียกว่า "แปลก" น่าจะเป็นคำที่เหมาะสมกว่า มีทั้งกลุ่มแพชั่น กลุ่ม

วัตถุมงคล กลุ่มนักเที่ยว พวกบ้ากล้อง บ้าดนตรี หนังสือ หรือจะเป็นซีรี่เกาหลี่ แต่ไม่
สำคัญว่าเราจะเป็นอย่างไหน ยังไงเราก็คือคนกลุ่มเดียวกัน

ปัญหาเรื่องงานที่ทำนั้นบางครั้งยังน้อยกว่าปัญหาการหาข้าวเที่ยง ทุกคน
ต่างโยนลูกกันไปมาว่า กินอะไรก็ได้ตามใจคนนั้น บางทีก็มีเหน็บแนมกันบ้างตาม
โอกาสที่มาให้เราแซวกัน อย่างนั้นก็เถอะ ความสัมพันธ์เหล่านี้ ทำให้ผมรู้สึกว่า
ทุกเช้าที่ตื่นมาทำงาน ก็เพื่อจะได้ฟังเสียงหัวเราะ ฟังคำค่าจากเพื่อน หรือแค่เสนอ
หน้าให้เพื่อนเห็น เพื่อเป็นข้อยืนยันว่าวันนี้เรามีความสุขกับมันได้อีกหน เราทุกคน
ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ส่วนมากไม่ได้อยู่ในฝ่ายเดียวกัน แต่อยู่ในชั้นเดียวกัน ความ
หลากหลายของชาติพันธุ์ มันทำให้ชีวิตสนุกสนานขึ้น เมื่อเรารู้จักและสนิทกันมากขึ้น
ถ้าไม่มีที่นี่ กลุ่มของเราคงไม่ได้มาเจอกัน ต่างคนไปทางไหนคงไม่มีทางคาดเดาได้

ขอขอบคุณที่แห่งนี้ซึ่งเราอยู่กันอย่างพี่น้อง ที่เป็นส่วนหนึ่งและมีความสุขที่
ได้แบ่งปันกันต่อไป

ไม่ทอดทิ้ง พนักงาน

นิติพิงค์ แสงสอาด³³

ผมทำงานที่บริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัด ประมาณ 2 ปีกว่า ผมผูกพันกับที่นี่เสมือนเป็นบ้านหลังหนึ่งของผม เนื่องจากพ่อของผมทำงานที่นี่มาเกือบ 10 ปี และผมเข้ามาบริษัทเป็นประจำ ตั้งแต่สมัยเรียน ในช่วงปิดเทอมผมยังเคยทำงานขายเครื่องกรองน้ำอีกด้วย (บริษัทเที่ยรสุรัตน์ผลิตและจำหน่ายเครื่องกรองน้ำ) จนกระทั่งผมได้ข่าวมาจากพ่อว่า บริษัท เบคเตอร์คริมส์ จำกัด (บริษัทในเครือ) รับสมัครพนักงานขับรถขนส่งอุปกรณ์-จัดบูธส์ และส่งเทอร์มาพลาสติก (แผ่นประกอบร้อน) ให้ลูกค้า อย่างเช่น โลตัส เอ็กซ์เพรส, ซีพี ออลล์, ท็อป ซูเปอร์มาเก็ต เป็นต้น ผมเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ซึ่งตอนนั้นผมยังเรียนไม่จบปริญญาตรี ผมได้รับการต้อนรับที่ดีจากพี่ๆ ทุกคน พอมาทำงานที่บริษัท เบคเตอร์คริมส์ จำกัด ผมย้ายไปเรียน ภาคค่ำ ซึ่งต้องเข้าเรียน 6 โมงเย็น งานที่ผมทำบางครั้งต้องไปออกบูธในเมือง ซึ่งรถติดกลับมาเรียนไม่ทัน แต่ในที่สุดผมก็เรียนจบสอบเสร็จวิชาสุดท้ายวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2554

หลังจากนั้นวันหยุดน้ำท่วมก็เล่นเอาบริษัทต่างๆ เค็ดร่อนไปหมด ในวิกฤตินี้ผมประทับใจบริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัด เพราะว่า บริษัทไม่ทอดทิ้งพนักงาน บางคนบ้านน้ำท่วม บริษัทก็หาที่พักให้อยู่ฟรี ส่วนผมและพนักงานในบริษัท เบคเตอร์คริมส์ จำกัด บริษัทก็มีกิจกรรมให้ทำในช่วงน้ำท่วม คือเป็นพ่อค้า แม่ค้า ขายน้ำให้ผู้ประสบภัยที่ถนนสามัคคี เนื่องจากบริษัทของเราไม่โดนน้ำท่วม จึงทำให้เราไม่ตกงาน

นอกจากนี้ ผมประทับใจมากกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผมว่า บางบริษัทเขาเชิญพนักงานออก หรือไม่สนใจว่า พนักงานจะเป็นอยู่อย่างไร แต่บริษัท เที่ยรสุรัตน์

³³ พนักงานขนส่ง บริษัทเบคเตอร์คริมส์จำกัด ในเครือบริษัทเที่ยรสุรัตน์จำกัด

จำกัดไม่เคยทอดทิ้งพนักงาน

ผมขอให้บริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัดรักษาสิ่งดีๆ เหล่านี้เอาไว้ เพราะมันทำให้พนักงานทุกๆ คนรัก และซื่อสัตย์ต่อองค์กรอย่างจริงใจ

สัมพันธภาพ แห่งสุข

ธนวดี องค์กริกริย³⁴

ความสุขกับการร่วมงานตลอดสี่ปีที่ผ่านมากับเอเชียปริซิชั่น ส่วนใหญ่มาจากสัมพันธภาพระหว่างๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน สำหรับเรื่องสัมพันธภาพที่ดีในการทำงาน คือ เราจะประสานงานกันหรือพูดคุยกันเสมือนเป็นพี่น้อง เหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน ช่วยเหลือกัน มีน้ำใจที่ติดต่อกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน เราไม่มองว่าเรามาเพื่อมามุ่งเอาผลงานของตนเองอย่างเดียว แต่เราทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อผลงานของทั้งกลุ่มทั้งองค์กร นี้คือ สัมพันธภาพที่ดีในการทำงาน

ส่วนสัมพันธภาพในการทำกิจกรรมต่างๆ ก็ช่วยส่งเสริมให้เรามีความสัมพันธักกับเพื่อนร่วมงานผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมส่งเสริมเรื่องการกตัญญูสำหรับคุณพ่อคุณแม่ กิจกรรมวันสงกรานต์ หรือกิจกรรมที่เราไปทำเพื่อสังคมร่วมกัน การได้ไปช่วยเหลือน้องๆ ผู้ด้อยโอกาส ช่วยซ่อมแซมโบสถ์ โรงเรียน เราก็จะเห็นถึงน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของทุกๆ คน ช่วยเหลือกันคนละนิดละหน่อย เพื่อช่วยงานให้งานสำเร็จลงได้ และกิจกรรมเหล่านี้ก็ทำให้เกิดความสุข และเราก็ได้รู้จักกันมากขึ้น ผ่านมุมมองอีกมุมหนึ่ง นอกจากการทำงานร่วมกันตามปกติ

จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ข้างต้นนั้น ความสุขเกิดขึ้นจากความรู้สึกที่อยากจะช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าเรา มีความสุขจากการที่ได้ให้เขา เห็นเขามีความสุขจากการได้ของดีๆ ได้เห็นรอยยิ้มของเขา เพราะเขาได้สัมผัสว่ามีคนห่วงใยเขานึกถึงเขา แต่ทำให้พวกเขาได้รับสิ่งเหล่านี้ คิดฉันก็มีความสุขแล้ว นอกจากนี้ ทางผู้บริหารของเอเชียปริซิชั่นก็สนับสนุนให้ทำกิจกรรมข้างต้น โดยสนับสนุนทั้งด้านเวลาและงบประมาณ ซึ่งทำให้เรามีกำลังใจที่จะทำต่อไปและทำมากขึ้น รวมถึงชักชวน

เพื่อนร่วมงานไปทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยกัน

สุดท้ายนี้ ในฐานะที่เคยเป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมความอยู่ดีมีสุขหรือเป็นแกนนำในการขับเคลื่อนในเรื่องนี้ อยากจะขอฝากไว้ว่า การสร้างความสุขในองค์กรนั้น ต้องพยายามมองเรื่องใกล้ตัวเป็นหลัก มีอะไรที่เป็นอุปสรรคปัญหา หรืออะไรที่ทำให้พนักงานไม่มีความสุข ถ้าเราสามารถแก้ไขหรือจัดให้เขาได้ในทันที เราก็ไม่ควรนั่งนอนใจ ควรพยายามที่จะดูแลให้ดีที่สุด เช่น ในเรื่องของสภาพแวดล้อมพื้นฐาน อาหาร ห้องน้ำ เราต้องจัดการให้ดี ส่วนเรื่องอื่นๆ เราก็ต้องสร้างสรรค์เพื่อทำให้ดีขึ้น ซึ่งตัวนี้ก็เปรียบเหมือนเป็นโบนัสของเขา และนอกจากการปรับสภาพแวดล้อมในการทำงานแล้ว ในช่วงพักผอน ก็ต้องหากิจกรรมที่ทำให้เขาผ่อนคลายด้วย ต้องส่งเสริมให้พวกเขามีความสุขทั้ง 8 ด้าน และพยายามที่จะดูแลและทำให้ดีที่สุด ความงบประมาณ หรือบางทีอาจไม่ต้องใช้งบประมาณมาก เพียงแค่อาศัยความใส่ใจและความละเอียดอ่อนก็เพียงพอแล้ว อันจะทำให้พนักงานสัมผัสได้ถึงความห่วงใยของเราและมีความสุขในการทำงานกับที่นี่

โอกาสสร้างสุข

นิชวุฒิ กรัณสิน³⁵

ความสุขในการทำงานของข้าพเจ้ามีองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่เราทุกคนหาได้ก็คือเพื่อนร่วมงานที่ดี เข้าใจเรา และรับรู้รับฟังเวลาเกิดปัญหาอะไรขึ้นพร้อมให้กำลังใจเวลาที่เราคงทุกข์ได้ยาก

มีอยู่เหตุการณ์หนึ่ง ที่ทำให้คิดค้นประทับใจในคำว่า "เพื่อน" ได้อย่างจับใจ คิดค้นเข้ามาทำงานที่นี่ได้ประมาณ 3 เดือน ซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้บรรจุเป็นพนักงานประจำ คิดค้นตั้งครุฑอยู่แค่เพราะเป็นห้องแรกจึงดูไม่ใหญ่นัก หัวหน้างานและเพื่อนร่วมงานของคิดค้นก็ช่วยกันปิดฝ่ายบุคคลเพื่อช่วยให้ฉันได้ทำงานต่อไป เพราะถ้าออกไปตอนนี้ก็คงสมัครงานที่ไหนไม่ได้เนื่องจากส่วนใหญ่เขาจะไม่รับคนห้องเข้าทำงาน คิดค้นกับแฟนได้แยกทางกันอยู่โดยเขาไปมีครอบครัวใหม่ ทำให้คิดค้นต้องรับผิชอบเด็กที่กำลังจะเกิดโดยลำพัง และคิดค้นไม่ได้บอกญาติให้รับรู้เพราะรู้สึกอับอาย

ในตอนแรกคิดค้นต้องการจะเอาเด็กออก แต่เพื่อนๆที่ทำงานก็เตือนว่าไม่ให้ทำ เพราะมันเป็นบาป แดมเด็กเขาไม่รู้เรื่องอะไรด้วย คิคอยูนานเพราะเงินก็ไม่มีจะไปทำแท้ง พี่ๆที่ทำงานบอกว่าถ้าจะยืมเงินไปทำแท้งเขาไม่ให้แต่ถ้าไปฝากห้องเข้าจริงจะให้ ชั่วโมงนั้นทำอะไรไม่ถูกเลยนั่งร้องไห้อยู่นานจนตาบวม คิดว่าจะฆ่าตัวตายตีใหม่และควรจะทำอย่างไรกับชีวิตดี ตอนนั้นคิดค้นรู้สึกแย่มาก มีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากมาย ทั้งค่าห้องเช่า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีกที่ต้องกินต้องใช้ ค่าแรงก็ยังไม่ถึง 300บาท ค่าทำงานนอกเวลา (OT) ก็ไม่มี ตอนนั้นคิดค้นได้อยู่แค่สองอย่างคือ ฆ่าตัวตายกับเอาลูกออก แต่ก็ไม่มีเงินไปก็เลยทำให้เหลือทางเลือกเพียงทางเดียวคือความตายเท่านั้น

แต่คิดค้นโชคดีมากที่วันนั้นมีเพื่อนรุ่นพี่ที่ทำงานด้วยกันเดินเข้ามาโอบที่ไหล่ แล้วชวนคิดค้นไปอยู่โดยไม่เก็บค่าเช่าบ้าน เพราะพี่เขาอยู่ที่บ้านกับลูกแค่สองคน แฟนเขาไปทำงานต่างประเทศ สองสามปีจึงจะกลับมา บ้านของพี่เขาก็ยังมีว่างอีก

2 ห้อง พี่ใจดีคนนี้ขอฉันเพียงอย่างเดียวว่าอย่าทำอะไรอย่างที่กำลังคิดอยู่ เพราะจะเป็นบาปติดตัวไปอีกนาน พี่เขายังเล่าว่า เขาก็เคยท้องก่อนแต่งตอนสมัยเรียนหนังสือ เขาจึงเข้าใจทุกอย่างดี แต่พ่อแม่ให้อภัยทุกอย่างกับสิ่งที่เกิดขึ้น คิดค้นลืมบอกไปตอนที่ท้องมีอายุเพียงแค่ 18 ปีกว่าๆเอง เข้ามาอยู่ในเมืองเพื่อจะได้ทำงานส่งไปให้ที่บ้าน เพราะที่บ้านมีฐานะไม่ค่อยจะดีนักแต่ก็ต้องมาทำให้ครอบครัวผิดหวังอีก

หลังจากที่พี่คนนั้นพุดไปได้ประมาณ 3 วัน เมื่อคิดค้นก็นั่งคิดทบทวนดู ก็รู้ว่าไม่มีทางเลือกอื่นอีกแล้ว คิดค้นจึงเดินไปหาพี่เขาเพื่อขอขมาขอลงขันสนอนั้น พี่สาวคนนั้นยืมค่ายืมความดีใจที่เห็นคิดค้นไม่คิดทำร้ายตัวเอง วันนั้นเองพี่เขาก็เข้าไปช่วยขนของออกมา แล้วก็จ่ายค่าห้องให้ซึ่งมันก็ไม่แพงเลยแค่เดือนละ 800 บาท เมื่อบวกค่าน้ำค่าไฟไปแล้วแม้จะไม่ถึงพันแต่คิดค้นก็ไม่มีเงินจ่าย ตอนนั้นทั้งตัวมีเงินอยู่แค่ 60 บาทเท่านั้น

เมื่อไปถึงบ้านที่เขาก็จัดห้องให้คิดค้นอยู่อย่าง เป็นสัดส่วนเหมือนเราเป็นน้องแท้ๆ ของเขา และแนะนำให้รู้จักกับลูกชายซึ่งมีอายุ 8 ปีให้เรียกคิดค้นว่าพี่ โดยบอกว่าเป็นลูกพี่ลูกน้องกับลูกของเขามาจากต่างจังหวัด ลูกชายพี่เขาก็น่ารัก ยินดีเรียกพี่โดยไม่สงสัยอะไร พอวันรุ่งขึ้นก็พาคิดค้นไปฝากครรภ์ที่โรงพยาบาล ตอนนั้นคิดค้นท้องได้ประมาณ 4 เดือนแล้ว พี่สาวคนนั้นออกค่าใช้จ่ายให้ทุกอย่าง โดยบอกคิดค้นว่าไม่ให้คิดมาก มีเมื่อไหร่ค่อยเอามาคืน

บ้านพี่สาวคนนี้อยู่ห่างจากโรงงานไม่ไกลมากนักนั่งรถไป 10 นาทีก็มีมอเตอร์ไซค์อยู่ 1 คันสำหรับขับไปทำงาน คิดค้นรู้สึกรักพี่คนนี่มาก เหมือนได้อยู่กับแม่ เขาคูแลคิดค้นดีมาก อาหารเขาก็ซื้อมาเมื่อทุกอย่าง อยากกินอะไรก็ขอให้บอก ตอนนั้นฉันมีเงินเดือนประมาณ 4,000 กว่าบาท ต้องส่งให้ที่บ้าน 1,500 บาท แล้วที่เหลือก็ใช้เป็นค่ากินบ้างไปหาหมอบ้าง แต่ก็ยังมีเงินเหลือเก็บบ้างประมาณ 1,000 บาท คิดค้นก็เอาไปให้พี่เขาเพื่อช่วยออกค่าน้ำ ค่าไฟ แต่พี่เขาบอกว่าไม่ต้องเพราะบ้านพี่ไม่ต้องเช่า ค่าน้ำไฟก็ไม่แพงไม่ต้องให้เขา แต่ให้เก็บไว้เพราะการคลอดต้องใช้เงินเยอะ คิดค้นก็เชื่อฟังและนำเงินที่เหลือเก็บเข้าบัญชีไว้

คิดค้นช่วยทำงานบ้านทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ ไม่ว่าจะเป็นซักผ้า ถูบ้าน ล้างจาน สอนน้องทำการบ้าน มันก็ไม่ไต่ล้าบากมากเพราะซักผ้าก็ใช้เครื่องซัก รีดผ้าบ้างตามโอกาสเพราะพี่เขาจะไม่ค่อยให้รีดผ้าเขาว่ายินนานมันจะเมื่อยหลัง คิดค้นอยู่อย่างเจียมตัวทำให้ไม่มีปัญหาอะไร จนเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ เรียกเราว่าเป็นแม่ลูกกัน คิดค้นรักพี่คนนีเหมือนแม่คนหนึ่งจริงๆ เพราะเพียงแค่นั่งรู้จักกันในที่ทำงาน แต่พี่เขาก็ดีกับคิดค้นมากเหลือเกิน

³⁵ พนักงานบริษัท ไทยโคชิบาอุตสาหกรรม จำกัด

เมื่อถึงกำหนดคลอด คิฉันมีความสุขมากที่ได้เห็นหน้าลูกสาวคนนี้ และคิดว่า โชคดีมากที่ไม่ได้ทำร้ายเขา พี่สาวยังช่วยคิฉันเลี้ยงและสอนเกี่ยวกับการเลี้ยงเด็ก ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการให้นมลูก วิธีการซักผ้าอ้อม คิฉันตั้งใจมากที่ได้เจอพี่สาวคนนี้ ถ้าพี่เขาไม่ชวนเราไปอยู่ด้วยคิฉันคงตายหรือไม่ก็ทำแท้งไปแล้ว

พอลบจากโรงพยาบาลคิฉันก็ลาออกจากบริษัท คิฉันอยู่บ้านเลี้ยงลูกประมาณ 3 เดือนโดยไม่ได้ทำงาน พี่เขาก็เลี้ยงเราสองคนแม่ลูกด้วยความเต็มใจ เพราะพี่คน นี้เองที่ทำให้คิฉันคิดได้ว่าไม่มีแม่คนไหนโกรธลูกตัวเองได้ลง จึงตัดสินใจบอกพ่อกับแม่ที่อยู่ต่างจังหวัดพร้อมกับเล่าเรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้ฟังทั้งหมด แม่ของคิฉัน ไม่โกรธเลยแถมยังบอกมาให้เอาหลานไปให้ท่านเลี้ยง แม่จะได้ไม่เหงา เพราะตั้งแต่ คิฉันมาทำงานในเมืองบ้านก็เหงาไม่รู้จะคุยกับใคร พ่อก็ไปทำงาน ด้วยเงินที่คิฉันส่ง ไปให้ช่วยและที่แม่กู้ อกส. ตอนนี้แม่เกี่ยวข้าวแล้ว มีเงินไปใช้หนี้ธนาคารแล้ว ก็พอมิ กินมีใช้มากขึ้น (แม่เล่าอย่างมีความสุข) คิฉันเองก็มีความสุขไม่น้อยเลย เพราะคิฉัน ได้รับโอกาสเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ มันมีความสุขอันยิ่งใหญ่สำหรับคิฉัน

คิฉันมีโอกาสดูกลับไปทำงานอีกครั้งและได้เรียนหนังสือต่อ โดยเลือกเรียน วันอาทิตย์ ตอนนี้คิฉันมีงาน มีเงินพอที่จะเลี้ยงลูกและครอบครัวโดยไม่ต้องมีสามี ปัจจุบันคิฉันก็ยังอยู่ที่บ้านพี่สาวคนนี้ โดยที่จะให้เงินพี่เขาทุกเดือน เดือนละ 4,000 บาท เพื่อเป็นการตอบแทนที่พี่เขาออกให้ก่อนหน้า (คิฉันจกจำไว้แทบทุกบาทที่พี่เขา ออกให้ รวมเป็นจำนวนหลายหมื่นอยู่เหมือนกัน)

ปัจจุบันในวันหยุดราชการหรือวันหยุดสำคัญ คิฉันก็จะเดินทางกลับบ้านที่ ต่างจังหวัดและก็จะชวนพี่สาวกับลูกชายพี่เขาไปเที่ยวบ้านด้วยกันเหมือนเป็นญาติ คนหนึ่ง คิฉันขอสงวนชื่อพี่สาวและคนในครอบครัวทุกคน อย่างไรก็ตามเรื่องที่เกิดขึ้น มันมีความสุขที่ยิ่งใหญ่สำหรับคิฉันมาก ขอให้ผู้หญิงทุกคนที่มีปัญหาแบบคิฉันจงโชค ดีและให้คิดอย่างรอบครอบก่อนตัดสินใจทำอะไรลงไป

ความสุข จากการทำงาน

ชุตีพร โทมัส³⁶

จากประสบการณ์การทำงานในโรงพยาบาลนครธนมากกว่า 17 ปี ข้าพเจ้า มีความรู้สึกรักและผูกพันเสมือนเป็นบ้านหลังที่สอง ข้าพเจ้าได้โยกย้ายตำแหน่งรวม 3 ครั้ง เริ่มแรกประจำที่แผนกฉุกเฉิน ในตำแหน่งผู้ช่วยพยาบาล ข้าพเจ้าได้ทำงาน ร่วมกับทีมงานในการดูแลผู้ป่วยที่เกิดอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ซึ่งข้าพเจ้าโชคดีที่มีทีมงาน ที่เข้าอกเข้าใจและช่วยเหลือกันด้วยดีตลอดมา เมื่อผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นและพ้นภาวะ วิกฤตแล้ว ข้าพเจ้าจะรู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือให้เขาได้รับการรักษาได้ทัน ท่วงที เมื่อได้เห็นรอยยิ้มจากญาติผู้ป่วยยิ่งทำให้รู้สึกมีความสุข รอยยิ้มของพวกเขา เปรียบเหมือนคำชมที่ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการทำงาน

จากนั้นจึงย้ายมาทำงานในสายงานสนับสนุนหรือ Back Office ในแผนก ประกันสังคม มีหน้าที่ให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับประกันสังคมและสิทธิประโยชน์ ซึ่ง ในตอนนั้นข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มเติมจากหัวหน้าแผนก และองค์กรสนับสนุนให้เข้า รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพในการทำงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้และ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น และปัจจุบันข้าพเจ้าทำงานในแผนกบัญชี ฝ่ายการเงินและบัญชี จากกรรให้โอกาสของผู้บริหารทำให้ข้าพเจ้ามีความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งมีส่วนอย่าง ยิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรักต่อองค์กร และมีความสุขในการทำงานเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้บรรยากาศในการทำงานซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน มีเพื่อน พนักงนที่มีความรู้สึกดีๆ ให้กัน มีความห่วงใยเอื้ออาทรกันทำให้เกิดพลังแห่งความรัก และความสุขมากยิ่งขึ้น เมื่อทุกคนมีความรักความหวังดีให้กัน ก็นำมาซึ่งการแบ่งปัน

³⁶ แผนกบัญชี, โรงพยาบาลนครธน

ความสุข รู้รักสามัคคี ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ถึงแม้ในองค์กรของเราจะมีหลายหน่วยงาน มีพนักงานหลายคน แต่ด้วยความรักและความเอาใจใส่จากผู้บริหาร ความเป็นกันเองเหมือนคนในครอบครัว ก็ทำให้รู้สึกที่เราได้เข้าถึงและใกล้ชิดกับท่าน และด้วยระยะเวลาถึง 17 ปี ที่ข้าพเจ้าทำงานที่นี่จึงทำให้รู้สึกผูกพันเป็นอย่างมาก และมีความสุขทุกครั้งที่ได้ร่วมมือกับองค์กร ไม่ว่าเราจะทุกข์หรือสุขเราก็ไม่เคยทิ้งกัน แต่จะพยายามหาทางช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้ข้อคิด และแนวทางแก้ไขอยู่เสมอ

ตลอดระยะเวลา 17 ปีที่อยู่ในองค์กรนี้ ข้าพเจ้าได้รับความรักความอบอุ่นรักจากเพื่อนพนักงานและหัวหน้า ที่สำคัญที่สุดคือได้รับความเอื้ออาทรจากคณะผู้บริหาร จึงทำให้ข้าพเจ้าทำงานได้อย่างมีความสุขที่สุด

หัวหน้าเจ้าระเบียบกับการสร้างความสุขให้ตนเอง

แบบค์ เมืองน่า³⁷

ข้าพเจ้าทำงานในกลุ่มงานประชาสัมพันธ์ ของหน่วยราชการแห่งหนึ่ง ซึ่งรับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์องค์กร ติดตามข่าวเกี่ยวกับองค์กร อาจกล่าวได้ว่า เป็นหน่วยงานที่ดูแลเรื่องภาพลักษณ์ขององค์กร ลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นการผลิตรายการ การจัดจ้างบริษัทเพื่อผลิตรายการ และการทำภาพโฆษณาเพื่อโฆษณาตามหน้าหนังสือพิมพ์

สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าทำงานอย่างมีความสุข เกิดจากการที่มีหัวหน้าเจ้าระเบียบ มีเพื่อนที่ดีและบรรยากาศการทำงานที่ผ่อนคลาย เหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าคิดว่า ความสุขที่มีเกิดจากความสามารถในการบริหารความสุขให้แก่ตนเอง

ความประทับใจหนึ่งในการทำงาน คือ หัวหน้างาน ซึ่งถึงแม้ว่าท่านจะเป็นคนเจ้าระเบียบ แต่ก็มีความใจดี ท่านจริงจังในเรื่องของการทำงานมาก หากเป็นเรื่องอื่นๆ แล้วนั้นท่านก็ใจดี บางเวลาเมื่ออารมณ์ขึ้น สร้างรอยยิ้มให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เป็นประจำ ในเรื่องการทำงาน ท่านสอนงานให้กับข้าพเจ้า ซึ่งช่วยให้ข้าพเจ้าทำงานได้ดียิ่งขึ้น

การมีหัวหน้าที่ค่อนข้างเจ้าระเบียบในเรื่องของการทำงาน หลายๆ คนอาจคิดว่าเป็นเรื่องอึดอัด แต่สำหรับข้าพเจ้านั้น กลับมีความรู้สึกว่าการมีหัวหน้าคอยใส่ใจและคอยดูแลเรื่องการทำงานทุกกระเบียดนิ้ว เป็นการฝึกให้เป็นคนทำงานละเอียด และจริงจังกับการทำงานมากขึ้น

³⁷ นามแฝง

นอกจากนี้ เพื่อนร่วมงานทุกคนของข้าพเจ้ามีอัธยาศัยดี ทุกคนทำงานด้วยความรักและความผูกพันกัน มีการพูดคุยหยอกล้อกันตลอด ทำให้บรรยากาศในการทำงานนั้นไม่เคร่งเครียดจนเกินไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าไม่ทำงานกัน ต่างคนต่างรับผิดชอบงานในส่วนของตัวเองและทำให้เสร็จตามกำหนดเวลา

วัฒนธรรมการทำงานที่สำคัญคือ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนพูดคุยความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรักและความอบอุ่นเหมือนคนในครอบครัว

อีกวิธีการหนึ่งที่ต้องรู้ใช้ในการสร้างความสุขคือ บรรยากาศในการทำงาน การเปิดเพลงคลอเบาๆ รวมถึงเพื่อนร่วมงานมักจะกินข้าวร่วมกันเป็นประจำ บางสัปดาห์ก็รับประทานอาหารร่วมกันทุกวัน ทุกๆ จะมีการไปสัมมนากลุ่มงานนอกสถานที่ ทำให้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน หลังจบกิจกรรมจะสังเกตเห็นว่าความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานแน่นมากยิ่งขึ้น

ด้วยลักษณะงานที่ต้องไปถ่ายทำรายการต่างจังหวัดอยู่บ่อยๆ ทำให้พนักงานในกลุ่มงานได้ออกไปใช้ชีวิตร่วมกัน ส่งผลให้พนักงานสนิทสนมกัน

ข้าพเจ้าคิดว่า สาเหตุที่ทำให้บรรยากาศการทำงานและความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมงานแน่นแฟ้นกัน เหตุผลหนึ่งน่าจะมาจากความเป็นกันเองของหัวหน้างานที่นอกเวลางานแล้ว ท่านให้ความเป็นกันเองกับทีมงาน ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกเป็นกันเอง และรู้สึกใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

สำหรับตัวของข้าพเจ้าเอง ตอนแรกที่เข้ามาทำงานในกลุ่มงานนี้ก็รู้สึกว่ายึดอัดอยู่เหมือนกัน เพราะว่ายังปรับตัวไม่ได้กับหัวหน้าที่ค่อนข้างจะจริงจังกับเรื่องการทำงาน แต่พอผ่านไปสักอาทิตย์หนึ่ง ก็เริ่มปรับตัวได้ และพออยู่นานไป ก็เริ่มรู้สึกอบอุ่น และมีความรู้สึกว่าการกลุ่มงานนี้มีความรักและความอบอุ่นกันดี มันก็พลอยทำให้เรารู้สึกดีและมีความสุขกับการทำงานมากขึ้น

วิธีที่ผมใช้สร้างความสุขให้กับตัวเองก็คือ การพยายามปรับตัว ศึกษาพฤติกรรมขององค์กร และเปิดใจไม่ปิดกั้นตัวเองจากเพื่อนร่วมงาน เขาทำกิจกรรมอะไร เราก็ทำตามเขา และตั้งใจทำงานตามที่หัวหน้ามอบหมายงานให้ดีที่สุด เพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าก็มีความสุขในการทำงานแล้ว

ในความคิดของข้าพเจ้า การทำงานไม่ว่าจะทำงานในหน่วยงานใดก็ตาม การที่เราจะมีความสุขหรือไม่มีความสุขนั้น มันขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ถ้าเราทำตัวให้มีความสุขมันก็จะมีความสุข อยู่ที่ไหนเราก็สามารถมีความสุขได้ ถ้าหากเราคิดว่ามันคืองานของเรา และทำตัวเองให้มีความสุข

ยัง นาน ผูกพัน มีสุข

อนันต์ วิวัฒนาภักดิ์³⁸

"หากพวกเรากำลังสบาย จงปรบมือพลัน หากพวกเรากำลังมีสุข และรัก เซเวน ทุกคน ไม่หวั่น จงปรบมือพลัน"

จากประโยคดังกล่าว ผมก็เป็นคนหนึ่งที่ต้องปรบมือดังๆ ให้กับความสำเร็จของ CP ALL และ ความยิ่งใหญ่ของเซเวนอีเลฟเว่น ที่มีสาขามากที่สุดในประเทศไทย แลยังมีพนักงานมากที่สุดและอยู่ ทั่วทุกจังหวัด เป็นเสมือนครอบครัวเดียวกันที่แบ่งไปด้วยความอบอุ่น

ทั้งนี้เราก็มีความปลื้มอยู่ในหัวใจเสมอว่า

1. ปลื้มที่ CP ALL ไม่เคยทอดทิ้งพนักงาน เมื่อเกิดวิกฤติ ผู้บริหาร (CEO) ของเรากล่าวไว้ว่า หากบริษัท เราต้องปิดกิจการ ก็ขอให้บริษัทสุดท้าย
2. ปลื้มที่มี CEO ให้ความสำคัญเกี่ยวกับคน โดยเมื่อทุกคนรวมใจกันก็จะ เป็นพลังที่เหนียวแน่น นั่นก็คือ "พลังทีม" และ CEO กล่าวไว้ว่าสำนักทรัพยากรบุคคล (HR) ต้องกำหัวใจของคนทั้งองค์กร
3. ปลื้มที่เรามีวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง และหัวใจทุกคนหล่อหลอมเป็น

³⁸ ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่าย ฝ่ายทรัพยากรบุคคล RDC+CDC สุราษฎร์+CDC ภาคใหญ่ สำนักทรัพยากรบุคคล, บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

เนื้อเดียวกัน ภายใต้อาณาจักรที่ว่า "ผสมส่วนเหมือน ผสานส่วนต่าง สร้างความกลมเกลียว คุณคนครึ่งเดียวกัน"

จากวันวานถึงวันนี้ ช่วงเป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาอย่างรวดเร็ว ย้อนไปเมื่อปี พ.ศ. 2540 เด็กหนุ่มไฟแรง เข้ามาสมัครงานที่ Job Fair ณ สนามกีฬาฉิมพลี เป็นก้าวแรกและก้าวสำคัญในชีวิต ที่ตัดสินใจเลือกสมัครงานกับบริษัทในกลุ่มธุรกิจการตลาด และจัดจำหน่ายของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ เป็นความภูมิใจและหลายๆคนใฝ่ฝัน ซึ่งนับว่าตัดสินใจได้ถูกต้อง 100% โดยมีต้องลงเลงสย จึงทำให้ ในวันนี้เรารู้ว่า "ความสุขที่ได้ทำงานกับองค์กรในฝันเป็นอย่างไร"

ในครั้งนั้นต้องฝ่าด่านการสัมภาษณ์งาน ถึง 4 ด่าน และอาจเป็นเพราะบุญที่เคยสะสมมา จึงได้เป็นส่วนหนึ่งของ HR CP ALL ทั้งๆ ที่จบใหม่และไม่มีประสบการณ์ทำงานมาก่อน ซึ่งขอขอบคุณ CP ALL ที่ให้โอกาสเราในการทำงาน โดยมีแนวคิดที่ว่า "ความเพียร เป็นสิ่งที่ขมขื่น แต่ผลของมัน หวานชื่นเสมอ"

และได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติงานที่ร้านสาขา ในโครงการ We Are 7-Eleven ซึ่งเป็นนโยบายที่ดีมาก ทำให้พนักงานใหม่มีความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการทำงานที่ร้าน หากร้านเซเว่นอีเลฟเว่นเข้าไปอยู่ในหัวใจ ของลูกค้า เราก็จะยังมีโอกาสได้ทำงานกับ CP ALL ไปตลอดเพราะนั่นคือ คนที่จ่ายเงินเดือนตัวจริง ให้เรา

ช่วงนั้นเรามีร้านเซเว่นอีเลฟเว่น 700 – 800 สาขา และก็ร่วมฝ่าวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้งซึ่งหนักล้นมาก บริษัทที่เราเคยคิดจะสมัครก็ปิดกิจการ บริษัทอื่นๆปลดพนักงานกันหลายแห่ง แต่ที่นี้ทุกคนต่างร่วมใจกันช่วยรักเข้มแข็ง พวกเราเข้าใจองค์กรเป็นอย่างดี จึงช่วยกันลดค่าใช้จ่าย เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แม้ในช่วงนั้นจะกระทบ ไม่มีโบนัสหรือปรับเงินประจำปี แต่ผู้บริหารก็ไม่มีแนวคิดจะปลดพนักงาน จึงทำให้เราเห็นว่า เราได้เลือกองค์กรที่ดีที่สุดแล้ว โดยเฉพาะ CEO และผู้บริหารที่ให้ความสำคัญเรื่อง คน เป็นอันดับแรก

"หากบริษัทเราต้องปิดกิจการ ก็ขอให้บริษัทสุดท้าย" ซึ่งความเดือดร้อนไม่ใช่เกิดเฉพาะพนักงานแค่คนเดียว อาจส่งผลกระทบไปยังครอบครัว เช่น พ่อ แม่ พี่น้อง ที่ต้องดูแล ลองคิดสิว่ามันจะขนาดไหน วันนี้เรารู้ว่า "ความสุขที่มีงานให้ทำเป็นอย่างไร"

ช่วงนั้นจำได้ว่า คุณลาวัลย์ ผู้บริหารสำนักทรัพยากรบุคคล ได้สร้างตำนาน Morning Talk เพื่อไปพูดคุยกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจองค์กร ให้คำปรึกษา และสร้างแรงบันดาลใจให้ ทุกคนฝ่าวิกฤติไปด้วยกัน ผมรู้สึกภูมิใจและอยากกล่าวว่า

“HR ทุกคนเป็นมิตร
ฝ่าฟันวิกฤตให้เซเว่นก้าวไป
เป็นที่ปรึกษา แม้อยู่ไกล
เหนื่อยเพียงใดก็สดใสทั้งปี
เสียงปรบมือเป็นกำลังใจ
แทนความห่วงใยอย่าได้ถอยหนี
ความภาคภูมิใจที่มี
เกียรติยศ คึกคักศรี จากเรา HR”

โดยเฉพาะในส่วนของ HR คุณลาวัลย์จะพรั่สอน ให้ HR ทุกคน มี DNA เดียวกันและต้องเป็น HR ในดวงใจของพนักงานและผู้บริหารให้ได้ ซึ่งเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ได้แก่

1. รักษาภาพลักษณ์ที่ดีของฝ่ายทรัพยากรบุคคล และเป็นแบบอย่างที่ดีของพนักงาน
2. สร้างศรัทธา และความเชื่อมั่นให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริหารและพนักงาน รวมถึงผู้มาติดต่อ
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หากเราปฏิบัติได้ เช่นนี้ก็จะสอดคล้องกับที่ CEO กล่าวว่า "HR ต้องกำหัวใจของคน ทั้งองค์กร" และความสำเร็จอาจพิจารณาได้จาก

เมื่อเราพูด มีคนฟัง
เมื่อเราคิด มีคนเห็นด้วย
เมื่อเราสื่อ มีคนเข้าใจ
เมื่อเราใช้ มีคนปฏิบัติตาม
เมื่อเรากาม มีคนให้ข้อมูล

วันนี้เราจึงรู้ว่า "ความสุข ที่เรามีครูดี ครูเก่ง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ" เป็นอย่างไร และยามใดที่ท้อแท้เมื่อได้ฟังข้อคิด, นิทานธรรมะ มันทำให้เกิดความสว่าง อยู่กลางใจ มีปัญญาและมีใจ พร้อมสู้และก้าวเดินอย่างมีสติ

เพียงเท่านั้นไม่พอ CP ALL บริหารคนจำนวนมากอย่างไร ซึ่งแต่ละคนต่างร้อย พ่อ พันแม่ ให้มีแนวคิดเดียวกัน ผสมกลมกลืนกันจนเป็นหนึ่งเดียวกัน ด้วยวัฒนธรรม องค์กรที่เข้มแข็ง และการทำงานแบบ HARMONY

โดยผ่านตำนาน การสร้าง "พลังทีม" ให้พนักงานในหลายระดับ ซึ่งเป็น การนำแนวคิดจาก CEO มาจัดกิจกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม แม้จะเป็นวันหยุดก็ตาม จะไกลแค่ไหนก็ตาม เราก็ไม่หวั่น เราจะเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจ ให้กับหลายๆ คนเกิดพลัง และมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร เพื่อนำองค์กร ไปสู่ความสำเร็จร่วมกัน

ผมยังจำได้ว่า ช่วงรณรงค์วัฒนธรรมองค์กรใหม่ๆ พยายามคิดว่าจะทำอย่างไร ให้มันน่าสนใจ มีสีสัน มีชีวิตชีวา โดยได้แต่งเพลง 7 Value รวมใจ และเรียบ Eleven Leadership ในขณะที่กำลังอาบน้ำ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผ่อนคลาย เพราะ ใจมันจจจจ และเราก็รู้ว่า "ความสุขที่เรามีวัฒนธรรมองค์กร ที่เข้มแข็งเป็นอย่างไร"

เมื่อเราทำงานไป ก็ได้รับมอบหมายให้โอนย้ายไปทำงาน ซึ่งจากสายสำนักงาน ก็ไปรับผิดชอบ HR สายร้าน จนถึงปัจจุบันก็รับผิดชอบ HR สายกระจายสินค้า ซึ่งทำให้เรารู้งานหลายอย่าง ไม่ว่าจะอยู่ในกทม.หรือต่างจังหวัดเราก็ไปได้ และที่ DC เราอยู่นานที่สุด ก็เลยแต่งเพลงให้น้องๆ ฟัง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่นและภูมิใจ คั้งที่ว่า

**“ไอ้ DC สวยงามๆ ฟอर्मสีฟ้า สดใสๆ
มองเห็น คราใดๆ ช่างสนใจเหลือเกิน
อยากเข้ามาเรียนรู้ ดู ซี ดู DC
สินค้ามากมายที่มี ขายที่เซเว่นของเรา”**

ถึงวันนี้ก็ได้พัฒนาระบบงานมาหลายอย่าง เพื่อให้การทำงานง่ายขึ้น เช่น โปรแกรมสรุป สื่อการรับสมัคร โปรแกรมห้องพยาบาล โปรแกรมตารางกะและการทำงานนอกเวลาโดยสามารถขยายผลไปยัง พื้นที่ต่างๆ ได้จริง และหากเป็นเรื่องของการสรรหาแล้วละก็ ขยันแจกโปรชัวร์อย่างเดียวไม่พอ ต้องใช้ พลังเนรมิตร ร่วมด้วย คือ "เห็นภาพของความสำเร็จตลอดเวลา" และเมื่อจะออกไปรับคนจากต่างจังหวัด คุณ ลาวินัยก็ให้กำลังใจว่า สำเร็จ สำเร็จ สำเร็จ แค่นี้ก็ปลื้มและมีพลังอย่างเหลือเฟือแล้ว

และเราก็รู้ว่า "ความสุขที่ได้คิดสร้างสรรค์ และมีคนให้กำลังใจอยู่ใกล้ๆ นั้น คืออย่างไร"

เผื่อนิดเดียว 15 ปีแล้วหรือนี่ อย่างนี้ต้องเรียกว่า "ความผูกพัน" และขอขอบคุณผู้บริหารทุกท่านที่ส่งเสริมให้เรามีความเจริญเติบโตในหน้าที่การทำงาน ต่อจากนี้ไปเราต้องช่วยกันทำให้ CP ALL เป็นองค์กรที่ยั่งยืนยาวนาน 100 ปี เป็นองค์กรในดวงใจของทุกคน และเป็นองค์กรแห่ง ความสุข สมกับปรัชญาองค์กรที่ว่า **"เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้า ด้วยทีมงานที่มีความสุข"**

กายภาพบำบัด บำรุงราษฎร์ บ้านแห่งความสุข ในองค์กรระดับ World class

เอกลักษณ์ กอบสาริกรณ³⁹

โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ คือ ชื่อโรงพยาบาลเอกชน ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง มีผู้คนมากมายที่อยากมาร่วมงานกับองค์กรของเราและที่นั่นคือบ้านหลังที่ 2 ที่มอบความสุข ความอบอุ่น ความภาคภูมิใจให้กับฉันในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาซึ่งฉันได้รับโอกาสที่แสนดีที่ได้มาทำงานที่องค์กรแห่งนี้ในฐานะนักกายภาพบำบัด

นักกายภาพบำบัดมีหน้าที่ตรวจร่างกายและประเมินผล บำบัดรักษาความบกพร่อง ความผิดปกติ ความเจ็บปวด และภาวะแทรกซ้อน ในการเคลื่อนไหว ตามสถานะสุขภาพร่างกาย ตามมาตรฐานวิชาชีพ บทบาทของฉันไม่ได้แตกต่างจากคนอื่นมากนัก แต่สำหรับฉันนี่คือความท้าทายที่ฉันได้รับ ผู้ป่วยของฉันส่วนใหญ่อยู่ในแผนกผู้ป่วยวิกฤต แน่แน่นอนว่ามันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะให้การรักษาทายกายภาพบำบัดแก่ผู้

ป่วยวิกฤตเช่นนี้ แต่ทุกๆ ครั้งที่ฉันให้การรักษาแก่ผู้ป่วยในภาวะวิกฤต ฉันมีความหวังและความตั้งใจแน่วแน่ที่ว่า การให้การรักษากายของดิฉันจะทำให้ผู้ป่วยของดิฉันดีขึ้น

การได้เป็นนักกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ต้องมีทั้งความรู้ทางวิชาการที่ตีความ ทักษะในการให้การรักษามีประสิทธิภาพสูงสุด รวมถึงจิตใจและความตั้งใจที่จะทำให้ผู้ป่วยดีขึ้นในทุกๆ ครั้งของการให้การรักษาคงนั้นทุกๆ คนต่างมีความคาดหวังในการรักษาของเรา สำหรับนักกายภาพบำบัดตัวเล็กๆ อย่างดิฉัน รู้แค่ดิฉันจะตั้งใจทำงานของดิฉันอย่างเต็มที่และสุดความสามารถ ดิฉันจะไม่ทำให้ทุกๆ คนผิดหวัง ในวันที่ผู้ป่วยที่ดิฉันได้ให้การรักษาค่อยๆ ดีขึ้นนอร์ค และกลับบ้าน นั่นเป็นส่วนหนึ่งจากการให้การรักษาทายกายภาพบำบัดของดิฉันซึ่งช่วยให้ผู้ป่วยดีขึ้น ใครจะรู้ว่าดิฉันภูมิใจกว่าใครทั้งหมด

นี่เป็นความภาคภูมิใจ และความสุข ที่เงินทองมากมายแค่ไหนในโลกนี้ก็ไม่สามารถหาซื้อได้ แต่เราสามารถหาเจอได้และเกิดขึ้นได้ในโรงพยาบาลแห่งนี้ และคราบไคที่ฉันทำงานอยู่ในองค์กรแห่งนี้ ดิฉันยังพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่ดิฉันจะได้ดูแลผู้ป่วยของดิฉันให้ดีที่สุดต่อไป

³⁹ นักกายภาพบำบัดแผนกกายภาพบำบัดผู้ป่วยใน, โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

KTC ทำให้เข้าใจว่า ความรู้มีได้มีอยู่แค่ ในตำราเรียน

สุนิสา ลาบัว⁴⁰

ตามที่เราได้เรียนรู้มา กลุ่มวัยทำงานตามทฤษฎีนั้นจะหมายถึงกลุ่มคนที่มีอายุประมาณ 25 ปีขึ้นไป ต่ำกว่านั้นยังเป็นวัยที่ยังขาดวุฒิภาวะ เป็นวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้พร้อมต่อการดำเนินชีวิตในวันข้างหน้า คิฉันเองก็เช่นกัน ยังอยู่ในสถานะ "นักศึกษา" ซึ่งเป็นวัยที่ควรแสวงหาความรู้ แต่สำหรับคิฉัน "ความรู้มีได้มีอยู่แค่ในตำราเรียน"

คิฉันชอบแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน และรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากการทำงานเล็กๆ แต่เมื่อคิฉันได้มายืนอยู่ในจุดที่ต้องเป็น "นักศึกษาและพนักงาน" ในโครงการ Learn & Earn @ KTC ทำให้คิฉันรู้สึกว่างานนี้ไม่เล็กอย่างที่ผ่านมา เพราะ KTC สอนให้คิฉันโตขึ้น มีความรับผิดชอบต่อทั้งตนเอง ครอบครัวและบริษัท กล่าวคือ คิฉันสามารถส่งเสียตนเองเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ทำให้ที่บ้านไม่ต้องเหนื่อยและกังวลใจในตัวคิฉัน

คิฉันเคยรู้สึกท้อแท้ใจจนเกือบล้มเลิกความตั้งใจที่จะเข้าร่วมโครงการนี้ไปเสียแล้ว เพราะแค่การเรียนกับการเก็บกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยก็ทำให้คิฉัน

รู้สึกเหนื่อยแล้ว แต่ที่ๆ ที่ KTC ก็คอยให้กำลังใจและให้โอกาส โดยเฉพาะที่ๆ ที่สาขาทุกคนที่ช่วยผลักดันให้คิฉันเชื่อมั่น จนคิฉันรู้สึกที่ตัวเองประสบความสำเร็จขั้นแรกเมื่อเทียบกับผู้หญิงอายุเพียง 20 ปีคนอื่นๆ

คิฉันเข้ามาทำงานกับ KTC ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 รู้สึกประทับใจตั้งแต่แรกเริ่ม แม้จะไม่ชินกับงานที่ทำเพราะเรียนสายภาษามาก่อน แต่คิฉันได้คำแนะนำและให้อภัยทุกครั้งที่ทำผิดพลาด ความกดดันที่มีก็เริ่มผ่อนคลายจนกลายเป็นความรู้สึกที่เป็นกันเอง ความรัก ความอบอุ่นที่ได้รับทำให้คิฉันยิ้มอย่างมีความสุข ที่นี้เปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ซึ่งอบอุ่นด้วยรอยยิ้มและเต็มไปด้วยกำลังใจจากหัวหน้างาน นอกเหนือจากเวลาทำงานที่ๆ ทุกคนก็เป็นเหมือนพี่สาว พี่ชาย ในครอบครัว เป็นที่ปรึกษาในทุกๆ เรื่องทั้งด้านการทำงาน การเรียน และการใช้ชีวิต ที่ๆ จะคอยแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในการสอนงานอยู่เสมอ ใช้คำว่า "เรา" ในการพูดเสมอ ทำให้รู้สึกว่างานที่ทำไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นงานที่พวกเราต้องร่วมมือกัน เพื่อให้ทุกคนประสบผลสำเร็จไปพร้อมๆ กัน

ขอขอบคุณทุกๆ อย่าง ที่ทำให้คิฉันได้ทำงานในองค์กรแห่งนี้ ขอขอบคุณที่ๆ ทุกคนที่เชื่อมั่นและสร้างประสบการณ์ดีๆ ให้คิฉัน ขอขอบคุณความรักที่เรียงถัดกันสายใยจนคิฉันรู้สึกว่าที่ทำงานเป็นเหมือนบ้านที่คิฉันต้องกลับหลังเลิกเรียน แม้หนทางข้างหน้าของคิฉันจะเป็นเช่นไรแต่คิฉันเชื่อว่าทุกๆ อย่าง ที่คิฉันได้รับจาก KTC จะนำทางให้คิฉันพบแต่สิ่งที่ดีงามเสมอ

เพื่อวันที่ดีกว่า

นิทัศน์พา ศิลปะปัญญา⁴¹

แต่ก่อนผมเคยทำงานบริษัททัวร์ที่อยู่อันดับต้นๆ ของประเทศไทย มีหน้าที่ยื่นขอวีซ่าให้กรุ๊ปทัวร์ ใหญ่ๆ ได้ค่าตอบแทนดี และเริ่มทำกิจการส่วนตัวด้านค้าเสื้อผ้าร่วมด้วย ทำให้มีฐานะค่อนข้างดี มีเงินเก็บ 7 หลัก ตอนนั้นคิดว่าตัวเองประสบความสำเร็จในชีวิตแล้ว และบางครั้งก็เผลอคิดว่า ชีวิตเราขึ้นมาอยู่บนจุดสูงสุดของชีวิตแล้ว

แต่หลังจากประสบภัยพิชเศรษฐกิจทำให้ผมรู้ว่าความแน่นอนอยู่บนความไม่แน่นอน บริษัททัวร์ ที่ผมทำงานอยู่ประกาศขอลดงานเดือนพนักงานลงจำนวนมากเพื่อประท้วงประท้วงบริษัทให้พ้นวิกฤต กิจการส่วนตัวด้านเสื้อผ้าก็ได้รับผลกระทบจนต้องหยุดกิจการ ด้วยสภาวะผิดเคืองทำให้ตัดสินใจลาออกมงานใหม่

ผมได้มาทำงานด้านสินค้าที่ธนาคารต่างชาติที่ถือว่าหรูหราแห่งหนึ่ง และผมก็ผลงานดีทำให้ได้รับค่าตอบแทนค่อนข้างสูง เป็นอีกครั้งที่ชีวิตกลับมารุ่งเรือง แต่ความแน่นอนคือความไม่แน่นอน ผมทำงานผ่านไป 1 ปี บริษัทปรับเปลี่ยนนโยบายกะทันหันแบบไม่แจ้งให้พนักงานล่วงหน้า ค่าตอบแทนที่ผมเคยได้รับถูกลดเหลือไม่ถึงครึ่ง นอกจากนี้ระบบใหม่ทำให้ผมทำงานยากขึ้น ผมจึงตัดสินใจลาออกมาและหางานใหม่อีกครั้ง

การหางานครั้งนี้ผมใช้เวลาเลือกค่อนข้างนาน เพราะอายุผมเริ่มเยอะแล้วอยากหางานที่มั่นคง ระหว่างนั้นก็อาศัยเงินที่สะสมเลี้ยงครอบครัว จนกระทั่ง พ.ศ. 2547 เพื่อนแนะนำให้ผมรู้จักบริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัด ผมมาสมัครและได้งานใหม่ที่นี่ ผมเห็นบอร์ดประกาศความสำเร็จภายในฝ่าย มีรูปพนักงานที่มีผลงานดีต่อเนื่อง ได้ค่าตอบแทนดี (ค่าตอบแทนคำนวณตามผลงาน) มีฐานะมั่นคง มีบ้านมีรถกัน ประกอบกับพอเห็นพนักงานในฝ่ายทำงานกันอย่างขะมักเขม้น มีความรับผิดชอบและคู่มือมีความสุข ผมจึงมั่นใจในบริษัท

⁴¹ หัวหน้าทีมพนักงานเก็บเงิน, บริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัด มหาชน

ผมทุ่มเทกับการทำงาน ผมยอมรับว่างานหนัก ทำงานเหนื่อย เจออุปสรรค แต่ก็ไม่เคยรู้สึกท้อ เพราะมีเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือ (ฝ่ายเครดิตมีนโยบายภายใน มุ่งเน้นความสามัคคีและการทำงานเป็นทีม) มีหัวหน้าและซูเปอร์ไวเซอร์คอยดูแล เรื่องระเบียบวินัย จนผมเกิดความเคยชินทำจนกลายเป็นนิสัย

ผมยังมีท่านผู้จัดการคอยสอนว่าชีวิตต้องมีเป้าหมายเพื่อจะได้มีจุดหมายในการทำงาน มีฝ่ายเครดิตที่ปลุกฝังให้รู้จักการให้ การทำบุญ(เมื่อมีงานเกี่ยวข้องกับบำรุงพระพุทธรูปและการทำบุญฝ่ายเครดิตรับเป็นแม่งานเสมอ) การช่วยเหลือคนอื่น (เมื่อพนักงานเจ็บป่วยไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ หัวหน้าและเพื่อนในทีมจะช่วยแบ่งงานไปทำโดยผลงานยังคงเป็นของพนักงานที่ป่วย ทำให้พนักงานที่ป่วยพักรักษาตัวได้อย่างไม่เห็นกังวล)

นอกจากนี้ คณะท่านผู้บริหาร ท่านเข้าใจและเอาใจใส่พนักงานเมื่อมีการปรับเปลี่ยนนโยบายผู้บริหารก็จะประกาศให้พนักงานทราบ และเตรียมความพร้อมของพนักงานก่อนปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน

ทุกวันนี้ผมมีความสุขในการทำงาน ผมทำงานกับบริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัด แล้ว 4 ปี ผมคิดว่า ผมมีคุณภาพชีวิตที่ดี เข้าปีที่ 6 ผมได้เลื่อนเป็นหัวหน้า ตอนนี้ผมอยู่กับเที่ยรสุรัตน์มา 9 ปีแล้ว ผมไม่เคยลา ไม่เคยมาสาย ฐานะของผมตอนนี้ผมเชื่อมั่นว่ามั่นคงแน่นอนแล้ว จากประสบการณ์ที่ผมเคยเชื่อว่าความแน่นอนคือความไม่แน่นอน แต่บริษัท เที่ยรสุรัตน์ จำกัดแห่งนี้ทำให้ผมรู้ว่าความแน่นอนมีจริง ถ้าคุณได้ทำจริง ทำเต็มที่ ผมคิดว่าผมได้มาถูกเวลาแล้ว

ความประทับใจ

สุวรรณ สระประเทศ⁴²

ปัจจุบันฉันทำงานอยู่บริษัท ไทยโตชิบาอุตสาหกรรม จำกัด (TTEI) ตำแหน่ง Staff V3 หรือที่เราเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เจ้าหน้าที่ ระดับวุฒิ ปวช. ฉันเริ่มทำงานที่ TTEI เมื่อปลายปี 2549 ประมาณเดือนพฤศจิกายน ตอนนั้นฉันเข้ามาสมัครเป็นพนักงานฝ่ายผลิต ด้วยวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) และได้มาเข้าทำงานเป็นพนักงานชั่วคราว อยู่ฝ่าย MTL แผนก Press MWO การทำงานวันแรกของฉันนั้นแย่มากๆ เพราะฉันไม่เคยทำงานโรงงานที่มีเครื่องจักรใหญ่แบบนี้มาก่อน อีกทั้งยังต้องยืนปฏิบัติงานทั้งวัน แล้วยังต้องใส่รองเท้าหนัง หรือที่เราคุ้นหูกันว่า "รองเท้าเซฟตี้" ซึ่งรองเท้านี้มีน้ำหนักมากๆ เล่นเอากลับบ้านไปแล้วมีอาการเจ็บขบเลยทีเดียว

วันแรกฉันได้รู้จักกับหัวหน้างานชื่อ คุณธีระยุทธ โนนสกุล ซึ่งเป็นพี่แมน อยู่แผนก Press MWO และเขาก็ได้สอนวิธีการปฏิบัติงาน การสวมใส่อุปกรณ์ PPE ให้ฉันได้มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานและความปลอดภัย และผลงานชิ้นแรกที่ฉันทำก็คือการจัดเรียงชิ้นงานใส่ตะกร้า ซึ่งรุ่นพี่ที่ได้ทำงานนี้อยู่เขาได้สอนวิธีการเรียงชิ้นงานใส่ตะกร้า ซึ่งการทำงานไม่ยากจนเกินไป

จนกระทั่งตอนเย็นฉันกลับบ้านพร้อมเรื่องราวที่อ่อนล้าและขาที่ปวดมากๆ ฉันได้บอกกับพ่อของฉันว่า "ฉันทำงานที่นี่ไม่ไหวแล้ว มันเหนื่อยมากๆ" และเมื่อพ่อของฉันได้ยินที่ฉันบอกก็ได้พูดว่า "หนูลองอดทนทำไปก่อนสัก 1 อาทิตย์ ถ้าไม่ไหวจริงๆ แล้วค่อยลาออก" ฉันเลยลองทำตามที่พ่อบอกและวันรุ่งขึ้นก็ไปทำงานตามปกติ จากนั้นผ่านไป 1 อาทิตย์ ฉันก็รู้สึกชินกับการทำงานที่นี่และเริ่มสนิทกับเพื่อนร่วมงานที่นี่ ทำให้ลืมเรื่องที่เคยจะลาออกไปเลย

จนกระทั่งทำงานผ่านไป 6 เดือน จุดเปลี่ยนของฉันก็เกิดขึ้น เมื่อพี่คนหนึ่งทำงานอยู่ที่ Office MTL ต้องการคนมาช่วยทำงานด้านเอกสารใน Office และทำงาน

ด้านเอกสารของแผนกซ่อมบำรุง MTL และเขาก็ได้มาชักชวนฉันให้ไปทำงานนี้ ฉันคิดว่ามันเป็นโอกาสที่ดี เลยตัดสินใจย้ายแผนกไปลองทำโดยที่ไม่ต้องคิดนานมากนัก และเมื่อได้เรียนรู้งานด้านเอกสารผ่านไป 4 เดือน คุณเฉลิมวุฒิ ซึ่งเป็นหัวหน้างานคนใหม่ของฉัน ก็ได้ปรับให้ฉันเป็นพนักงานประจำ ฉันรู้สึกดีใจมาก และได้ทำงานที่ Office MTL มาเรื่อยๆจนถึงปัจจุบัน

การทำงานที่ Office MTL ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีมากๆ เพราะฉันได้เรียนรู้การทำงานด้านเอกสารมากขึ้น ได้เรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มากขึ้น และที่สำคัญได้รู้จักพี่ๆในออฟฟิศมากขึ้นด้วย ฉันปฏิบัติงานที่นี่ด้วยความสนุก เพราะงานด้านเอกสาร ISO มีเรื่องทำให้เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา จากนั้นฉันก็ได้ตัดสินใจไปเรียนต่อเพิ่มเติมที่ โรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พาณิชย์การ หรือปัจจุบันคือวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ โดยเรียนด้านสาขาการตลาด ระดับ ปวช. หลักสูตร 3 ปี เรียนเฉพาะวันอาทิตย์เต็มวัน เพียงอาทิตย์ละ 1 วัน ผ่านไป 3 ปี ฉันได้พักเพียรเรียนจบระดับ ปวช. คุณเอนก นาคกุลบุตร หัวหน้างานของฉันก็ได้ปรับตำแหน่งให้ฉันเป็น Staff V3 และได้รับเป็นเงินเดือน ฉันดีใจมากและคิดว่าทุกอย่างที่ผ่านมา ที่ฉันได้ทำไปมันไม่สูญเปล่า แต่มันสามารถเป็นแรงผลักดันให้ฉันได้กระทำการต่างๆ ที่ดีขึ้น

การทำงานที่ TTEI ทำให้ฉันได้เรียนรู้อะไรหลายๆอย่าง และได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่บริษัทจัดขึ้น เช่น กิจกรรมการปลูกป่า กิจกรรมการทำความสะอาดถนนวันพ่อ กิจกรรมทำบุญ 9 วัด ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ฉันได้เข้าร่วมทำกิจกรรมทุกปี เพราะฉันมีความสุขมากที่ได้ร่วมทำกิจกรรมกับบริษัท อีกทั้งยังได้ใกล้ชิดกับผู้บริหารที่ให้ความเป็นกันเองและไม่ถือตัวกับพนักงาน อีกทั้งยังได้รู้จักกับเพื่อนร่วมงานต่างแผนกอีกด้วย

ชีวิตใหม่ สร้างสุข

อภิชัย พานานา⁴³

ในความรู้สึกของผม ความสุขในการทำงานนั้นเริ่มมาจากความเป็นกันเองของผู้บริหารระดับสูงทุกท่าน เป็นกันเองกับพนักงานทุกคน คุยกับพนักงานด้วยความเอ็นดู ทำให้เราไม่รู้สึกเกร็งเวลาที่ได้เจอท่าน

มีหลายกิจกรรมในบริษัทที่ผมประทับใจ เช่น การเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมเมื่อปี 54 ซึ่งได้มีโอกาสไปช่วย 2 – 3 ครั้ง ที่กรุงเทพฯ ครั้งหนึ่ง ส่วนที่เหลือเป็นนอกเขตกรุงเทพฯ ซึ่งบริษัทของเราได้รับผลกระทบนิดหน่อย แม้ไม่โดนน้ำท่วม แต่เราก็ยินดีที่จะแสดงน้ำใจให้แก่ผู้อื่น

กิจกรรมต่อมา คือ การปฏิบัติธรรม ผมเคยเข้าร่วมกิจกรรมนี้ 2 ครั้ง ครั้งแรกไปเมื่อสี่ห้าปีที่แล้ว ที่บ้านไรวอ อำเภอสรรพยา เมื่อไปร่วมกิจกรรมนี้แล้วได้หลายอย่าง กล่าวคือ เมื่อก่อนผมเป็นคนกินเหล้า สูบบุหรี่ แต่หลังเข้าร่วมกิจกรรมปฏิบัติธรรมแล้วก็คิดได้และเลิกทุกอย่าง จนกระทั่งทุกวันนี้ผมก็ไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่เลย หลังจากที่เลิกเหล้าเลิกบุหรี่ได้ ไม่ได้ออกไปเที่ยวกินเหล้ากับเพื่อนๆ หรือไปเท่าที่จำเป็น ก็ทำให้มีเงินเหลือใช้มากขึ้น และตระหนักได้ว่าเรื่องไหนควรจะใช้จ่าย เรื่องไหนไม่ควรจ่าย นอกจากข้อคิดข้างต้นนี้ ยังมีเรื่องการทำสมาธิ ซึ่งแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ก็ทำให้ได้หยุดคิดถึงเรื่องภายนอก มีจิตใจสงบ มีสมาธิและมีพลังในการทำงาน ส่วนจะมีมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับความตั้งใจและพื้นฐานเดิมของแต่ละบุคคล

กิจกรรมวันแม่เป็นอีกกิจกรรมที่ผมมีความสุขเมื่อได้เข้าร่วม ในวันนั้นผมได้เขียนจดหมายถึงแม่ และตั้งปณิธานไว้ว่าจะเป็นคนดีของแม่ เลิกการพนัน อดายมุข

และไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดทุกอย่าง และไม่เชื่อว่าผมจะทำเฉพาะช่วงเข้าพรรษาเท่านั้น แต่จะทำตลอดชีวิตผม พอแม่ได้รับจดหมาย แม่ก็บอกว่าดีใจที่ผมทำได้ กิจกรรมนี้ได้ช่วยให้ผมกล้าทำในสิ่งที่ดี ทั้งต่อตัวเองและคนที่รักผม

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีกหลายกิจกรรม เช่น โครงการทุนพัฒนาบ้านเกิด ซึ่งผมเคยของบประมาณไปพัฒนาบ้านเกิด 2 ครั้ง และมีกิจกรรมฝึกวินัย ทำให้มีระเบียบวินัยในตัวเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ หลักสูตรเติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน เป็นอีกกิจกรรมที่ทำให้รู้สึกดีที่ให้คนไม่รู้จักกันมาเรื่องราวของตนเองให้ผู้อื่นฟัง ทำให้เรารู้ว่ามีคนที่แ่กกว่าเรา และวิทยากรยังได้แนะนำวิธีการดำเนินชีวิตให้กับทุกคนที่เข้ามาร่วมกิจกรรมด้วย ซึ่งเป็นแนวทางที่ทำให้ชีวิตของผู้ที่นำไปปรับใช้ในชีวิตดีขึ้นได้

ความสุขของผมนั้นอาจมาจากกิจกรรมต่างๆ มากมาย แต่ความสุขที่น่าภาคภูมิใจที่สุด คือ การสร้างคุณค่าให้กับตัวเอง คังเช่น การปฏิบัติธรรม ซึ่งสามารถเปลี่ยนชีวิตของผมได้ จนกลายเป็นคนที่ไม่ดื่มเหล้าไม่สูบบุหรี่ หลักสูตรเติมพลังใจให้คุณค่าแก่กัน ก็ทำให้ผมรู้ว่าผมไม่ได้แ่กที่สุด ยังมีอีกหลายคนที่มีชีวิตที่ลำบากกว่าผม และผมยังสามารถเติมกำลังใจให้คนอื่นได้ด้วย อย่างไรก็ตาม ความสุขทั้งหมดทั้งมวลนี้ ต้องขอขอบคุณบริษัทแห่งนี้ที่ได้ "ให้" แก่พนักงานทุกคน รวมทั้งผมด้วย และทำให้ชีวิตของผมดีขึ้น ถ้าหากไม่ได้ที่นี่ ผมอาจยังเป็นคนเดิมที่ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ รวมถึงคิดว่าชีวิตของผมไม่อะไรดีเลย แต่ในวันนี้ผมสามารถเลิกเหล้าเลิกบุหรี่ได้ รู้ว่าชีวิตของผมมีคุณค่า รู้สึกภูมิใจในตนเอง และผมก็มีความสุขในชีวิตใหม่ที่ผมเป็นเช่นทุกวันนี้

⁴³ พนักงานแผนก Engineering Automation, บริษัท เอเซียพีริซัน

แบ่งสรรปันสุข

อุทัยวรรณ สุวโน⁴⁴

ความสุขในการทำงานเป็นสิ่งที่หาได้ไม่ยากแต่ก็ไม่อยากนึก เนื่องจาก สถานที่เพื่อนร่วมงาน หรือสิ่งแวดล้อม ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ทุกคนมี "ความสุขในการทำงาน" ทั้งสิ้น

มนุษย์ทุกคนต้องทำงาน คิฉันก็เป็นคนหนึ่งทำงานเพื่อตนเองและครอบครัว คิฉันเริ่มทำงานที่โรงพยาบาลนครธนตั้งแต่ปี 2538 ซึ่งเป็นโรงพยาบาลแห่งที่สอง แต่คิฉันก็ไม่คิดจะเปลี่ยนที่ทำงานอีก บางคนทำงานเพื่อต้องการเงินเดือนสูงๆ ซึ่งก็ไม่ผิดที่เขาใครจะคิดเช่นนั้น ส่วนคิฉันเปลี่ยนงานมาเพื่อต้องการหาความมั่นคงให้ชีวิตและไม่ไกลจากบ้าน ตอนที่สมัครเข้ามานั้นโรงพยาบาลแห่งนี้เพิ่งก่อตั้ง คิฉันจึงรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของที่นี่ ได้เป็นฟันเฟืองตัวเล็กๆ ที่มีส่วนช่วยให้เครื่องจักรดำเนินไปได้

แม้เงินเดือนจะไม่สูงนักสำหรับวุฒิปริญญาตรีกับโรงพยาบาลที่เพิ่งก่อตั้ง แต่พอได้เริ่มปฏิบัติงานวันแรกก็ได้พบเพื่อนๆ และผู้บริหารที่จิตใจดี คิดดี คิฉันต้องทำความสะอาดโรงพยาบาล เดินแจกใบปลิวในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้คนในชุมชนรู้จักโรงพยาบาลของเรา คิฉันนั่งรถไปพร้อมกับผู้บริหาร พอกลับมาถึงโรงพยาบาลก็ทานอาหารร่วมกันโดยไม่แบ่งแยก คิฉันได้เจอเพื่อนๆ ที่น่ารักจริงใจ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับองค์กร ที่สำคัญยังให้คำปรึกษากันได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องงาน นอกจากนี้ คิฉันได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่างที่นี่ ทั้งความรู้ทางด้านวิชาการ ซึ่งการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นจะต้องฝึกฝนตนเองให้เป็นคนเก่งมากขึ้น โรงพยาบาลยังเปิดโอกาสให้พนักงานเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับตนเอง คนรอบข้างและองค์กร

⁴⁴ แผนกบัญชี, โรงพยาบาลนครธน

เมื่อต้นปี 2554 ปีศาจของคิฉันป่วยด้วยโรคมะเร็งซึ่งไม่คิดว่าจะหายได้ เนื่องจากไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง กว่าจะได้พบแพทย์ และรอฟังผลก็ใช้เวลาเกือบ 3 เดือน และหากต้องรับการผ่าตัดจะได้คิวตอนปลายปี ซึ่งกว่าจะถึงตอนนั้นปีศาจของคิฉันคงไม่ไหวแน่ๆ เพราะตอนนั้นอาการของท่านเริ่มแย่มากแล้ว แม้ขยับตัวเพียงเล็กน้อยก็รู้สึกปวดมากๆ

แต่เป็นโชคดียิ่งของคิฉันที่ทำงานโรงพยาบาลนครธน คิฉันจึงตัดสินใจไปปรึกษากับผู้บริหาร ท่านโทรติดต่อกับผู้บริหารอีกท่านหนึ่งซึ่งทำงานประจำที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง และให้ปีศาจของคิฉันไปตรวจที่นั่นได้เลย ท่านยังกรุณาให้แพทย์ที่เป็นลูกศิษย์มาคอยดูแลเพราะกลัวว่าจะล่าช้าและไม่สะดวก

วันต่อมาเมื่อคิฉันพาบิดาไปที่โรงพยาบาลแห่งนั้น ก็ได้ตรวจร่างกายและได้รับการผ่าตัดทันที ซึ่งแพทย์บอกว่าถ้ามาช้ากว่านี้อาจจะเสียชีวิตได้เพราะปีศาจของคิฉันเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวแบบเฉียบพลัน และทุกวันนี้คุณหมอบอกว่าปีศาจของคิฉันมีโอกาสรอดได้แค่ต้องไปพบแพทย์อยู่เรื่อยๆ ส่วนมารคาก็ได้ผ่าตัดข้อเท้าเสื่อมที่โรงพยาบาลนี้ ซึ่งท่านผู้บริหารที่เป็นแพทย์ที่นี้ทำการผ่าตัดด้วยตัวเอง ทราบภายหลังว่าคนไข้ของท่านเยอะมาก จากนั้นท่านได้นัดให้มาติดตามผลการรักษาที่โรงพยาบาลนครธนเพื่อให้มารคาและคิฉันไม่ต้องเดินทางไกล ส่วนเพื่อนร่วมงานและหัวหน้างานก็ให้กำลังใจตลอด ไปเยี่ยมทั้งบิดาและมารคาที่บ้าน มีจดหมายอวยพรให้ทั้งสองคนหายเร็วๆ ทำให้ท่านมีกำลังใจมากขึ้น

สิ่งที่คิฉันมีความสุขมากอีกประการ คือ ได้มีโอกาสทำบุญในวันสำคัญต่างๆ ซึ่งโรงพยาบาลของเราก็มีการทำบุญให้กับผู้เสียชีวิตเพื่อท่านเหล่านั้นไปสู่สุคติ และให้ผู้ป่วยที่มารักษาที่นี่มีสุขภาพแข็งแรงขึ้นจะได้กลับไปอยู่กับครอบครัว นอกจากทำบุญใหญ่ของโรงพยาบาลที่จัดขึ้นทุกๆ ปีแล้ว ทุกวันจันทร์ – สุกร์ ตั้งแต่เวลา 12.30 – 13.00 น. จะมีการสวดมนต์โดยผู้บริหารเป็นผู้นำสวดมนต์และนั่งสมาธิ

คิฉันตัดสินใจไม่ผิดที่เข้ามาทำงานที่นี่และไม่คิดจะย้ายไปไหน อย่างที่คิฉันบอกว่าความสุขนั้นเกิดขึ้นได้ไม่ยาก เพราะอยู่ที่ใจของเราเอง หากเราคิดบวก มองโลกในแง่บวก ก็จะทำให้เราเป็นคนจิตใจดี สุขภาพจิตแจ่มใส แต่ก็มีมีความสุขแล้ว คิฉันได้เรียนรู้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่างจากองค์กรนี้ และที่นี้ก็เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง คิฉันจึงตั้งปณิธานว่าจะตอบแทนองค์กรนี้ด้วยความรัก ความภักดีและให้ความร่วมมือกับองค์กรตลอดไป ให้สมกับความรักความเอื้ออาทรที่องค์กรมีให้กับบุคลากรตลอดไป จุดมุ่งหมายในชีวิตของเราทุกคนคือการทำงานอย่างมีความสุข และคิฉันมีความสุขมากที่ได้ทำงานร่วมกับโรงพยาบาลนครธน

ประสบการณ์อันมีสุข

เวริต พวงภาคีศิริ

องค์กรแห่งความสุขไม่ได้หมายความว่าต้องให้ความสุขกับพนักงานในองค์กรเพียงอย่างเดียว แต่สิ่งสำคัญกว่านั้น คือ องค์กรต้องให้ความสุขกับลูกค้าให้ความพอใจกับผู้ถือหุ้น และต้องให้รอยยิ้มกับสังคม

ผมเคยทำงานในบริษัทยักษ์ใหญ่ที่โตเกียว เป็นบริษัทสร้างระบบและซอฟต์แวร์การซื้อขายหุ้นให้แก่บริษัทหลักทรัพย์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น และเป็นบริษัทที่ติดอันดับจ่ายค่าตอบแทนมาก 1 ใน 20 ของญี่ปุ่นมากกว่า 10 ปีซ้อน อย่างไรก็ตามผมเชื่อมั่นว่า องค์กรแห่งความสุขไม่ได้อยู่ที่ตัวเงิน แต่มันเกิดจากการได้มอบความสุขให้กับทีมงานของเรา ลูกค้า ผู้ถือหุ้นและสังคมต่างหาก

ผมเชื่อว่า สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่าความสุขในองค์กรมาจาก 3 สิ่งนี้ จะขาดอย่างใดอย่าง 1 ไม่ได้ แต่ก็ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่านี้

หนึ่ง องค์กรต้องดึงจุดแข็งของคนในองค์กรออกมาให้ได้

สอง องค์กรต้องเคารพ ฟังเสียงของคนในองค์กรและผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรอย่างจริงจัง

สาม นี่อาจเป็นข้อที่ยากที่สุด และสำคัญที่สุด นั่นคือ ความจริงใจและกำลังใจในองค์กร

การดึงจุดแข็งของคนในองค์กร

วิธีเดียวที่จะทำให้องค์กรมอบความสุขให้กับลูกค้าได้ถึงขีดสุด พร้อมทั้งยังทำให้คนในองค์กรมีความสุขคือ การวางคนให้ถูกกับงาน ไม่ว่าจะองค์กรจะจ่ายค่า

ตอบแทนมากเพียงไหน แต่ถ้าปล่อยให้พนักงานทำงานที่ไม่ถนัดหรือไม่ชอบ เป็นเวลาเกินหกเดือน... แน่ใจว่าพนักงานคนนั้นจะลาออกไป เหตุผลเพราะองค์กรได้ทำลายทั้งกำลังใจและความสุขของพนักงานจนหมดสิ้น

องค์กรกว่าครึ่งก่อนโลก พยายามจัดอบรมและสัมมนาเพื่อปรับปรุงจุดค้อยของพนักงานให้กลายเป็นจุดธรรมดา ซึ่งจริงๆ แล้วผมเชื่อว่าไม่ได้เกิดประโยชน์เลย เพราะไม่มีใครมีความสุขถ้าได้ทำงานที่เขาารู้สึกเฉยๆ

ผู้บริหารระดับสูงของประเทศญี่ปุ่นหลายคนมีความคิดว่า การจับผิดและหาจุดอ่อนของพนักงาน มีแต่ทำให้ทุกอย่างแย่ลง ดังนั้นการรู้จุดอ่อนของพนักงานน้อยเท่าไรก็เป็นการดีเท่านั้น แต่สิ่งที่ควรรู้คือ จุดแข็งและสิ่งที่พนักงานทำได้มากกว่า

คนเกินล้านในองค์กรเชื่อมั่นว่า พวกเขาารู้ดีว่าอะไรคือจุดแข็งของตัวเอง แต่หนึ่งในหัวหน้าที่ผมรักและเคารพที่สุดกลับบอกว่า "มีมนุษย์ไม่กี่คนที่รู้และเข้าใจจุดแข็งที่แท้จริงของตัวเอง เพราะไม่อย่างนั้นคนกว่าครึ่งก่อนโลกคงไม่พบว่า ไม่ชอบงานที่ตัวเองทำอยู่"

วิธีง่ายๆ และอาจเป็นวิธีเดียวที่จะสัมผัสถึงจุดเด่นของเราอย่างแท้จริงคือให้ลองตั้งหรือให้เป้าหมายในการทำงานที่ทำหลายๆ และเป็นรูปธรรมแก่ตนเองหรือพนักงาน เช่น ในปีนี้จะเขียนเอกสารส่งให้หัวหน้าอย่างน้อย 60 ชิ้น จะจัดอบรมภายในองค์กร 20 หลักสูตร หรือจะสอบประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญทางเน็ตเวิร์กแล้วเมื่อผ่านไป 9-12 เดือน จึงทบทวนว่า ตัวเราหรือพนักงานคนที่ได้รับมอบหมายงาน ทำอะไรสำเร็จไปบ้าง

เสียงเล็กๆ จากพลังเล็กๆ

องค์กรควรเคารพและรับฟังเสียงของคนในองค์กร ถึงแม้จะเป็นเสียงที่เล็กแคไหนก็ตาม เพื่อนที่ผมรักที่สุดคนหนึ่งได้รับข้อเสนอจากลูกค้าขนาดใหญ่ เขาพยายามเกลี้ยเก็นที่จะดันโปรเจกต์นี้ให้สำเร็จให้ได้ แน่ใจขอเสนอที่ยิ่งใหญ่ยอมมาพร้อมภาระและเงื่อนไฉที่ซับซ้อน มีหน่วยงานที่ต้องมีงานเพิ่มเพราะโปรเจกต์นี้เป็นสิบทีม เขาโดนกดดันมากมาย หาวว่าคุยกับลูกค้าไม่รู้เรื่องบ้าง โคนหาว่าไปเองงานอะไรก็ไม่รู้มาสร้างความเดือดร้อนให้องค์กร บางคนค่าไปถึงว่า จะหมกนอนาคตั้งแต่เป็นเด็ก

ผมคิดเสมอมาว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญรวมถึงนวัตกรรมขององค์กร ต้องอาศัยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ เหล่าเด็กน้อยที่ถึงแม้จะพูดอะไรเท่าๆ ออกมาด้วยความคิดอันสร้างสรรค์ และความปรารถนาที่จะอยากพัฒนาองค์กร ด้วยเจตนาเดียวกับผู้บริหารแท้ๆ ก็ไม่มีประโยชน์

ผมพูดกับเขาบ่อยๆ ว่า ถ้าเขาเป็นประธานบริษัทอันทรงพลัง เขาคงไม่โดน
กลั่นแกล้งแบบนี้ เขาจะไม่ต้องมาเสียน้ำตาที่อุปสรรคทางการเมืองเช่นนี้เลย

เพื่อนคนนั้นลงไปคลุกคลีกับทุกฝ่าย เอกสารคู่มือปฏิบัติงาน เขาตรวจเอกสาร
กับยี่สิบห้าทีมที่ร่วมทำกับเขาระดับบรรทัดต่อบรรทัด คุยกับทุกคน และสร้างเอกสารที่
เกี่ยวข้องมหาศาล ผมมั่นใจว่าแค่โปรเจกต์นี้ ถ้าเอาเอกสารที่เพื่อนของผมทำมาซึ่งรวม
กัน มันจะหนักกว่าตัวเขาซะอีก

ผมจะไม่บอกผลของโปรเจกต์นี้ว่าจบยังไง เพราะมันเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและยาว
เกินกว่าที่ผมจะเล่าได้ เพราะวันที่ผมออกจากบริษัท การต่อสู้ของเพื่อนคนนี้ยังไม่จบ
แต่เขาเป็นคนที่ทำให้ผมเปลี่ยนความคิด... ผมซัดเชื้อแล้วว่า

นวัตกรรมอาจไม่ได้ต้องจากพลังอำนาจอันมหาศาลเสมอไป พลังเล็กๆที่
เกิดจากความจริงใจ สิ่งเล็กๆที่มาจากความหวังดีต่อองค์กรอย่างบริสุทธิ์ใจที่มาพร้อม
กับเหตุผลโดยปราศจากอคติ สิ่งเหล่านี้หรือเปล่าที่จะทำให้เรานำความสุข และการ
เปลี่ยนแปลงมาสู่องค์กรของเรา

ความจริงจากใจ และกำลังใจ

ท้ายที่สุด นี่คือองค์ประกอบที่อาจจะสำคัญและหาได้ยากที่สุด เพื่อจะนำไปสู่
ความสุขในองค์กร สิ่งหนึ่งที่พวกเราจำเป็นต้องยอมรับถึงแม้เราจะไม่อยากจะยอมรับ
ก็ตาม ว่าองค์กรในที่ทำงาน เป็นสถานที่ที่รวมเหล่าคนต่างความคิด เหล่าคนต่าง
สถาบัน เหล่าคนที่จะต้องไปด้วยความขัดแย้งมาพบกัน แต่คนที่จะก้าวขึ้นเป็นแนวหน้า
ขององค์กรกลับมีเพียงแค่เศษเสี้ยวของทั้งหมด คงนั้นจึงไม่แปลกเลยที่ในองค์กรจะมี
เรื่องของการปกปิด การหวังร้ายหรือการขัดผลประโยชน์

ปีเตอร์ แครกเกอร์ บิดาแห่งการบริหารองค์กร เคยกล่าวไว้ว่า ความสามารถ
ในการควบคุมคน การสร้างเอกสาร การสัมภาษณ์งาน ล้วนเป็นคุณสมบัติที่ฝึกฝนได้
เพื่อไปสู่การเป็นผู้บริหารที่ดี แต่แค่นี้ยังไม่พอ สิ่งสำคัญที่สุดของการบริหารองค์กรคือ
ความจริงใจต่างหาก

ในเรื่องสุดท้ายนี้ ผมขอพูดถึงช่วงเวลาที่ยังอยู่ในความทรงจำของผมจนถึง
วันนี้ และจะอยู่ตลอดไป

วันที่ 11 มีนาคม ปี2011 เกิดแผ่นดินไหวครั้งประวัติศาสตร์กว่า 8.9 ริคเตอร์
คลื่นยักษ์ซึนามิโจมตีญี่ปุ่น พร้อมทั้งเหตุการณ์โรงงานไฟฟ้าปรมาณูระเบิดแผ่นดิน
ที่สั่นไหว สั่นสะท้านไปถึงตลาดหุ้นนิเคอิ แต่จะมีซักกี่คนรู้ล่ะ ว่านอกจากตลาดหุ้นที่
โหลครูดอย่างไม่หยุด ระบบและซอฟต์แวร์ที่สนับสนุนการซื้อขายหลักทรัพย์ของนิเคอิ
ก็พบกับความเลวร้ายไม่แพ้กัน ปัญหาไฟฟ้าดับ อุปกรณ์สื่อสารที่เสียหาย รวมทั้งแผ่นดิน
ไหว After Shock ที่ยังคงตามมาไม่ต่ำกว่าสองร้อยครั้งต่อวัน มันทำให้บริษัทของเราถดถอย

มาก... บริษัทของเราและระบบการซื้อขายหุ้นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น ถ้าระบบ
ของเราพังในช่วงเวลานี้ นอกจากเราจะทำร้ายลูกค้าแล้ว เรายังทำลายความเชื่อมั่น
ของประเทศญี่ปุ่นในสายตาต่างชาติด้วย

หัวหน้าแผนกของผม ไม่ต้องการให้ระบบล่มหรือมีปัญหา จึงขอให้พวกเรา
ที่ควบคุม server แต่ละส่วน ไปประจำการตาม ศูนย์เก็บข้อมูลหรือตัวบริษัท วางเวร
เต็ม 24 ชั่วโมง ในนาที่นั่นมันคือความโหดร้าย พวกเรายังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าแต่ละวันที่ออก
จากบ้าน เราจะได้กลับบ้านได้ไหม หัวหน้าแผนกเข้าใจเรื่องนี้ดี เขาเมล์ขอร้องกับพวก
เราตรงๆ แต่ในตอนท้ายของเมลล์ ข้อความสามประโยคสุดท้าย ที่ออกมาจากใจของ
หัวหน้า ทำให้ผมรู้สึกเหมือนโดนอะไรแทงเข้าไปที่หัวใจ และมันทำให้ผมจะไม่ลืมเรื่อง
นี้ตลอดชีวิต

หากพรุ่งนี้ เราเลือกที่จะเป็นคนรอยกับคนจนได้ คงไม่ต้องถามว่าพวกเรา
อยากเลือกอะไร แต่สิ่งที่สำคัญคือ พรุ่งนี้เราเลือกไม่ได้

หากพรุ่งนี้ เราเลือกที่จะเป็นคนหน้าตาดี กับหน้าตาแย่ได้ คงไม่ต้องถามว่า
พวกเราอยากเลือกอะไร แต่สิ่งที่สำคัญคือ พรุ่งนี้เราเลือกไม่ได้

แต่หากพรุ่งนี้ เราเลือกได้ที่จะเป็นคนมีความรับผิดชอบ กับไม่รับผิดชอบ
คำถามไม่ได้อยู่ที่เราอยากเลือกอะไร แต่สิ่งสำคัญคือ พรุ่งนี้เราเลือกได้

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นผ่านพ้นไป พวกเราไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้กันมากมาย
แต่ผมและผมเองเพื่อนทุกคนมีความสุข เราจิตใจที่ระบบของเราไม่หยุดชะงักเลยตลอด
ช่วงเวลาวิกฤตนั้น เราจิตใจที่ได้รับคำชมจากลูกค้า เราภูมิใจที่เราได้ให้รอยยิ้มกับสังคม
นี่เป็นนาที่ที่ทำให้ผมรู้สึกได้ว่า ผมอยู่ในองค์กรที่มีความสุข

แบ่งกัน คือ ปันสุข

สุภามาศ จงกลวานิชสุข เฟียส⁴⁵

แค่แบ่งปัน นั่นก็หมายถึงความสุขแล้วใช่ไหมคะ?

ฉันทำงานที่บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ครบปีที่ 8 แล้ว ตั้งแต่ก้าวเข้ามาที่นี่โดยเริ่มงานที่แผนกระบบข้อมูล ซึ่งบริษัทฯ นี้ High technology สุดๆ ทุกอย่างอยู่ในระบบ มีโปรแกรมมากมายที่สนับสนุนรองรับการทำงานเพื่อให้เราทำงานง่ายขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งใหม่ที่เราจะต้องเรียนรู้ แม้ในแผนกจะมีสมาชิกอยู่จำนวนไม่น้อย แต่ด้วยความที่เราอยู่กับแบบฟู้ๆ น้องๆ คอยช่วยเหลือกันเสมอ ถ้าคิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโปรแกรมจะคอยปรึกษาพี่ตี๋ (วันชัย โสภภเมฆคารา) พี่ตี๋จะคอยช่วยเหลือทุกอย่างตลอดเวลาแบบอย่างเป็นมิตร นอกเหนือจากเรื่องงานแล้ว พี่ตี๋ยังให้คำแนะนำในเรื่องการดำรงชีวิตอยู่ในบริษัท รวมถึงเรื่องส่วนตัวต่างๆ เช่น การเก็บออมเงินที่พี่ตี๋ปฏิบัติอยู่ ทำให้เรารู้วิธีการออมที่ถูกต้อง ทุกวันนี้มีเงินเก็บได้เพราะพี่ชายที่แสนดีท่านนี้ เรามีอะไรมักจะปรึกษากันหรือกันทุกเรื่อง จนบางครั้ง เราเองคิดว่าพี่ตี๋สนิทกับเรามากกว่าพี่ชายแท้ๆ ของเราด้วยซ้ำ

เนื่องจากบริษัทฯ เราใหญ่ ทำให้เรามีโอกาสที่จะได้โยกย้ายงาน เพื่อที่จะเรียนรู้งาน และเพิ่มเติมในสิ่งที่เราไม่รู้ ได้มีโอกาสย้ายไปอยู่แผนกสวัสดิการและพนักงานสัมพันธ์ ซึ่งลักษณะงานจะแตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง งานเดิมจะอยู่กับคอมพิวเตอร์ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพนักงาน แต่อยู่แผนกสวัสดิการได้ปฏิสัมพันธ์กับ

พนักงานโดยตรง ได้คอยช่วยเหลือพนักงาน ทำให้สนุกกับการทำงานมากขึ้น

นอกจากได้ปฏิสัมพันธ์ภายในบริษัทฯ แล้วยังได้รับมอบหมายให้ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก โดยเป็นตัวแทนบริษัทฯ เข้าร่วมประชุมกับสมาคมผู้ค้าปลีก จะมีฝ่ายบุคคลหรือ HR ของบริษัทค้าปลีกอื่นๆ มาร่วมแบ่งปันข้อมูลด้านการบริหารงานบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน สวัสดิการ กฎหมายแรงงาน บุคคล มีอะไรที่ท้าทายให้ทำเยอะมาก

ฉันได้รับการสนับสนุนที่ดีจากหัวหน้างาน คุณกรณิศ อนุสุนทรกิจ และคุณสมชาย คงกะพันธ์ ที่มองเห็นถึงศักยภาพในตัวเราและดึงศักยภาพนั้นออกมาใช้ (put the right man in the right job) ทำให้เรารู้สึกว่าตัวเราเองมีความสามารถขนาดนี้เลยเหรอ มอบหมายงานให้ทำ พร้อมสนับสนุนและให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ผลักดันให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รับฟังความคิดเห็นแบบตรงไปตรงมา เราสามารถพูดและคุยเรื่องงานได้แบบตรงๆ ไม่ต้อง อ้อมค้อม ตรงประเด็น ถกเถียงเรื่องงาน ต่อให้รุนแรงแค่ไหน ทุกอย่างคือ จบ ณ ตรงนั้น ไม่มีมาคะจิดคะจวงใจกัน ภายหลัง ความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างานและลูกน้องยังเหมือนเดิม

บุคคลอีกท่านท่าน คือ ผู้บริหารเบอร์ 1 ของสำนักทรัพยากรบุคคล ผู้ที่มีลูก (น้อง) เป็นร้อยๆ คน พร่ำสอนให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี สิ่งที่คุณเล็ก ลาวณิชย์ เตียงหงษากุล คอยพร่ำสอน และให้แนวคิดนั้น เป็นสิ่งที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นนิทานต่างๆ ที่พี่เล็กเป็นเล่า เล่าได้สนุกและน่าฟังเหมือนเราได้อ่านหนังสือเล่มนั้นๆ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้ฟังสามารถจินตนาการภาพได้ น้ำเสียงและความจำที่เป็นเลิศของพี่เล็ก ไม่ว่าจะตัวละครจะมีชื่อยากแค่ไหน พี่เล็กก็จะพูดได้อย่างแม่นยำ

ชีวิตทำงานไม่ได้มีแค่ 4 ท่าน ที่กล่าวมาข้างต้นเท่านั้น ยังมีเพื่อนร่วมงานท่านอื่นๆ ที่เราสนิทสนม เช่น คุณสุทิศา ภูวิศคุณากร (พี่เบนซ์) คุณนงค์ลักษณ์ ประสพสุข (น้องลักษณ์) คุณจุฑามาศ เกตุอุดม (น้องตาล) คุณนัฐวรา เทพเรณู (น้องนัท) คุณอรุณรัตน์ ชินวิรัตน์ชัย (พี่เล็ก) และคุณชด คล้ายสอน ที่เราปรึกษาหารือกันทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว

แค่ได้เกิดมาบนโลกใบนี้ก็ถือว่าโชคดีที่สุดแล้ว แต่การที่เราได้ส่งมอบการทำงานที่ดีทำให้ชีวิตที่เกิดขึ้นนี้โชคดีมากขึ้น ทำให้เรามีครอบครัวอีกหนึ่งครอบครัวที่เราให้ความรักความห่วงใย จริงใจต่อกันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นทุกข์หรือสุข เราจะแบ่งปันซึ่งกันและกัน

⁴⁵ เจ้าหน้าที่อาวุโสสวัสดิการฯ (ผช.) แผนกสวัสดิการและพนักงานสัมพันธ์ สำนักทรัพยากรบุคคล , บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

KTC ส่งต่อความสงบ ถึงคนในครอบครัว

ณัฐนพิน วัชรพงศ์⁴⁶

ตลอดระยะเวลาเกือบ 2 ปีที่ดิฉันได้ร่วมงานกับบริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTC) ดิฉันมีความสุขและความประทับใจมากมาย นับตั้งแต่ครั้งแรกที่ดิฉันไปสมัครเข้าทำงานร่วมกับ KTC ความประทับใจครั้งแรกที่ได้พบคือ บรรยากาศของสำนักงานที่ดูทันสมัย สบาย ปลอดภัยและเรียบง่าย พนักงานเป็นกันเอง ซึ่งแตกต่างกับที่ได้คิดไว้ในตอนแรก ที่คาดไว้ว่า KTC คงจะเหมือนกับสำนักงานอื่นๆ ทั่วไป เมื่อเข้าไปสัมผัสสัมผัสความดีใจที่ดิฉันเคยมีก็ผ่อนคลายลง เมื่อได้พบกับผู้สัมภาษณ์ที่ใจดี เป็นกันเอง และมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ดิฉันได้เฝ้ารอด้วยความคาดหวังว่าจะได้รับคัดเลือกให้ร่วมงานกับบริษัทที่เป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วกัน

และแล้วสิ่งที่ดิฉันคาดหวังไว้ก็เป็นความจริง เมื่อ KTC ติดต่อมาให้ดิฉันเข้าร่วมงานกับบริษัทและให้เข้ามาอบรมขั้นตอนการทำงาน ไม่เพียงแต่ดิฉันที่มีความรู้สึกมีความสุขและดีใจ แต่รวมถึงคุณพ่อคุณแม่ และน้องสาวของดิฉัน ก็ภาคภูมิใจและประทับใจเป็นอย่างมาก

เมื่อถึงวันที่เข้าร่วมงานเป็นวันแรก มีพี่ๆ ที่สาขาคอยช่วยเหลือในสิ่งที่ดิฉันไม่ทราบ เนื่องจากดิฉันยังศึกษาอยู่ระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนค่อนข้างหนัก ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำงานเท่าไรนัก โดยเฉพาะช่วงสอบที่ทำให้ดิฉันเว้นช่วงการทำงาน และเป็นอุปสรรคที่ทำให้ดิฉันเรียนรู้ได้ช้า บางครั้งอาจลืมนขั้นตอนการทำงานบางส่วน อย่างไรก็ตาม

ก็ตามพี่ๆ ที่สาขาได้ช่วยเหลือ โดยให้คำแนะนำและคำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา ทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อีกความภาคภูมิใจหนึ่งคือ เมื่อได้บริการลูกค้าในยามที่ลูกค้ามีปัญหา ทุกครั้งที่ได้รับคำขอบคุณจากลูกค้าทำให้ดิฉันมีพลังในการทำงานต่อไป ประสบการณ์และคุณค่าที่ได้รับจากการทำงานที่ KTC ไม่สามารถหาได้จากที่ใดในช่วงเวลาของการเป็นนักศึกษา

เงินเดือนเดือนแรกของการทำงานถือเป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของดิฉัน ดิฉันมีความรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างมากและอยากให้คนในครอบครัวได้รับรู้ถึงความรู้สึกในครั้งนี้ จึงชวนคุณพ่อคุณแม่และน้องสาวที่คอยให้กำลังใจในการทำงานตลอดมา ไปรับประทานอาหารที่ร้านโปรด โดยที่ดิฉันได้ใช้เงินจากการทำงานเพื่อจ่ายค่าอาหารทั้งหมดด้วยตนเอง ในวันนี้เอง ดิฉันได้เก็บเงินทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการซื้อสิ่งของที่ต้องการ โดยไม่รบกวนและเป็นการแบ่งเบาภาระของคนในครอบครัว คุณพ่อคุณแม่ได้เล่าให้ฟังว่า ในวันแรกที่ดิฉันเข้าไปทำงานและแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ หากท่านมีเวลาว่างหรือผ่านไปทำธุระแถวนั้น ท่านทั้ง 2 มักจะแวะไปดูดิฉันทำงาน ซึ่งถือเป็นภาพที่ท่านไม่เคยเห็นมาก่อนและท่านรู้สึกภูมิใจเป็นอย่างมาก นี่ถือเป็นความสุขเล็กๆ จาก KTC ที่เกิดขึ้นในครอบครัวของเรา

เมื่อเวลาผ่านไป การทำงานของดิฉันไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการเรียน ดิฉันยังสามารถทำคะแนนได้เป็นที่น่าพอใจเหมือนเดิม หากแต่ทำให้ดิฉันรู้จักการแบ่งเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองมากขึ้น หลายครั้งความเหน็ดเหนื่อยจากทั้งการเรียนและการทำงานทำให้ดิฉันรู้สึกท้อแท้และอยากหยุดการทำงาน แต่ดิฉันมักจะนึกถึงความสุขต่างๆ ที่ได้รับจาก KTC ทำให้ดิฉันตัดสินใจที่จะเข้าร่วมงานกับ KTC ต่อไปจนถึงปัจจุบันนี้

จากที่กล่าวไว้ข้างต้น ดิฉันได้รับความสุข ความประทับใจในการทำงานที่ KTC มากมาย อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญนอกเหนือจากความสุขที่เกิดขึ้นกับตัวดิฉันก็คือความสุขที่ครอบครัวได้รับและประสบการณ์ต่างๆ จาก KTC สุดท้ายนี้ ดิฉันต้องขอขอบคุณทางบริษัทที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้ามาทำงาน หาประสบการณ์ รวมถึงได้พิเศษและขอขอบคุณที่ไว้วางใจให้ดิฉันได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ KTC

